

Jesus Kristus och det eviga evangeliet

Lärohandledning

Religion 250

Evangeliets hörnstenar

Jesus Kristus och det eviga evangeliet – lärarhandledning

Religion 250

Kommentarer och rättelser uppskattas. Sänd dem, inklusive fel, till:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 E. North Temple St., Floor 8

Salt Lake City, Utah 84150-0008

USA

E-post: ces-manuals@ldschurch.org

Ange fullständigt namn, adress, församling och stav.

Glöm inte att också ange boktiteln. Skriv sedan dina kommentarer.

© 2015, 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt

Printed in the United States of America

Engelskt original godkänt: 8/14

Godkänt för översättning: 8/14

Originalalets titel: *Jesus Christ and the Everlasting Gospel Teacher Manual*

Swedish

12554 180

Innehåll

Inledning till <i>Jesus Kristus och det eviga evangeliet – lärarhandledning</i>	V
1 Jesus är den levande Kristus	1
2 Jesus Kristus är det centrala i hela mänsklighetens historia	5
3 Jehova och hans förjordiska verksamhet	9
4 Jehova skapade jorden	13
5 Jesus Kristus var Gamla testamentets Jehova	17
6 Sinnebilder, skuggor och symboler för Jesus Kristus	21
7 Jesus Kristus – Guds enfödde Son i köttet	25
8 Jesus Kristus uppfyllde all rättfärdighet	30
9 Frälsarens djupgående inflytande	33
10 Kom och följ mig	37
11 Jesus Kristus gick omkring och gjorde gott	41
12 Underverk längs vägarna i Palestina	46
13 Jesus Kristus kallade tolv apostlar	51
14 Jesus Kristus är Messias	56
15 Jesus Kristus instiftade sakramentet	60
16 Frälsaren sonade alla människors synder	65
17 Frälsaren led och dog på Golgatas kors	70
18 Frälsaren verkade i andevärlden	74
19 Han har uppstått	79
20 Frälsaren betjänade sina "andra får"	84
21 Jesus Kristus organiserade sin kyrka	88
22 Fadern och Sonen visade sig för Joseph Smith	93
23 Frälsaren återställde sitt prästadöme, sin kyrka och sitt evangelium	97
24 Han lever!	101
25 Jesus Kristus ska en dag återvända	105
26 Jesus Kristus ska regera som konungarnas Konung och döma världen	110
27 Jesus Kristus är världens ljus, liv och hopp	114
28 Ett eget vittnesbörd om Jesus Kristus	118
Utdelningsblad	123

Inledning till *Jesus Kristus och det eviga evangeliet* – *lärarhandledning* (Religion 250)

Vad förväntas av en religionslärare?

När du förbereder dig för att undervisa är det viktigt att du förstår målsättningen för Seminarier och religionsinstitut:

“Vårt mål är att hjälpa ungdomar och unga vuxna att förstå och förlita sig på Jesu Kristi lära och försoning, kvalificera sig för templets välsignelser och förbereda sig själva, sina familjer och andra för evigt liv tillsammans med sin Fader i himlen” (*Studera och undervisa om evangeliet: En handbok för lärare och ledare inom kyrkans seminarier och religionsinstitut* [2012], s. X).

Du kan uppnå den här målsättningen genom att leva efter evangeliet, effektivt undervisa om evangeliet för dina elever och på rätt sätt administrera din klass eller ditt program. När du förbereder dig och undervisar om evangeliet på dessa sätt, får du rätt till den Helige Andens inflytande.

Då får du möjlighet att hjälpa eleverna lära genom Anden, så att de kan stärka sin tro och fördjupa sin omvändelse. Du kan hjälpa eleverna göra det genom att hjälpa dem känna igen, förstå och känna sanningen i och betydelsen av Jesu Kristi evangelium och förbereda sig för att tillämpa evangeliets viktiga lärosatser och principer.

Handboken *Studera och undervisa om evangeliet* är en ytterst viktig resurs för att förstå undervisningsprocessen och hur man kan vara framgångsrik i klassrummet. Använd handboken flitigt.

Vad är målsättningen med den här kursen?

Den här kursen, *Jesus Kristus och det eviga evangeliet* (Religion 250), ger eleverna möjlighet att studera Jesu Kristi eviga verksamhet, och fokusera på hans gudomliga roller under hans förjordiska, jordiska och efterjordiska liv. Standardverken, nutida profeters ord och dokumentet “Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd” (*Liahona*, apr. 2000, s. 2–3) används som inspirerade resurser för den här kursen. Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum har betonat vikten av att studera Jesu Kristi liv och uppgift:

”Jag uppmanar er allvarligt att etablera en personlig studieplan för att bättre förstå och uppskatta de ojämförliga, eviga och oändliga följderna av Jesu Kristi fullkomliga utförande av sin gudomligt givna kallelse som vår Frälsare och Återlösare. Djup personlig begrundan av skrifterna tillsammans med sökande, innerlig bön stärker er insikt om och uppskattning av hans ovärderliga försoning” (“Han lever! Ära ske hans namn!” *Liahona*, maj 2010, s. 77).

När eleverna förstår och uppskattar betydelsen av Frälsarens gudomliga kallelse och den inverkan han har i deras liv, stärks de inför livets utmaningar. De känner sig också bättre förberedda på att samtala om Frälsarens gudomliga roller i frälsningsplanen, som påverkar deras personliga liv i högsta grad.

Vad förväntas av eleverna?

Eleverna bör läsa de skriftställen och profetiska tal som listas i delen Elevernas läsuppgift för varje lektion. Eleverna bör också uppfylla kraven för närvaro och visa att de förstår kursmaterialet.

Hur är lektionerna i den här boken uppbyggda?

Den här kursen är avsedd att hållas under en termin, med 28 lektioner á 50 minuter. Om din klass träffas två gånger i veckan håller du en lektion vid varje klasstillfälle. Om din klass bara träffas en gång i veckan i 90–100 minuter, slår du ihop två lektioner och håller dem vid varje klasstillfälle. Varje lektionsförslag består av fyra delar:

- Inledning
- Bakgrundsmaterial
- Lektionsförslag
- Elevernas läsuppgift

Inledning

Den här delen presenterar kortfattat lektionens ämne och mål.

Bakgrundsmaterial

Den här delen rekommenderar resurser, som budskap från nutida profeter, som kan hjälpa dig att bättre förstå de lärosatser, principer och evangeliesanningar som lektionsförslaget tar upp.

Lektionsförslag

Delen Lektionsförslag innehåller material som hjälper dig veta både *vad* du ska undervisa om och *hur* du kan göra det (se även del 4.3.3 och 4.3.4 i handboken *Studera och undervisa om evangeliet*). De föreslagna inlärningsaktiviteterna är avsedda att hjälpa eleverna känna igen, förstå och tillämpa heliga sanningar. Du kan välja att använda en del eller alla förslag och sedan anpassa dem så att de passar din undervisningsstil och uppfyller elevernas behov och omständigheter.

När du funderar över hur du ska anpassa lektionsmaterialet, följ då det här rådet från äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum:

”Jag har ofta hört president Packer säga att vi först ska ta till oss och sedan anpassa. Om vi är väl förtrogna med den föreskrivna lektionen så kan vi följa Anden och anpassa den. Men när vi försöker vara flexibla är det lätt att vi börjar med att anpassa istället för att ta till oss. Vi måste uppnå en balans. Det är en ständig utmaning. Men regeln att först ta till oss och sedan anpassa är ett bra sätt att hålla sig grundad på” (se ”En paneldiskussion med äldste Dallin H. Oaks” [Satellitutsändning i regi av Seminarier och religionsinstitut, 7 aug. 2012]; si.lds.org).

Delen Lektionsförslag innehåller minst ett uttalande om en lära eller princip, som anges i fetstil. När eleverna upptäcker dessa läror och principer och sedan återberättar vad de har lärt sig, kan det de säger skilja sig från det som anges i boken. När det händer, var noga med att inte antyda att deras svar är fel. Men om ett uttalande behöver klargöras, hjälp dem på ett vänligt sätt att förstå skillnaden.

För att hjälpa eleverna studera skrifterna livet ut, kan du lära dem hur man använder studiehjälpmedlen som finns i kyrkans utgåvor av skrifterna. Ta tillvara på tillfällen under klasstiden att hjälpa eleverna öva på färdigheter och metoder som rör skriftstudier (se *Studera och undervisa om evangeliet*, s. 20–23). När du gör det fördjupas elevernas kärlek till skrifterna, de ser hur de kan hitta svar på sina frågor och lär sig att ledas av den Helige Andens kraft.

Elevernas läsuppgift

Den här delen listar skriftställen och tal av kyrkans generalauktoriteter som berikar elevens insikt i de ämnen som lektionerna tar upp. Uppmuntra eleverna att läsa materialet innan de kommer till lektionen. När de studerar det inspirerade materialet kommer de inte bara bättre förberedda på att delta i samtalen i klassen, utan får också en bredare insikt i kursens ämnen. Ge eleverna en lista över alla läsuppgifter i början av terminen.

Hur kan jag förbereda mig inför undervisningen?

Herren hjälper dig under dina lektionsförberedelser. När du förbereder dig kan det vara bra att gå igenom följande frågor:

- Har jag bett om den Helige Andens vägledning?
- Har jag studerat de tilldelade skriftställen och bakgrundsmaterialet?
- Har jag läst kursmaterialet och sett om det finns något där som jag behöver anpassa eller justera för att möta behoven hos mina elever?
- Hur kan jag följa upp elevernas läsuppgifter så att jag vet att eleverna får ut det mesta möjliga av dem?
- Hur kan jag hjälpa var och en av mina elever att delta i lektionen fullt ut?

Följande förslag kan också vara till hjälp:

- Uppmuntra eleverna att läsa tilldelade skriftställen och artiklar innan varje lektion.
- Förvänta dig att eleverna fullgör sin roll i inlärningsprocessen.
- Ge ofta eleverna möjlighet att förklara läran och principen med egna ord, återge relevanta upplevelser och vittna om det de vet och känner.
- Variera inlärningsaktiviteterna och metoderna du använder under varje lektion och även från dag till dag.
- Skapa en inlärningsmiljö som inbjuder Anden och som ger eleverna förmånen och ansvaret att undervisa och lära av varandra (se L&F 88:78, 122).

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum lärde:

”Försäkra er om att eleverna deltar mycket, eftersom deras val att göra det ger den Helige Anden rätt att undervisa dem. ... När eleverna pratar om sanningar bekräftas de inom dem och stärker deras vittnesbörd” (”Förstå och efterleva sanning” [En kväll med äldste Richard G. Scott, 4 feb. 2005], s. 3; si.lds.org).

Hur kan jag anpassa lektionerna för personer med funktionshinder?

När du förbereder dig för att undervisa, tänk då på elever som har särskilda behov. Anpassa aktiviteter och förväntningar för att hjälpa de här eleverna att lyckas. En del elever kan till exempel ha nytta av ljudinspelningar av skrifterna. Dessa kan lätt laddas ner på en del språk från LDS.org.

För ytterligare idéer och resurser, gå till sidan med resurser för personer med funktionshinder på disabilities.lds.org och delen om anpassade klasser och program för elever med funktionshinder i handboken med riktlinjer för Seminarier och religionsinstitut.

LEKTION 1

Jesus är den levande Kristus

Inledning

Nutida vittnen har förkunnat: "Vi bär, i egenskap av hans vederbörligen ordinerade apostlar, vittnesbörd om att Jesus är den levande Kristus" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Eftersom världen tycks vara omedveten om Jesu Kristi sanna natur och hans relation

till Gud Fadern, är det viktigt att ha trofasta vittnen om Guds älskade Son. Den här lektionen hjälper eleverna se detta behov och lära sig hur de på ett bättre sätt kan vittna om Jesus Kristus för familj, släkt, vänner och grannar.

Bakgrundsmaterial

- "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2–3.
- Dieter F. Uchtdorf, "Det personliga vittnesbördets kraft", *Liahona*, nov. 2006, s. 37–39.

Lektionsförslag

Den levande Kristus

Skriv följande fråga på tavlan:

Vem är Jesus Kristus och varför tror du på honom?

Tala om för eleverna att många besvarar den här frågan genom att bära vittnesbörd. Ett sådant vittnesbörd uttrycks i psalmen "Han lever, min Förlossare" (*Psalmer*, nr 83). Dela ut psalmtexten till klassen och dela in eleverna i fyra grupper. Tilldela varje grupp en av verserna i psalmen och be dem läsa orden. Efter en stund ställer du följande frågor:

- Vilka ord eller uttryck används i den här psalmen för att beskriva vem Jesus Kristus är och vad han gör för oss? (I svaren bör ingå "min Förlossare", "god och nådelig", "gode, vise Vän", Han "lindrar prövning svår", "ber hos Gud för mig", "andlig spis förser", "skänker dagligt bröd", "vid min sida går", "tröstar när jag räds".)
- Vilka ord används i den här psalmen för att beskriva hur ett vittnesbörd om Jesus Kristus kan påverka oss? (I svaren bör ingå "tröst" och "glädje".)

Berätta för klassen att första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum gemensamt vittnade om Jesus Kristus för hela världen i "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd" (se *Liahona*, apr. 2000, s. 2–3). Ge varje elev en kopia av detta vittnesbörd och förklara att många av lektionerna i den här kursen är hämtade ur lärosatserna och principerna som framställs i det inspirerade dokumentet. Be en elev läsa första stycket för klassen:

”När vi nu firar att Jesus Kristus föddes för två tusen år sedan, ger vi vårt vittnesbörd om hans oförljkelige levnad och om den oändliga kraften i hans stora försoningsoffer. Ingen annan har haft ett så djupgående inflytande på alla som har levt och som kommer att leva på jorden” (“Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd”, *Liahona*, apr. 2000, s. 2).

- Hur vill ni att era studier av Jesus Kristus och hans eviga evangelium ska påverka er under den här terminen? (När eleverna besvarar frågan kan du betona att **uppriktiga studier av Jesu Kristi liv hjälper oss att uppskatta det djupgående inflytande som han har haft och kan ha i våra liv.**)
- Hur har Frälsaren påverkat alla som har levt och som kommer att leva på jorden? (När eleverna besvarar frågan, vara noga med att betona Frälsarens universella försoning.)

Tala om för eleverna att den här kursen fokuserar på Frälsarens eviga verksamhet under hans förjordiska, jordiska och efterjordiska liv. När eleverna studerar Frälsarens många gudomliga roller, fördjupas deras kärlek och vittnesbörd om honom.

Joh. 20:30–31; 1 Nephi 6:4; 2 Nephi 25:23, 26

Skrifterna skrevs för att människan ska tro på Jesus Kristus

Fråga eleverna hur många böcker de tror har skrivits om Jesus Kristus. Förklara att alla grundliga studier av Jesu Kristi liv måste centreras i skrifterna. Be tre elever turas om att läsa följande skriftställen för klassen: Johannes 20:30–31; 1 Nephi 6:4 och 2 Nephi 25:23, 26. Be klassen följa med i texten och söka efter anledningar till varför skrifterna är en värdefull resurs när man studerar Frälsarens eviga verksamhet.

- Vilken princip lärs ut i dessa skriftställen om syftet med skrifterna? (Eleverna kanske formulerar sina svar på olika sätt, men de bör lyfta fram följande princip: **När vi studerar skriftställen som handlar om Frälsaren, stärks våra vittnesbörd om honom och vi kommer närmare honom.**)

Visa följande uttalande av äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

”Det centrala syftet med all helig skrift [är] att fylla vår själ med tro på Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. ...

Tro kommer av att den Helige Anden vittnar för vår själ, Ande till ande, när vi lyssnar till eller läser Guds ord. Och tron mognar när vi fortsätter att mätta oss med ordet” (“Vi har välsignats med skrifterna”, *Liahona*, maj 2010, s. 34, 35).

- Hur kan skrifterna hjälpa oss stärka vår tro på eller komma närmare Jesus Kristus?
- Hur har er tro på och vittnesbörd om Jesus Kristus stärkts av skriftstudier?

Ge varje elev en lista över resurserna som anges i delen Elevernas läsuppgift för den här kursen. (Det kan vara på papper, eller så kan du förklara för eleverna var den digitala versionen av listan finns.) Uppmana eleverna att göra elevernas läsuppgifter för den här kursen till en del av sina dagliga skriftstudier under terminen. Försäkra eleverna om att när de gör detta så undervisas de av den Helige Anden och kommer närmare Frälsaren.

Bli vittnen om Jesus Kristus

Förklara för eleverna att det inte räcker att bara studera om Frälsaren i skrifterna. Vi måste också få en personlig andlig förvissning eller ett personligt vittnesbörd genom den Helige Anden att Jesus är Kristus, den smorde, vår Frälsare och Återlösare. Återge följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf i första presidentskapet för klassen:

"Vi kan inte lita till andras vittnesbörd. Vi måste veta för egen del. President Gordon B. Hinckley har sagt: 'Varje sista dagars helig har ansvaret att själv skaffa sig en visshet, bortom allt tvivel, om att Jesus är den levande Gudens uppståndne, levande Son' (se "Frukten icke att göra det goda", *Liahona*, feb. 2000, s. 5).

Källan till denna säkra kunskap och fasta övertygelse är gudomlig uppenbarelse, 'ty Jesu vittnesbörd är profetians ande' (Upp. 19:10).

Vi får detta vittnesbörd när den Helige Anden talar till anden inom oss. ...

Kärnan i detta vittnesbörd är alltid tron på och kunskapen om Jesus Kristus och hans gudomliga kallelse" ("Det personliga vittnesbördets kraft", *Liahona*, nov. 2006, s. 38).

- Varför tror ni att Jesus Kristus bör vara det centrala i våra vittnesbörd?
- Vad tror ni att Jesus Kristus vill att ni ska göra med era vittnesbörd om honom?

Visa följande uttalande av äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

"Andra ska kunna se något av Jesus Kristus i oss. Det sätt vi uppträder, pratar, ser ut och tänker på återspeglar honom och hans sätt. ... Fastän vi inte var närvarande när Jesus verkade på jorden så ser vi honom och vad han sa och gjorde när vi söker i skrifterna. Och när vi försöker efterlikna det mönstret så bär vi vittnesbörd om honom" ("Bli ett vittne om Kristus", *Liahona*, mars 2008, s. 60).

Följ upp genom att fråga eleverna:

- Hur har ni sett andra vittna om Jesus Kristus genom sina handlingar?
- När ni tänker på världen i dag, vad kan vi göra för att våra vittnesbörd om Frälsaren ska påverka andra?

Vittna om att **när vi får ett vittnesbörd om Jesus Kristus genom den Helige Andens kraft, har vi ett ansvar att dela det med andra.**

Uppmana eleverna att vara redo varje dag att vittna om Jesus Kristus genom sina ord och handlingar. Uppmuntra dem att ha läst elevernas läsuppgifter innan de kommer till klassen och vara villiga att berätta om insikter, ställa frågor och delta i samtal i klassen.

Elevernas läsuppgift

- Johannes 20:30–31; 1 Nephi 6:4; 2 Nephi 25:23, 26.
- "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2–3.
- Dieter F. Uchtdorf, "Det personliga vittnesbördets kraft", *Liahona*, nov. 2006, s. 37–39.

LEKTION 2

Jesus Kristus är det centrala i hela mänsklighetens historia

Inledning

Moderna profeter har vittnat om Jesu Kristi ytterst viktiga roll i vår himmelske Faders plan och förkunnade: "Vi vittnar högtidligen om att hans liv, som är det centrala i hela mänsklighetens historia, varken började i Betlehem eller slutade på Golgata" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Den här lektionen

hjälp eleverna att bättre förstå att vår himmelske Fader upprättade sin frälsningsplan i den förjordiska världen och förutordinerade Jehova, den förjordiske Jesus Kristus, till den centrala personen i den planen. Eleverna uppmuntras att sätta Jesus Kristus i centrum av sina jordiska liv.

Bakgrundsmaterial

- Robert D. Hales, "Handlingsfriheten är en väsentlig del av livets plan", *Liahona*, nov. 2010, s. 24–27.
- Dallin H. Oaks, "Den stora lyckosalighetsplanen", *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 69–72.

Lektionsförslag

Alma 12:22–34

Frälsaren har en central roll i Guds plan

Visa följande uttalande av äldste Alexander B. Morrison i de sjuttios kvorum, och be en elev läsa det för klassen. Be klassen följa med i texten och se vad vår himmelske Fader lade fram för sina barn i den förjordiska världen:

"För länge sedan, innan jorden som vi nu bor på fanns till, upprättade Gud vår Fader en plan. ... [Den] planen gav alla Guds barn en perfekt möjlighet att få odödlighet och uppnå evigt liv" ("Life—the Gift Each Is Given", *Ensign*, dec. 1998, s. 15–16).

- Vilka välsignelser säger äldste Morrison att vi till slut kan få som en del av Guds plan? (Förklara att odödlighet är att uppstå, att aldrig dö igen, och att evigt liv är det slags liv som Gud lever.)

Be eleverna läsa Alma 12:25 tyst för sig själva och ta reda på vad Alma kallade Guds plan och när den togs fram. Be dem berätta vad de hittar. (Alma lärde att Guds "återlösningsplan" fastställdes "från världens grundläggning". När eleverna svarar kan du påpeka att andra har kallat Guds plan för "den store Skaparens barmhärtiga

plan" [2 Nephi 9:6]; "frälsningsplanen" [Alma 24:14]; "den evige Gudens stora plan" [Alma 34:9]; "den stora lycksalighetsplanen" [Alma 42:8]; och ett "evigt förbund" [L&F 22:1; 45:9; 66:2].)

Be sedan eleverna studera Alma 12:22–32 två och två, och söka efter anledningar till varför Guds plan kallas för återlösningsplanen. Efter en stund ber du några elever berätta för klassen vad de hittade. Hjälp eleverna förstå de här verserna bättre genom att fråga:

- Enligt det Alma undervisar om, vilket evigt problem skulle vi ha utan återlösningsplanen? (Utan en återlösningsplan skulle det inte finnas någon uppståndelse från det döda eller återlösning från synden. Då är människosläktet förlorat och fallet och i ett tillstånd av fysisk och andlig död för evigt [se även 2 Ne. 9:6–13].)
- Varför var det ytterst viktigt att vi fick möjlighet att övervinna dessa villkor?

Be en elev läsa Alma 12:33–34 för klassen. Be klassen följa med i texten och se vad Gud tillhandahöll för sina barns återlösning. Hjälp eleverna formulera en lärosats eller princip som lärs ut i dessa verser genom att fråga:

- Hur skulle ni sammanfatta det som Jesus ger oss tillgång till i Guds plan? (I svaren bör ingå: **Om vi omvänder oss och inte förhärdar hjärtat, möts vi med barmhärtighet och får syndernas förlåtelse genom Guds enfödde Son. Det är bara genom Jesus Kristus som vi kan få syndernas förlåtelse och få vara i vår himmelske Faders närhet.**)

Vittna om att Jesus Kristus har en central roll i Guds plan och att hans försoning gör det möjligt för oss att uppnå odödlighet och evigt liv.

Abraham 3:24–27; 1 Petrusbrevet 1:19–20

Jesus Kristus förutordinerades till att bli vår Frälsare

Be eleverna studera Abraham 3:24–27 och 1 Petrusbrevet 1:19–20 och se vad skriftställerna lär oss om Frälsarens roll i Guds plan. Ställ sedan följande frågor. (Obs: Genom att ställa sådana här frågor kan du hjälpa eleverna lära sig att analysera avsnitt i skrifterna och hitta lärosatserna i dem.)

- Vad menas med "första tillstånd" och "andra tillstånd" i Abraham 3:26? ("Första tillstånd" avser den förjordiska tillvaron och "andra tillstånd" avser jordelivet.)
- Vilka är de tre personerna som nämns i Abraham 3:27 och vad gjorde de var och en? (Vår himmelske Fader, Jesus Kristus och Satan. Betona att **i den förjordiska världen förutordinerade vår himmelske Fader sin förstfödde Son Jesus Kristus till att vara den centrala personen i hans plan.**)

Försäkra dig om att eleverna förstår att Jesus kallades Jehova i föruttillvaron. Fråga sedan:

- När Jehova sa till Fadern: "Här är jag, sänd mig", vad lovade han att göra under jordelivet? (Undervisa om sitt evangelium, etablera sin kyrka, lida och dö för våra synder och uppstå från det döda.)

- Hur påverkas våra framtida möjligheter av vår himmelske Faders val av Jehova som vår Frälsare?

Be eleverna studera Mose 4:2 tyst för sig själva och söka efter andra viktiga sanningar om vår himmelske Faders val av Jehova som vår Frälsare och Återlösare. När eleverna berättar vad de hittat, försäkra dig om att de lyfter fram följande sanningar: **Jehova var utvald från begynnelsen. En anledning till att Jehova utvaldes var att han ville göra Faderns vilja och ge Fadern all ära.** För att ytterligare betona dessa sanningar, visa och läs upp följande uttalande av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum:

"[Jesus Kristus var] uppenbarligen den enda som var tillräckligt ödmjuk och villig under det förjordiska rådet att förutordineras till [att åstadkomma den oändliga försoningen]" ("Jesu Kristi försoning", *Liahona*, mars 2008, s. 35).

Be eleverna föreställa sig hur det var att närvara när vår himmelske Fader berättade för alla sina barn att hans förstfödde Son Jehova skulle bli vår Frälsare. Visa sedan följande uttalande av profeten Joseph Smith (1805–1844) och be en elev läsa det för klassen:

"Vid den första organisationen i himlen var vi alla närvarande och såg Frälsaren väljas och utnämnas och frälsningsplanen uppgöras, och vi gav vårt bifall till den" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 207).

- Vad tror ni att ni kände till om Jehova som gjorde att ni stödde hans kallelse och utnämning till vår Frälsare och Återlösare?

Visa följande uttalande av äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kvorum. Ge sedan eleverna några minuter till att skriva ner de tankar och känslor de får om Frälsaren medan de begrundar den gudomliga sanningen som äldste Maxwell undervisade om:

"Aldrig har någon erbjudit så mycket till så många i så få ord, som Jesus gjorde när han sa: 'Här är jag, sänd mig' (Abr. 3:27)" ("Jesus of Nazareth, Savior and King", *Ensign*, maj 1976, s. 26).

Du kan låta några elever återge vad de har skrivit.

Sätta Frälsaren i centrum under jordelivet

Hänvisa eleverna tillbaka till Abraham 3:25, där vi lär oss att vår himmelske Fader avsåg att jordelivet skulle vara en provotid, för att se om vi ville lyda hans bud. Visa följande uttalande av äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum. Be en elev läsa uttalandet och be klassen lyssna efter ett val som vi måste göra som en del av vår jordiska prövning:

”Men tänk på det: I vår förjordiska tillvaro valde vi att följa Frälsaren Jesus Kristus! Och eftersom vi gjorde det fick vi komma till jorden. Jag vittnar om att genom att göra samma val att följa Frälsaren nu, här på jorden, får vi en ännu större välsignelse i evigheten. Men, och det måste sägas, vi måste fortsätta att välja att följa Frälsaren. Evigheten står på spel och vi måste vara visa i fråga om vår handlingsfrihet och våra handlingar om vi vill uppnå evigt liv” (se

”Handlingsfriheten är en väsentlig del av livets plan”, *Liahona*, nov. 2010, s. 25).

Hjälp eleverna känna igen och förstå en princip eller sanning som äldste Hales undervisade om genom att ställa följande frågor:

- Vad lärde ni er av äldste Hales uttalande om våra val i det här livet? (När eleverna har besvarat frågan vittnar du om att **om vi sätter Frälsaren i centrum i livet medan vi är här på jorden, får vi större välsignelser i evigheten.**)
- Vad tror ni äldste Hales menade med att ”evigheten står på spel”?
- Vilka attityder och handlingar visar att någon väljer att följa Jesus Kristus? (Skriv elevernas svar på tavlan.)

Förklara att de flesta av oss har lätt att fokusera på Frälsaren på söndagar. Men hur kan vi göra honom till en större del av våra liv under veckan? Ge eleverna tid att begrunda vad de har gjort i dag för att fokusera på Frälsaren. Låt dem skriva ner något de kan göra i dag för att mer fullständigt sätta Frälsaren i centrum i deras liv. Uppmuntra dem att tyst för sig själva lova vår himmelske Fader att de ska göra det.

Avsluta lektionen genom att vittna om principerna som lärdes ut i dag.

Elevernas läsuppgift

- Alma 12:22–34; 34:9; 42:8, 11; Läran och förbunden 22:1; 45:9; 66:2; Abraham 3:24–27; 1 Petrusbrevet 1:19–20; Mose 4:2.
- Robert D. Hales, ”Handlingsfriheten är en väsentlig del av livets plan”, *Liahona*, nov. 2010, s. 24–27.

LEKTION 3

Jehova och hans förjordiska verksamhet

Inledning

Nutida profeter lär att Jesus Kristus "undervisade om eviga sanningar, förutställvarons verklighet, syftet med vårt liv på jorden och de möjligheter som Guds söner och döttrar har i det kommande livet" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2). I den här lektionen får

eleverna lära sig att deras förjordiska tro på att Jehova (Jesus Kristus) skulle genomföra försoningen ledde till att de vann över Satan i striden i himlen. Eleverna kommer också att se att Jehova i den förjordiska världen vida överträffade alla Guds barn i fråga om alla gudomliga egenskaper.

Bakgrundsmaterial

- Richard G. Scott, "Jesus Kristus, vår Förlossare", *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 57–59.
- "The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Quorum of the Twelve Apostles", *Ensign*, apr. 2002, s. 13–18.

Lektionsförslag

Uppenbarelseboken 12:7–11; Mose 4:3

Jehovas roll i striden i himlen

Skriv ordet *strid* på tavlan och fråga eleverna vad de ser framför sig när de tänker på strid och krig. Be dem sedan ögna igenom Uppenbarelseboken 12:7, 9 och ta reda på vilken strid som beskrivs där (striden i himlen). Be eleverna berätta vad som hände under den striden.

Visa följande uttalande av äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev att läsa det för klassen:

"Vilken slags strid [var striden i himlen]? Samma slag som råder på jorden, det enda slags strid som Satan och andevarelser kan föra – en strid över ord, ett åsiktstumult, en ideologiernas konflikt; en strid mellan sanning och villfarelse" (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 delar [1965–1973], 3:518).

Fråga eleverna:

- Hur liknar striden i himlen den strid som Satan för mot Guds barn under jordelivet, enligt äldste McConkie?

Be en elev läsa Uppenbarelseboken 12:10 och en annan elev att läsa Mose 4:3 för klassen. Föreslå gärna att eleverna tvärhänvisar de här två avsnitten genom att skriva *Mose 4:3* i marginalen i sina skrifter bredvid Uppenbarelseboken 12:10 och vice versa. Förklara att "våra bröders åklagare" (Upp. 12:10) var Satan. Fråga sedan:

- Hur nedstörtades Satan från den förjordiska världen enligt Mose 4:3?

Be eleverna läsa Uppenbarelseboken 12:11 tyst för sig själva. Hjälpt dem lyfta fram en princip som lärs ut i den här versen genom att ställa följande frågor:

- Hur skulle ni sammanfatta det som vers 11 lär om följderna av Jesu Kristi försoning? (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **Eftersom det var ett faktum att Jesus Kristus skulle utföra försoningen, fanns dess följder redan på plats i förut tillvaron.** Därför kallas han för "Lammet som är slaktat från världens grundläggning" [Upp. 13:8; se även Mosiah 4:7; Mose 7:47].)
- Hur kan ni använda det som står i Uppenbarelseboken 12:11 som hjälp under er personliga strid mot Satan i det här livet? (När eleverna besvarat frågan skriver du följande princip på tavlan: **Vi kan övervinna Satan genom att förlita oss på Jesus Kristus, som genomförde försoningen, och genom att bära och vara trogna våra vittnesbörd.**

Abraham 3:15–25; Läran och förbunden 138:55–56

Jehova överträffar oss i allt

Förklara för eleverna att under det förjordiska livet förberedde vi oss för att komma till jorden. Visa följande uttalande av profeten Joseph Smith (1805–1844) och be en elev läsa det för klassen:

"Gud själv, som befann sig mitt ibland andar och härlighet, såg det lämpliga i att instifta lagar, då han var intelligentare, varigenom återstoden kunde ha tillfälle att gå framåt liksom han själv. Det förhållande vi har till Gud gör det möjligt för oss att gå framåt i kunskap. Han har makt att instifta lagar till att instruera de svagare intelligenserna, så att de kan nå upphöjelse med honom" (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 208).

Följ upp genom att ställa följande frågor:

- Vad kan Joseph Smiths uttalande lära er om det vår himmelske Fader vill att vi ska uppnå? (Vår himmelske Fader vill att vi ska gå framåt och utvecklas andligen – bli mer lika honom.)

Skriv följande frågor på tavlan och be eleverna studera Abraham 3:24–25 för att hitta svaren:

- *Vem var det som var "en bland dem som var Gud lik"? (v. 24).*
- *Vilken roll hade han?*
- *Vad sa han att ett av syftena med jordelivet skulle vara?*

Efter en stund ber du dem återge sina svar för klassen. Låt sedan eleverna studera Läran och förbunden 138:55–56 för att se vad som gjordes för att förbereda Guds barn så att de kan lyckas under jordelivet. Hjälpt eleverna tillämpa det här skriftstället på sig själva genom att fråga:

- Hur förberedde vi oss för att komma till jorden, enligt de här verserna?

Låt eleverna fundera en kort stund över vilka egenskaper Frälsaren hade i den förjordiska världen. Låt en elev läsa Abraham 3:19, 21 för klassen. Be klassen följa med i texten och vara uppmärksamma på vad som lärs ut om Jesus Kristus. När eleverna har berättat detta ger du eleverna en kopia av följande uttalanden av äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) och äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kворum. Be dem läsa uttalandena och markera ord och begrepp som undervisar om Frälsaren:

"I *intelligens* och *gärningar* överträffar [Jesus Kristus] vida den enskilda och gemensamma *förmågan* och *insatsen* hos alla som har levt, som nu lever och som kommer att leva! (se Abr. 3:19)" (Neal A. Maxwell, "O, gudomlige Återlösare", *Nordstjärnan*, apr. 1982, s. 12).

"Underordnade lagen och med sin handlingsfrihet, utvecklade alla människors andar anlag, talanger, kapacitet och förmåga av varje sort, slag och grad medan de fortfarande var i den Eviges närvaro. Under denna långa levnadstid utvecklades en oändlig variation av talanger och förmågor. ...

Herren skänkte oss alla handlingsfrihet. Han gav oss lagar som gjorde det möjligt för oss att gå framåt och utvecklas och bli lika honom, och han rådde och uppmanade oss att gå längs den väg som leder till härlighet och upphöjelse. Han själv förkroppsligade och personifierade alla goda ting. Varje önskvärd egenskap och karaktärsdrag fanns i honom i sin eviga fullhet. Alla hans lydiga barn började bli mer lika honom på ett eller annat sätt. Det fanns en lika stor mångfald av variation och nivå på talangerna och förmågorna hos oss där som det finns bland oss här. Några utmärkte sig på ett sätt, andra på ett annat. Den förstfödde överträffade oss alla i allt" (Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah*, 4 band [1979–1981], 1:23).

Följ upp genom att fråga eleverna vad de fastnade för i dessa uttalanden. Vid behov, fråga:

- Vad kan ni lära er av de två apostlarna om Jehovas unika egenskaper i den förjordiska världen? (Eleverna bör förstå att **i den förjordiska världen överträffade Jehova den gemensamma förmågan och insatsen hos alla vår himmelske faders barn.**)

Ge eleverna flera minuter till att begrunda Frälsarens förjordiska verksamhet och skriva ner de tankar och känslor de får. Låt flera av dem berätta för klassen vad de skrev. Avsluta lektionen genom att uppmuntra eleverna att tänka på hur deras kunskap om Frälsarens förjordiska verksamhet och unika egenskaper kan hjälpa dem få större kärlek till och tro på honom.

Elevernas läsuppgift

- Uppenbarelseboken 12:7–11; Abraham 3:15–25; Läran och förbunden 138:55–56.

- Richard G. Scott, "Jesus Kristus, vår Förlossare", *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 57–59.

LEKTION 4

Jehova skapade jorden

Inledning

I "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd" står det: "Under ledning av sin Fader skapade [Jesus Kristus] jorden. 'Allt blev till genom [honom], och utan [honom] blev ingenting till av allt som finns till' (se Joh. 1:3)" (*Liahona*,

apr. 2000, s. 2). När eleverna förstår de eviga avsikterna med jordens skapelse, kan det leda till att de lever med större beslutsamhet att uppfylla ändamålet med sin egen skapelse.

Bakgrundsmaterial

- Russell M. Nelson, "Skapelsen", *Liahona*, juli 2000, s. 102–105.
- Om den finns på ditt språk kan du läsa Neal A. Maxwell, "Our Creator's Cosmos", i *By Study and by Faith: Selections from the Religious Educator*, sammanst. av Richard Neitzel Holzapfel och Kent P. Jackson (2009), s. 37–50.

Lektionsförslag

1 Moseboken 1:1; Johannes 1:1–3; Hebreerbrevet 1:1–2; Jakob 4:9; Läran och förbunden 38:1–3; 76:22–24; 104:14–17; Mose 1:30–33; 2:1

Jehova skapade jorden

Visa ett föremål som någon skapat åt dig (kanske som en gåva). Berätta för klassen vad du tycker om föremålet och personen som skapade det. Fråga sedan:

- När har någon skapat något för er? Vad tycker ni om personen som skapade det?

Be eleverna jämföra 1 Moseboken 1:1; Johannes 1:1–3; Efesierbrevet 3:9; Hebreerbrevet 1:1–2 och Mose 2:1. Be eleverna lista likheter och skillnader på tavlan som de lägger märke till i de här skriftställena. (*Obs:* När eleverna lär sig att jämföra skriftställena, kan det leda till att de ser lärosatser och principer tydligare.) Fråga sedan:

- Vem skapade jorden enligt dessa skriftställena? (Betona att **Jehova skapade jorden under Faderns ledning**, eller, som äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum lärde: "Hela skapelsen planerades av [vår himmelske Fader]" ("*Skapelsen*", *Liahona*, juli 2000, s. 102).

Ge eleverna tid att läsa och jämföra Läran och förbunden 76:22–24; 104:14–17 och Mose 1:30–33 tyst för sig själva och söka efter annat som Jehova skapade. Om så behövs kan du påpeka att han har skapat otaliga världar och att "jorden är full och det finns nog och mer därtill" (L&F 104:17). Hjälpe eleverna analysera de här orden genom att fråga:

- Vad antyder de här orden att Frälsaren behövde veta när han skapade jorden? (Han behövde veta hur många människor som skulle leva på jorden och vilka deras behov skulle vara under olika tidsperioder.)

Förklara för eleverna att det är en sak att veta *vem* som skapade jorden, men att de också behöver veta genom *vilken kraft* jorden skapades. Låt eleverna jämföra och

tvärhänvisa Mormon 9:16–17; Läran och förbunden 38:1–3 och Jakob 4:9 och ta reda på *hur* jorden skapades. Låt eleverna förklara med egna ord vad dessa skriftställen betyder. Visa sedan följande uttalande:

”Jesus Kristus skapade den här världen och allting på den. Han skapade också många andra världar. Han gjorde detta genom prästadörets kraft, under vår himmelske Faders ledning”
(*Evangeliets principer* [2009], s. 23).

Framhåll att skrifterna faktiskt inte ger så många detaljer om hur jorden skapades, men att vi har blivit lovade att dessa detaljer en dag kommer att uppenbaras (se L&F 101:32–34). Skrifterna undervisar mer utförligt om syftet med jordens skapelse.

Samtala om följande frågor i klassen:

- När ni ser er omkring i världen, vad lär Guds skapelser er om Frälsaren, hans prästadöme och hans ställning i den förjordiska världen?
- Hur kan en insikt i de här sanningarna påverka era känslor för och vittnesbörd om Jesus Kristus?
- Hur kan en insikt i de här sanningarna påverka er inställning till jorden?

Innan du går vidare, betona för eleverna att Frälsaren skapade jorden, men vår himmelske Fader är våra andars Fader och skapade Adams och Evas fysiska kropp.

1 Nephi 17:36; 2 Nephi 2:23–25; Läran och förbunden 49:16–17; Mose 1:27–33, 39

Syftet med jordens skapelse

Dela upp eleverna i par och be dem studera Mose 1:27–33, 39; 1 Nephi 17:36 och Läran och förbunden 49:16–17. Föreslå gärna att de markerar ord och uttryck i de här skriftställena som hjälper dem formulera svaret på denna fråga: ”Hur skulle ni förklara för en vän *varför* jorden skapades?” Be några par återge sina svar för klassen. Eleverna bör förstå att **Jehova skapade jorden för att det skulle finnas en plats där Guds barn kunde leva och utvecklas mot evigt liv**. Fråga:

- Vad menas med uttrycket ”det antal människor” i Läran och förbunden 49:17? (Om så behövs, se kommentaren till Läran och förbunden 49:16–17 i *Läran och förbunden – Elevens lektionsbok* [(Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, [1986]), s. 100].)

Låt eleverna läsa 2 Nephi 2:18–25 tyst för sig själva och fråga sedan:

- Hur hindrade förhållandena i Edens lustgård Adam och Eva från att gå framåt i vår himmelske Faders frälsningsplan?
- Hur hjälpte Adams fall jorden att nå ändamålet med sin skapelse? (Det gjorde det möjligt för Adam och Eva att få barn.)
- Hur hjälper fallets följd, som beskrivs i vers 23 oss att gå framåt i vår himmelske Faders plan?

Ge varje elev en kopia av följande uttalanden av äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kворum och syster Julie B. Beck, tidigare generalpresident för Hjälpföreningen. Ge eleverna tillräcklig tid till att läsa de här uttalandena och begrunda vilken roll skapelsen har i Guds plan för sina barns frälsning.

”Lika visst som frälsningen kommer tack vare försoningen, kommer sålunda frälsningen tack vare fallet. ...

Kom också ihåg att fallet möjliggjordes av att en oändlig Skapare gjorde jorden och människan och alla livsformer i ett sådant tillstånd att de kunde falla. ... Alla ting var skapade så att de kunde falla eller förändras, och sålunda introducerades det slags tillvaro som behövdes för att alla villkoren för Faderns eviga

frälsningsplan skulle träda i kraft.

Den första timliga skapelsen av allting var paradisisk till sin natur. På Edens tid levde alla livsformer i ett högre och annorlunda tillstånd än det som nu råder. Det kommande fallet skulle föra dem nedåt och framåt. Döden och fortplantningen hade ännu inte kommit till världen” (Bruce R. McConkie, ”Kristus och skapelsen”, *Nordstjärnan*, sep. 1983, s. 25).

© Busath.com

”I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har vi en lära om familjen som grundas på skapelsen, fallet och försoningen. I och med jordens skapelse tillkom en plats där familjen kunde bo. Gud skapade mannen och kvinnan som de två väsentliga delarna i en familj. Det ingick i vår himmelske Faderns plan att Adam och Eva skulle beseglas och bilda en evig familj.

Fallet gav familjen möjlighet att växa. Adam och Eva var familjeledare som valde att ha en jordisk upplevelse. Fallet gjorde det möjligt för dem att få söner och

döttrar.

Försoningen gör det möjligt för familjen att bli besegrad för evigt. Den gör det möjligt för familjer att uppleva evig tillväxt och fullkomning. Lycksalighetsplanen, som också kallas frälsningsplanen, var en plan som skapades för familjer. Det uppväxande släktet behöver förstå att familjen är det centrala i vår lära” (Julie B. Beck, ”Undervisa om läran om familjen”, *Liahona*, mars 2011, s. 32).

- Hur hjälper dessa uttalanden er att förstå den ytterst viktiga rollen skapelsen har i Guds övergripande plan för sina barns frälsning?
- Varför är det viktigt att förstå att jorden skapades för att enskilda och familjer skulle kunna nå upphöjelse? (Medan eleverna svarar skriver du följande princip på tavlan: **När vi förstår syftet med jordens skapelse, kan vi få en större önskan att uppfylla ändamålet med vår egen skapelse.**)

Förklara för eleverna att prästadömet beseglingsmakt gör det möjligt för män och hustrur och föräldrar och barn att vara tillsammans efter döden. Utan beseglingsmakten, som återställdes genom Elia, kan Guds barn inte få upphöjelsens alla välsignelser, och det syftet med jordens skapelse skulle inte ha uppnåtts, eller, som det står i Läran och förbunden, ”jorden [skulle] bli fullständigt ödelagd” (L&F 2:3; se även Mal. 4:6).

Avsluta lektionen genom att vittna om dessa viktiga sanningar: 1) Jehova skapade jorden under Faderns ledning; 2) Han skapade jorden för att det skulle finnas en

plats där Guds barn kunde leva och utvecklas mot evigt liv; och 3) när vi förstår syftet med jordens skapelse, kan vi få en större önskan att uppfylla ändamålet med vår egen skapelse.

Uppmuntra eleverna att fundera över vad de kan göra för att uttrycka sin tacksamhet för Jesu Kristi skapelser. Uppmuntra eleverna att följa varje maning Anden gav dem under lektionen.

Elevernas läsuppgift

- 1 Moseboken 1:1; Johannes 1:1–3; Hebreerbrevet 1:1–2; Mose 2:1; Mormon 9:16–17; Läran och förbunden 38:1–3; 76:22–24; 104:14–17; Jakob 4:9; Läran och förbunden 101:32–34; Mose 1:27–33, 39; 1 Nephi 17:36; Läran och förbunden 49:16–17.
- Russell M. Nelson, "Skapelsen", *Liahona*, juli 2000, s. 102–105.

LEKTION 5

Jesus Kristus var Gamla testamentets Jehova

Inledning

Nutida profeter har vittnat om Frälsaren Jesus Kristus genom att förkunna: "Han var Gamla testamentets store Jehova" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Jesus Kristus, som Jehova, upprättade vår himmelske Faders eviga evangelium på jorden i varje

tidsutdelning för att samla in alla Guds barn som gick förlorade. Vår tro på Jesus Kristus kan stärkas av att vi känner igen hans oföränderliga natur och hans eviga evangelium.

Bakgrundsmaterial

- Russell M. Nelson, "Förbund", *Liahona*, nov. 2011, s. 86–89.
- "Abrahams förbund", *Den kostbara pärlan: Elevens lektionsbok* (Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 2002), s. 93–98.
- "Tillägg A: Vem är Gamla testamentets Gud?" *Gamla testamentet: 1 Moseboken – 2 Samuelsboken, elevens lektionsbok*, (Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 1987), s. 41–44.

Lektionsförslag

2 Moseboken 3:11–14; 6:2–3; Johannes 8:52–53, 56–59; 18:5, 8; 3 Nephi 15:5; Abraham 1:16; 2:8

Jesus Kristus var Gamla testamentets Jehova

Be eleverna nämna de namn och titlar på Frälsaren som de känner till. Skriv deras svar på tavlan. Berätta för eleverna att i dag ska ni samtala om ett viktigt namn, eller en titel, som Jesus Kristus hade innan sin jordiska verksamhet. Låt dem läsa Johannes 8:52–53, 56–59 tyst för sig själva. Fråga sedan:

- Vad frågade judarna Frälsaren?
- Vad tror ni att Jesus menade med sitt svar "Jag Är, redan innan Abraham blev till"? (v. 58).

Hjälp eleverna att förklara uttrycket "Jag Är" genom att dela upp dem i par och be dem läsa 2 Moseboken 3:11–14; 6:2–3 och söka efter vad Gamla testamentets Gud kallade sig själv. Efter en stund ställer du följande frågor:

- Vilka namn kallade Gamla testamentets Gud sig enligt dessa verser? (Framhåll att Joseph Smiths översättning av 2 Moseboken 6:3 lyder: "Jag är Herren Gud den Allsmäktige, Herren JEHOVA, och var inte mitt namn känt av dem?" Se även Abraham 1:16.)
- Hur förtydligar de här verserna betydelsen av Jesu Kristi ord "Jag Är, redan innan Abraham blev till"? (Eleverna bör förstå att **Jesus Kristus var Jehova, Gamla testamentets Gud och den store Jag Är.**)

Visa följande uttalanden:

"Detta är en så tydlig och avsiktlig bekräftelse på gudomlighet som en person har gjort eller kan göra. 'Jag var Jehova redan innan Abraham blev till.' Det vill säga 'jag är Gud den Allsmåttige, den store Jag Är. Jag är den Evige och existerar av egen kraft. Jag är era faders Gud. Jag heter: JAG ÄR DEN JAG ÄR'" (Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 band [1965–1973], 1:464).

Jehova är "förbundsnamnet eller det rätta namnet på Israels Gud. Det betecknar 'den evige Jag Är'" (Handledning för skriftstudier, "Jehova").

- Varför är det viktigt att känna till att Jesus var Gamla testamentets Jehova? (I svaren bör ingå följande sanning: **Gud har alltid administrerat sitt evangelium genom sin Son Jesus Kristus**. Se även 3 Nephi 15:5, som återger Frälsarens undervisning om att han är den som gav lagen.)

Be gärna en elev läsa följande uttalande av president Joseph Fielding Smith (1876–1972) för klassen:

"Alla uppenbarelser sedan fallet har kommit genom Jesus Kristus, som är Gamla testamentets Jehova eller Herren. ... Fadern [Elohim] har aldrig befattat sig med människan direkt och personligen sedan fallet, och han har aldrig visat sig utom för att presentera och bära vittne om Sonen" (se *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 band [1954–1956], 1:29).

- Hur kan insikten om att Jehova, eller Jesus Kristus, är oföränderlig hjälpa dig att tro på honom? (Ett tänkbart svar är att **insikten om att Jesus Kristus är oföränderlig hjälper oss att tro på att precis som han höll sina löften till personerna vi läser om i skrifterna, så kommer han att hålla sina löften till oss**.)

Framhåll att under den närmaste tiden efter Bibelns tid ansågs det hebreiska namnet för Jehova (*Jahve*) alltför heligt för att uttalas. I Folkbibeln, när gudsnamnet *JHVH* står i grundtexten, skrivs HERREN med stora bokstäver (se not till 1 Mos. 2:4). I judendomen i dag ersätts det med ordet *Adonaj*, som betyder "Herren".

1 Moseboken 13:14–16; 17:1–9; Mose 6:51–52, 64–66; Abraham 1:18–19; 2:8–11

Jehova upprättade det eviga evangeliet i forna dagar

Låt eleverna fortsätta att arbeta i par och be dem läsa Mose 6:51–52, 64–66 och ta reda på vad Jehova lärde Adam. Tala om för dem att i verserna 51–52 talade Jehova för Fadern. Fråga sedan:

- Vad lade ni märke till om evangeliet som Adam undervisades om? (Det är samma evangelium som lärs ut i dag. [Se 2 Nephi 31:10–16 för ett exempel på

hur samma evangelium lärdes ut på den amerikanska kontinenten.] Du kan betona den här sanningen genom att skriva följande uttalande på tavlan: **Jesu Kristi evangelium är evigt och oföränderligt genom alla tidsutdelningar.**

Nämn för eleverna att Jehova i en senare tidsutdelning förnyade sitt eviga evangelium genom att ingå ett förbund med Abraham, som i dag kallas för Abrahams förbund. Dela in klassen i två grupper. Ge hälften av klassen i uppdrag att studera 1 Moseboken 13:14–16; 17:2–8; Abraham 1:18–19; 2:8–11 och göra en lista över det som Herren lovade Abraham. Ge den andra hälften av klassen i uppdrag att studera 1 Moseboken 17:1–5, 9; Abraham 1:19; 2:8–11 och göra en lista över det som Abraham behövde göra för att få de utlovade välsignelserna. (*Obs:* När eleverna lär sig hur man känner igen listor i skrifterna, blir de bättre på att se de huvudpunkter som skriftbokens författare ville betona.)

Medan eleverna studerar gör du följande uppställning på tavlan med utrymme för svar:

<i>Abrahams förbund</i>	
<i>Abrahams löften</i>	<i>Abrahams ansvar</i>

Efter en stund ber du några elever från varje grupp att gå fram till tavlan och skriva det de hittat under respektive rubrik. Du kan sammanfatta Abrahams förbund genom att visa och låta en elev läsa följande uttalande för klassen:

”Abraham tog emot evangeliet och ordinerades till det högre prästadömet (L&F 84:14; Abr. 2:11) och han ingick celestialt äktenskap, vilket är upphøjelsens förbund (L&F 131:1–4; 132:19, 29). Abraham fick löftet att alla dessa förbunds välsignelser skulle erbjudas hans efterkommande i dödligheten (L&F 132:29–31; Abr. 2:6–11). Dessa förbund och löften kallas tillsammans Abrahams förbund. Återställelsen av detta förbund var återställelsen av evangeliet i de sista dagarna, för genom det är alla jordens nationer välsignade (Gal. 3:8–9, 29; L&F 110:12; 124:58; Abr. 2:10–11)” (Handledning för skriftstudier, ”Abrahams förbund”; scriptures.lds.org).

Betona att ända från begynnelsen slöt Fadern förbund med sina barn för att samla dem genom det eviga evangeliets sanningar, förrättningar och välsignelser. Med evangeliets återställelse kom också återställelsen av Abrahams förbund. Med andra ord, Abrahams förbund är en viktig del av det nya och eviga förbundet, som är Jesu Kristi evangelium i sin fullhet. Fråga eleverna:

- Hur kan insikten om att vi är ättlingar till Abraham och arvingar till allt som Gud lovade honom påverka ert sätt att leva?
- Hur kan tillgången till välsignelserna som Abraham och hans efterkommande fått löfte om stärka familjen och vägleda våra beslut?

Låt eleverna berätta hur de kan försäkra sig om de utlovade välsignelserna i detta förbund för sig själva och sina familjer – forntida, nutida och framtida.

Josua 24:3–13; 1 Nephi 17:23–32

Jehova välsignade och ledde det forntida Israel

Berätta för eleverna att en del av Abrahams förbund var att Jehova lovade att ge evangeliets välsignelser till Abrahams efterkommande och de som anslöt sig till dem. Be hälften av klassen att läsa Josua 24:3–13 och den andra hälften att läsa 1 Nephi 17:23–32. Be eleverna leta efter ord och uttryck som berättar vad Herren gjorde för det forntida Israel. Föreslå gärna att eleverna markerar det de hittar. Efter en stund ber du eleverna berätta vad de har lärt sig. Skriv kortfattat elevernas svar på tavlan. För att bättre förstå varför Jehova gjorde en del av det han gjorde kan du be en elev läsa 2 Moseboken 6:2–6 för klassen. Fråga klassen:

- Vilket skäl gav Herren för att han gjorde allt det som ni läste om i Josua och 1 Nephi?
- Vad säger detta er om Herrens löften till er? (Medan eleverna svarar skriver du följande princip på tavlan: **Om vi är trofasta håller Herren sina löften till oss.**)

Be en elev läsa följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf för klassen:

”Eftersom Gud har varit trofast och hållit sina löften tidigare, kan vi med tillförsikt sätta vårt hopp till att Gud håller sina löften till oss nu och i framtiden. I tider av nöd kan vi hårt hålla fast vid hoppet att allt ska ’samverka till [vårt] bästa’ [L&F 90:24]” (“Hoppets oändliga kraft”, *Liahona*, nov. 2008, s. 23).

- Hur kan kunskap om Jehovas handlingar i forna dagar hjälpa er under svåra tider i dag?
- Vad gjorde han för det forntida Israel som han också gör för er?

Vittna om att Jesus Kristus har välsignat Guds barn med det eviga evangeliet under alla tidsutdelningar. Vi kan, precis som förbundsfolket i forna dagar, få utlovade välsignelser av Herren, förutsatt att vi lyder honom.

Elevernas läsuppgift

- Johannes 8:51–59; 18:5, 8; 2 Moseboken 3:11–14; 6:2–3; 3 Nephi 15:5; Mose 6:51–52, 64–66; 1 Moseboken 17:1–9; Abraham 1:18–19; 2:8–11.
- ”Tillägg A: Vem är Gamla testamentets Gud?” *Gamla testamentet: 1 Moseboken – 2 Samuelsboken, elevens lektionsbok*, (Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 1987), s. 41–44.

LEKTION 6

Sinnebilder, skuggor och symboler för Jesus Kristus

Inledning

Nutida profeter förkunnade att Jesus Kristus "instiftade nattvarden som påminnelse om sitt stora försoningsoffer" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Förutom påminnelsen genom sakramentets förrättning, berättar skrifterna om många händelser,

omständigheter, föremål och folk som skulle påminna och undervisa oss om Jesu Kristi uppdrag och verksamhet. Den här lektionen hjälper eleverna reflektera över några av de sinnebilder, skuggor och symboler i skrifterna som leder oss till Frälsaren.

Bakgrundsmaterial

- Russell M. Nelson, "I detta heliga land", *Nordstjärnan*, feb. 1991, s. 10–19.
- "Tillägg C: Symbolism i Gamla testamentet", *Gamla testamentet: 1 Moseboken – 2 Samuelsboken, elevens lektionsbok*, (Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 1987), s. 101–105.

Lektionsförslag

2 Nephi 11:4; Mose 6:63

Symbolik för Kristus i skrifterna

Visa flera bilder av välkända märken eller symboler, som följande:

När eleverna har förklarat innebörden av varje symbol, ber du dem ge exempel på andra lätt igenkända märken eller symboler.

Dela upp eleverna i par. Låt varje par studera och jämföra 2 Nephi 11:4 och Mose 6:63. Be dem samtala om vad de här skriftställena har gemensamt och vad de lär om Jesus Kristus och syftet med Guds skapelser. När paret har samtalat om det de hittat, frågar du klassen:

- Hur skulle ni formulera en viktig sanning som finns i dessa skriftställen? (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **Allt är skapat för att vittna om Jesus Kristus.**)
- Nämn några exempel på sådant som har getts av Gud och som är "sinnebilder för" (2 Nephi 11:4) eller symboler för Jesus Kristus?

Tala om för eleverna att alla de heliga skrifterna innehåller sinnebilder, skuggor, symboler och avbilder som representerar Jesus Kristus. Förklara att sinnebilder, skuggor, symboler och avbilder representerar större verkligheter.

Liahona, till exempel, som beskrivs i Mormons bok, representerar Kristi ord. I den här delen av lektionen fokuserar vi på sinnebilder och bildspråk i Gamla testamentet. Mycket av bildspråket är i form av personer, föremål, händelser och omständigheter (det kan vara lämpligt att skriva dessa kategorier på tavlan). Skriv följande lista över skriftställen på tavlan eller ge dem till eleverna som ett utdelningsblad:

Sinnebilder, skuggor och symboler för Jesus Kristus

Sinnebilder, skuggor och symboler för Kristus i Gamla testamentet	Uppfyllelse i Kristi liv
1 Moseboken 22:1–14	Johannes 3:16; 19:16–18; Jakob 4:4–5
2 Moseboken 3:7–8, 10–12	Matteus 1:21; 2 Nephi 6:17
2 Moseboken 12:3, 5–7, 13–14, 46	Johannes 1:29; 19:14, 31–36; 1 Petrusbrevet 1:18–19
2 Moseboken 16:14–15, 18	Johannes 6:5–10, 48–51
3 Moseboken 8:15, 30; 17:11	Hebreerbrevet 9:22; 13:12
3 Moseboken 16:2–6, 17	Hebreerbrevet 9:6–12; 10:11–12
3 Moseboken 22:19–22	Hebreerbrevet 9:14; Läran och förbunden 20:22
4 Moseboken 21:4–9	Johannes 3:14–15; Helaman 8:13–15
Jona 1:17; 2:10	Matteus 12:38–40

Ge en eller flera elever i uppdrag att studera varje avsnitt i skrifterna och förbereda sig för att förklara symboliken i Gamla testamentet och hur den representerar Jesus Kristus. Efter en stund ber du eleverna rapportera om det de upptäckt.

Om tiden medger kan ni också samtala om några av symbolerna för Kristus som äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum lyfter fram i sin artikel "I detta heliga land" (*Nordstjärnan*, feb. 1991, s. 10–19).

Samtala om följande frågor i klassen:

- Varför tror ni att allt har skapats för att representera eller symbolisera Frälsaren?
- Hur kan man dra nytta av att ständigt försöka upptäcka hur allt vittnar om Jesus Kristus? (Förvissa dig om att eleverna förstår följande princip: **Vi lär oss mer om Jesus Kristus när vi börjar känna igen bildspråk, sinnebilder och symboler som vittnar om honom.**)
- Hur har något som symboliserar Frälsaren stärkt er tro på honom?
- Vad kan ni göra för att känna igen Kristus i symboliken som vi har fått?

2 Nephi 11:2–6

Sinnebilder för och bildspråk om Kristus i evangeliets förbund och förrättningar

Förklara att den här delen av lektionen fokuserar på en annan del av Jesu Kristi evangelium som innehåller sinnebilder för och bildspråk om Kristus. Be eleverna studera 2 Nephi 11:2–6 och se vad Nephi gladdes åt. Föreslå gärna att eleverna markerar det de hittar.

- Vad gladdede sig Nephi över?

Lyft fram orden "Herrens förbund" i vers 5. Förklara att förbund och förrättningar är en viktig del av Jesu Kristi eviga evangelium. Det finns många delar i förbund och förrättningar som är symboliska och som undervisar om och leder oss till Jesus Kristus. Visa följande uttalande av äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

"Varje gudomlig förrättning eller handling som Gud har ordinerat, varje offer, symbol och avbild – allt som Gud någonsin har gett sitt folk – allt förordnades och upprättades för att vittna om hans Son och centrera trofasta personers tro på honom och den återlösning som han förutordinerades att genomföra" (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], s. 28).

- Nämn en lärosats eller princip som lärs ut i det här uttalandet. (Ett tänkbart svar är att **vi kan se symboler för Kristus i evangeliets förrättningar om vi söker efter dem.**)
- Hur kan denna kunskap hjälpa oss när vi deltar i evangeliets förrättningar?

Låt eleverna studera Romarbrevet 6:3–6 och 3 Nephi 18:7, 11 tyst för sig själva, och söka efter symboler som representerar Frälsaren. Fråga sedan:

- Hur undervisar evangeliets förbund och förrättningar om Frälsaren och hur kan de hjälpa er att minnas honom?

Hjälp eleverna förstå hur viktigt det är att de lär sig känna igen sinnebilder och symboler för Kristus genom att till exempel ställa följande frågor:

- Vilken symbol för Frälsaren betyder mycket för er?
- Vad kan ni göra för att se till att ni lägger märke till den symboliken?
- Hur har ni välsignats av att känna igen den symbolen för Kristus?

Be eleverna tillämpa principerna i den här lektionen genom att inbjuda dem att skriva ner hur de kan bli bättre på att känna igen sinnebilder, skuggor och symboler för Frälsaren i skrifterna, i evangeliets förrättningar och i sina dagliga liv.

Uppmuntra dem att välja en nära förestående dag då de medvetet kommer att söka efter bilder, föremål eller händelser som påminner dem om Frälsaren. Uppmuntra dem att föra en lista över det de hittar och berätta om sin lista för en i familjen eller en vän, eller dela den på sociala medier.

Elevernas läsuppgift

- 2 Nephi 11:2–6; Mose 6:63.
- Russell M. Nelson, "I detta heliga land", *Nordstjärnan*, feb. 1991, s. 10–19.

LEKTION 7

Jesus Kristus – Guds enfödde Son i köttet

Inledning

I forna dagar var nyheten om Frälsarens födelse en stor glädje som förkunnades av många – Gud hade sänt sin Son för att återlösa världen. "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd" förkunnar att Jesus är "Faderns förstfödde, den

enfödde Sonen i köttet, världens Återlösare" (*Liahona*, apr. 2000, s. 2–3). Under den här lektionen lär sig eleverna varför det var avgörande att Jesus föddes av en dödlig mor och en odödlig Fader.

Bakgrundsmaterial

- Robert E. Wells, "Vårt budskap till världen", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 65–66.

Lektionsförslag

Matteus 1:18–24; Lukas 1:26–35; Mosiah 3:7–8

"Faderns Enfödde"

Inled lektionen med att visa videon "Jesu födelse" (2:59). (Ladda ner och titta på videon innan lektionen.)

Efter videon frågar du:

- Vilka aspekter av Frälsarens födelse tycker ni är viktiga och varför?

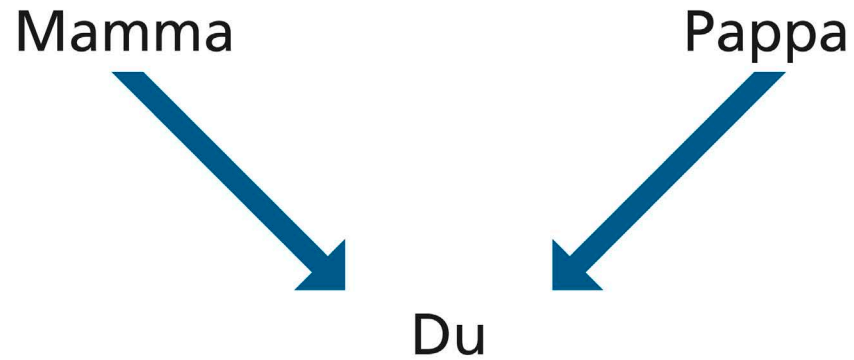
Berätta för eleverna att de under den här lektionen kommer att samtala om en aspekt av Jesu Kristi födelse som är ytterst nödvändig för att vi ska förstå Frälsarens förmåga att uppfylla sin roll i Faderns plan.

Be en elev läsa Matteus 1:18–19 för klassen och be de andra eleverna att föreställa sig situationen som de här verserna beskriver. (*Obs:* Visualisering är en studieteknik som kan göra en berättelse i skrifterna mer levande och verklig.) Fråga sedan eleverna hur det skulle kännas om de hade varit i Josephs situation. Be eleverna läsa Matteus 1:20–24 tyst för sig själva och ta reda på varför Joseph beslöt sig för att inte "i hemlighet skilja sig från [Maria]" (v. 19), med andra ord att upphäva trolovningen till Maria utan att offentliggöra det. (*Obs:* När du förklarar svåra ord och uttryck hjälper det eleverna att förstå skrifterna bättre. För de här verserna kan du använda följande förklaringar: 1) Namnet *Jesus* [*Jeschua* på arameiska] betyder "Herrens frälsning" eller "Herren frälser"; 2) skriftstället som Matteus 1:22–23 hänvisar till är Jesaja 7:14; och 3) namnet *Immanuel* betyder "Gud med oss".)

Be en elev läsa Lukas 1:26–30 för klassen. Be klassen följa med i texten och se vad de kan lära sig om Maria i skriftstället. Be eleverna berätta vad de hittar. Be sedan en elev läsa Lukas 1:31–35 för klassen medan eleverna följer med i texten. Fråga:

- Hur bekräftar dessa verser vem som är Jesu Fader?

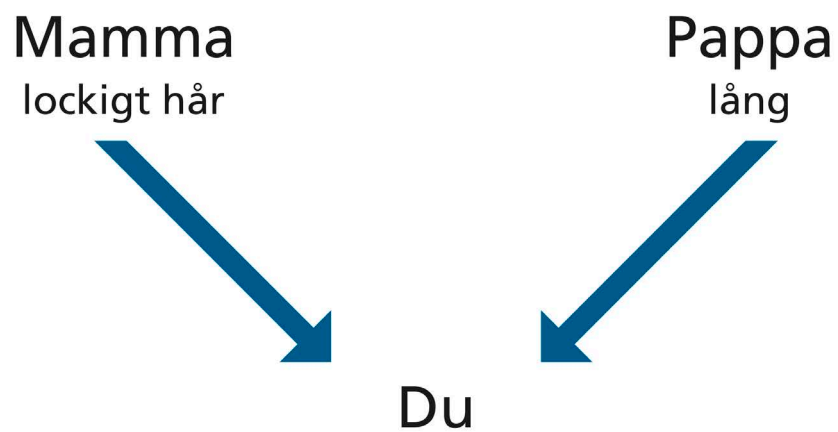
Rita följande uppställning på tavlan:

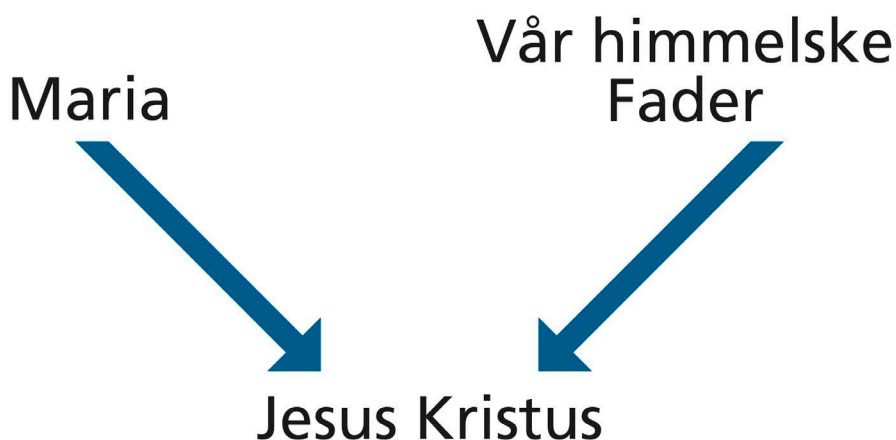
Ställ följande frågor till en av klassdeltagarna:

- Nämn ett fysiskt drag du har ärvt av din far. Nämn ett fysiskt drag du har ärvt av din mor.

Lägg till elevens svar i diagrammet på tavlan (se medföljande exempel):

Sudda ut uppställningen på tavlan och rita följande på tavlan:

Visa följande uttalande av äldste James E. Talmage (1862–1933) i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

”Det barn som Maria skulle föda avlades av Elohim, den evige Fadern, inte genom att han överträdde naturliga lagar utan i överensstämmelse med en högre manifestation av dessa. ... I hans natur skulle gudomens krafter förenas med dödlighetens förmåga och möjligheter. Detta skulle ske genom den fundamentala ärftlighetslagen, förkunnad av Gud, bevisad av vetenskapen och erkänd av filosofin, nämligen att levande varelser ska fortplanta sig – efter sin art. Barnet

Jesus skulle ärva de fysiska, psykiska och andliga egenskaper, tendenser och krafter som kännetecknade hans föräldrar: den ene odödlig och förhärligad, Gud, och den andra mänsklig, en kvinna” (se *Jesus Kristus*, [1964], s. 80).

- Vilka viktiga egenskaper ärvde Frälsaren av sina respektive föräldrar?

Medan eleverna svarar listar du på tavlan de egenskaper som Jesus Kristus ärvt av sin mor under ”Maria” (till exempel dödligheten – förmågan att lida smärta och att dö fysiskt sett). Lista de egenskaper som Jesus ärvde av sin Fader under ”Himmelske Fader” (till exempel gudomens krafter – odödlighet, eller förmågan att leva för evigt; se Joh. 10:17–18).

Be sedan en elev läsa Mosiah 3:7–8 för klassen. Fråga:

- Varför behövde Frälsaren både dödlighetens och odödlighetens krafter för att genomföra försoningen? (När eleverna besvarar frågan ser du till att de förstår följande sanning: **Som Guds enfödde Son i köttet kunde Jesus Kristus utföra försoningsoffret, vilket krävde att han uthärdade mer än en dödlig människa kunde, och därigenom uppfylla sin roll i Faderns plan. Och eftersom Jesus hade makt över döden kunde han uppstå från det döda.** Försäkra dig om att eleverna förstår att om Jesus Kristus hade fötts av två dödliga föräldrar, skulle han inte ha kunnat övervinna döden eller utstå försoningens oändliga smärta och lidande. Om han hade fötts av två odödliga föräldrar, skulle han inte ha varit underkastad fysiskt lidande och den fysiska döden.)

För att ytterligare betona denna avgörande lära, ge varje elev en kopia av följande uttalande av äldste Robert E. Wells i de sjuttios kворum, och ge dem tid att läsa och begrunda det:

"Jesus Kristus [är] en gudomlig Son, vilket är viktigt för att förstå hela frälsningsplanen. Han är Faderns förstfödde Son i förtullvaron och Faderns enfödde Son på jorden. Gud den evige Fadern är bokstavligen förälder till vår Herre och Frälsare Jesus Kristus och till sina andra andebarn. ...

'Gudomlig Son' syftar också på benämningen 'Enfödd Son i köttet'. ... Denna titel innebär att Jesu fysiska kropp var en dödlig moders och en odödlig evig Faders avkomma, en grundläggande sanning som är avgörande för försoningen, en enastående handling som ingen vanlig människa skulle kunnat åstadkomma. Kristus hade makt att ge sitt liv och makt att ta det tillbaka, eftersom han ärvt odödlighet av sin himmelske Fader. Av Maria, sin mor, ärvde Jesus dödlighet eller makten att dö.

Kristi oändliga försoning och Kristi ställning som Guds Son utgör tillsammans den viktigaste lärosatsen i hela kristendomen" ("Vårt budskap till världen", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 65).

Avsluta den här delen av lektionen genom att ställa följande frågor:

- Om ni förstår vilka egenskaper som Jesus ärvde från Maria, hur hjälper det er att lita på och tro på Frälsaren?
- Om ni förstår vilka egenskaper som Jesus ärvde från sin himmelske Fader, hur hjälper det er att lita på och tro på Frälsaren?

1 Nephi 11:13–21

Nephi såg Guds nedlåtelse

Tala om för eleverna att det står i Mormons bok att Nephi lärde sig om Jesu Kristi härkomst i en syn. Hans syn lär också ut andra sanningar. Be några elever turas om att läsa ur 1 Nephi 11:13–21 för klassen. Be resten av klassen att följa med i texten och hitta viktiga lärosatser som lärs ut i skriftstället. Förklara att i detta sammanhang innebär ordet *nedlåtelse* att stiga ner från ett högre till ett lägre tillstånd eller att anta en lägre ställning.

- Nephi lärde sig vilka som skulle bli föräldrar till Jesus Kristus. Vilka var de? (Eleverna bör lyfta fram följande lärosats: **Gud den evige Fadern och Maria är Jesu Kristi jordiska föräldrar.**)
- När ni tänker på lektionerna ni haft i den här kursen hittills, varför tror ni att Jesu Kristi födelse anses vara en del av hans nedlåtelse?

Visa följande uttalande av broder Tad R. Callister, Söndagsskolans generalpresident, och be en elev att läsa det för klassen:

”Gud Sonen bytte sitt himmelska hem, med all dess himmelska prydnad, mot en jordisk boning med primitiv grannlåt. Han, ’himplens Konung’ (Alma 5:50), ’Herren den Allsmäktige som regerar’ (Mosiah 3:5), lämnade en tron för att ärva en krubba. Han ersatte en Guds herravälde med ett nyfött barns beroende. ... Det var ett byte utan like. ... Den stora Jehova, skaparen av oräkneliga världar, oändlig i dygd och makt, kom till den här världen och blev lindad och lagd i en krubba” (*The Infinite Atonement* [2000], s. 64).

För att hjälpa eleverna förstå hur Jesu Kristi jordiska födelse också var en del av Gud Faderns nedlåtelse, läs följande uttalande av äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kvorum:

”Guds (Faderns) nedlåtelse består i att även om han är en upphöjd, fullkomlig, förhärligad person, blev han personligen och bokstavligen Fader till en jordisk avkomma, född av en dödlig kvinna” (*Mormon Doctrine*, 2:a uppl. [1966], s. 155).

Avsluta genom att fråga eleverna vilka tankar och känslor de har för Frälsaren när de begrunder hans nedlåtelse och hans mirakulösa födelse. Fråga om någon av dem vill vittna om Frälsaren som avslutning på dagens klass.

Elevernas läsuppgift

- Matteus 1:18–24; Lukas 1:26–35; Johannes 10:17–18; 1 Nephi 11:13–21; Mosiah 3:7–8.
- Robert E. Wells, ”Vårt budskap till världen”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 65–66.

LEKTION 8

Jesus Kristus uppfyllde all rättfärdighet

Inledning

Jesus Kristus levde ett fullkomligt liv genom att underkasta sig sin himmelske Faders vilja i allt. Nutida profeter har vittnat: "Fastän [Jesus Kristus] var syndfri döptes han för att uppfylla allt som hör till rättfärdigheten" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2).

Liksom Frälsaren kan vi uppfylla rättfärdighet när vi underkastar oss det eviga evangeliets förrättningar och förbund. Den här lektionen utforskar hur Frälsaren underkastade sig det eviga evangeliet och hur vi kan följa hans exempel.

Bakgrundsmaterial

- Robert D. Hales, "Dopförbundet: Att vara i riket och tillhöra riket", *Liahona*, jan. 2001, s. 6–9.

Lektionsförslag

Matteus 3:13–17; 2 Nephi 31:4–9

Jesu Kristi dop

Be eleverna fundera över följande situation:

Under ett samtal med en vän om religion kommer ämnet dop upp. När du har förklarat varför vi blir döpta frågar din vän: "Jag förstår att vi döps för att renas från synden. Men Jesus var fullkomlig, han hade inte syndat. Så varför döptes han?"

Låt eleverna fundera på frågan under en stund och be dem sedan svara.

När ni har samtalat om det låter du en elev läsa Matteus 3:13–17 för klassen, eller visa "The Baptism of Jesus" (Jesu dop) (2:55) från *The Life of Jesus Christ Bible Videos*. (Ladda ner och titta på videon innan lektionen.) Om du visar videon ber du eleverna följa med i sina skrifter.

Efter videon frågar du:

- Varför sa Jesus att han behövde döpas? (Du kan skriva följande lärosats på tavlan: **Jesus Kristus lät döpa sig för att uppfylla all rättfärdighet.**)
- Vad tror ni det innebär att Jesus döptes för att "uppfylla all rättfärdighet"? (Matt. 3:15)

Låt eleverna söka efter svaret i skrifterna. Föreslå gärna att de skriver 2 Nephi 31:4–9 i marginalen i sina skrifter bredvid Matteus 3:15. Be eleverna läsa 2 Nephi 31:5–6 tyst för sig själva, och notera frågan Nephi ställde. Efter en stund förklarar du att Nephi besvarade frågan i 2 Nephi 31:7–9. Be en elev läsa de verserna för klassen och be de andra följa med i texten och ta reda på hur Frälsaren uppfyllde all rättfärdighet genom att döpas. Föreslå gärna att eleverna markerar det de hittar. Medan eleverna berättar vad de hittade skriver du följande uttalande på tavlan:

Han ödmjukade sig inför Fadern.

Han betygade för Fadern att han skulle hålla hans bud.

Han visade människobarnen porten genom vilken de kan komma in i det celestialet riket.

Han var en förebild för oss.

(Obs: Den här aktiviteten ger eleverna tillfälle att öva på att göra listor under sina skriftstudier, vilket hjälper dem hitta huvudpunkter som skriftbokens författare ville betona.)

Påminn eleverna om frågan Nephi ställde (se v. 6). Fråga sedan:

- Utifrån punkterna på tavlan, hur är Jesu Kristi dop ett exempel på vad det innebär att vara rättfärdig?

När eleverna besvarar frågan, se då till att följande tankar tas upp (du kan ersätta punkterna på tavlan med de här):

Rättfärdighet innebär att ödmjukt underkasta sig Faderns vilja.

Rättfärdighet innebär att ingå förbund med Fadern om att hålla hans bud.

Rättfärdighet innebär att ta emot de frälsande förrättningarna.

Rättfärdighet innebär att följa Jesu Kristi exempel.

Fråga klassen:

- Hur kan vi tillämpa Jesu exempel på rättfärdighet?

Vitna för din klass om att Jesus levde under villkoren och förutsättningarna i vår himmelske Faderns plan, precis som vi gör. Hans fullkomliga liv är ett exempel som vi bör sträva efter att följa.

2 Nephi 31:10–21

Följ Frälsarens exempel

Be en elev läsa 2 Nephi 31:10–12 för klassen. Fråga klassen:

- Vilken inbjudan gav Frälsaren till oss alla i vers 10?
- Vad sa Jesus att vi måste göra för att följa honom enligt de här verserna?

Be eleverna läsa 2 Nephi 31:16–17 tyst för sig själva. Fråga sedan:

- Vad mer måste vi göra för att följa Frälsarens exempel?
- Vad innebär det att hålla ut intill änden och att följa "den levande Gudens Sons exempel"? (v. 16). (Betona gärna ordet *gör* i vers 17. Betona också följande

princip: **När vi följer Jesu Kristi exempel kan vi uppfylla all rättfärdighet, som han gjorde.)**

Förklara för eleverna att skriftställena som de läste i 2 Nephi 31 innehåller kärnan i det eviga evangeliet, som vår himmelske Fader instiftade innan världen skapades.

Be eleverna analysera Romarbrevet 6:3–6 och söka efter nyckelord eller -begrepp som bekräftar att man måste göra mer än att döpa sig för att följa Jesu Kristi exempel. Uppmuntra gärna eleverna att markera det de hittar.

Ge eleverna en kopia av följande uttalande av äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kvorum, och be dem läsa det tyst för sig själva. Be dem fundera över hur deras eget dop har påverkat dem.

”När vi förstår vad vårt dopförbund och den Helige Andens gåva innebär, förändrar dopet vårt liv och fastställer vår fullständiga trohet mot Guds rike. När frestelserna kommer i vår väg, påminner den Helige Anden oss, om vi lyssnar, om att vi har lovat att alltid minnas vår Frälsare och hålla Guds bud. ...

När vi följer Jesu exempel, betygar vi också att vi tänker omvända oss och lydigt hålla vår himmelske Faders bud. Vi ödmjukar oss med ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande när vi erkänner våra synder och ber om förlåtelse för våra överträdelser (se 3 Ne. 9:20). Vi sluter förbund att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn och alltid minnas honom. ...

Det är min bön att var och en av oss som medlemmar i hans rike ska förstå att vårt dop och vår konfirmation är porten *till* hans rike. När vi går in genom den, sluter vi förbund att *tillhöra* hans rike för alltid!” (se ”Dopförbundet: Att vara i riket och tillhöra riket”, *Liahona*, jan. 2001, s. 7–8, 9).

Fråga eleverna följande:

- Hur har ert dop hjälpt er att följa Jesu Kristi exempel på att uppfylla all rättfärdighet?

Ge eleverna tid att fundera på hur väl de lever upp till det exempel på rättfärdighet som Frälsaren visade under sitt dop. Be eleverna fundera över hur de kan bli bättre på att lyda sin himmelske Fader.

Elevernas läsuppgift

- Matteus 3:13–17; 2 Nephi 31:4–21.
- Robert D. Hales, ”Dopförbundet: Att vara i riket och tillhöra riket”, *Liahona*, jan. 2001, s. 6–9.

LEKTION 9

Frälsarens djupgående inflytande

Inledning

I "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd" förkunnade kyrkans ledare: "Vi [ger] vårt vittnesbörd om hans oförljkeliga levnad och om den oändliga kraften i hans stora försoningsoffer. Ingen annan har haft ett så djupgående inflytande på alla som har levt och som kommer att leva på jorden" (*Liahona*, apr. 2000, s. 2). Den här lektionen visar att

Frälsaren är ojämförlig eftersom han, bland annat, är syndfri och fullständigt underkastar sig sin himmelske Fader. Genom att studera hans samtal med den samaritiska kvinnan vid brunnen kan eleverna också se det djupgående inflytande som han kan ha på alla som öppnar hjärtat för honom.

Lektionsförslag

Matteus 4:1–11; 2 Korintierbrevet 5:21; Hebreerbrevet 2:17–18; 4:15–16; Läran och förbunden 20:22

Jesus Kristus levde ett syndfritt liv

Inled lektionen genom att skriva *min vilja* och *Guds vilja* på tavlan. Be en elev läsa Johannes 6:38 för klassen, och be eleverna följa med i texten och se hur många beslut som faller under "min vilja" som Jesus fattade. Låt eleverna tyst för sig själva fundera över hur många beslut de har fattat nyligen som skulle kunna falla under "min vilja" och hur många som skulle kunna falla under "Guds vilja".

Tala om för eleverna att efter Jesu dop frestades han av Satan att göra sådant som skulle kunna falla under "min vilja". Be flera elever turas om att läsa för klassen ur Matteus 4:1–11. Be klassen följa med i texten och vara uppmärksam på hur Jesus Kristus övervann frestelsen. (Framhåll gärna för eleverna att Joseph Smiths översättning av Matteus 4:1–11 förtydligar att det var Anden, inte Satan, som tog Jesus till templets krön [se v. 5] och sedan till ett högt berg [se v. 8]. När Anden hade tagit Jesus till dessa platser kom djävulen för att fresta honom.)

- Hur bemötte Frälsaren Satans frestelser?
- Vad kan ni lära er av Frälsarens exempel i dessa verser?
- Hur liknar frestelserna som Frälsaren mötte dem som vi ställs inför?

Visa och läs följande uttalande av president David O. McKay (1873–1970), som kommenterade de frestelser som Jesus ställdes inför i vildmarken:

"Nästan varje frestelse som kommer till er och mig kommer i en av dessa former. Klassificera dem och ni kommer att finna att under dessa tre kan man inordna nästan varje given frestelse som befläcker er och mig, om än i kanske mycket liten omfattning. De kommer till oss som 1) något som frestar vår hunger eller våra begär; 2) en eftergift till den stolthet, de seder och den ärelystnad som finns hos dem som vänt sig bort från det som tillhör Gud; eller 3) ett tillfredsställande av passionen, åtrån efter världslig rikedom eller makt bland människan" ("Unspotted from the

World", *Ensign*, aug. 2009, s. 27).

Be en elev läsa Hebreerbrevet 2:17–18; 4:15–16 för klassen. Be en annan elev läsa Läran och förbunden 20:22 för klassen. Be klassen att följa med i texten och lägga märke till likheter mellan de två skriftställena. Ställ sedan följande frågor:

- Varför var det nödvändigt att Jesus skulle frestas?
- Varför är det viktigt för oss att förstå att Jesus Kristus upplevde samma slags frestelser vi möter i dag?

Berätta för eleverna att ett av målen med dagens lektion är att åskådliggöra Frälsarens ojämförliga liv. Fråga klassen hur skriftställena de studerat hittills i den här lektionen belyser en aspekt av Frälsarens ojämförliga liv. (Eleverna bör lyfta fram följande princip: **Jesus Kristus levde ett ojämfoligt liv eftersom han aldrig gav efter för frestelser eller syndade.**)

Visa följande uttalande av president Howard W. Hunter (1907–1995) och be en elev läsa det för klassen:

"Det är betydelsefullt att komma ihåg att Jesus var i stånd att synda, att han kunde ha dukat under, att livets och frälsningens plan kunde ha tillintetgjorts, men att han förblev trofast. Hade det inte varit möjligt att han skulle ha givit efter för Satans frestelser, skulle resultatet inte ha inneburit något verkligt prov, någon äkta seger. ... Han var fullkomlig och syndfri, inte för att han måste vara det, utan snarare därför att han klart och bestämt önskade vara det" ("Kristi frestelser", *Nordstjärnan*, apr. 1977, s. 11).

Be eleverna läsa Lukas 22:42, 44 och 3 Nephi 11:11 tyst för sig själva och söka efter en egenskap hos Jesus Kristus som är ett annat exempel på hans ojämfoliga liv. (Eleverna bör se att Frälsaren underordnade sig Faderns vilja.)

Visa följande uttalande av president Ezra Taft Benson (1899–1994) och be en elev läsa det för klassen:

"Han led alla människors smärtor i Getsemane, för att de inte skulle behöva lida om de omvände sig.

Han underkastade sig själv förödmjukelser och förolämpningar från sina fiender utan att klaga eller ge igen.

Och slutligen uthärdade han gisselagen och korsets grymma nesa. Först därefter underkastade han sig frivilligt döden. ...

Han lydde vår himmelske Fader i allt" (se "Jesus Kristus: vår Frälsare och Återlösare", *Nordstjärnan*, apr. 1984, s. 10).

Följ upp genom att ställa följande frågor:

- Varför var det nödvändigt för vår himmelske Faders frälsningsplan att Jesus var fullkomligt syndfri och fullständigt underkastade sig sin himmelske Faders vilja? (Eleverna kan svara på olika sätt, men de bör lyfta fram följande sanning: **Frälsningsplanen krävde att Jesus var fullkomligt lydiga för att han skulle kunna utföra försoningen.**)
- Hur påverkas er tro på Jesus Kristus av att ni vet att han var fullständigt syndfri och i allt följde sin himmelske Faders vilja? (När eleverna svarar, betona att **vi kan få styrka att övervinna frestelser och vara lydiga genom att följa exemplet som Jesus Kristus visade, när han strävade efter att göra Faderns vilja i stället för sin egen.**)

Johannes 4:1–29

Frälsarens djupgående inflytande

Visa eller skriv följande mening på tavlan ur "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd" (*Liahona*, apr. 2000, s. 2):

"Ingen annan har haft ett så djupgående inflytande på alla som har levt och som kommer att leva på jorden."

Låt eleverna fundera på uttalandet genom att du ställer följande fråga till dem:

- Vilka av Jesu Kristi egenskaper gjorde det möjligt för honom att få ett sådant inflytande på alla som har levt och som kommer att leva?

Tala om för eleverna att en av personerna som Jesus påverkade djupt under sin jordiska verksamhet var en samaritisk kvinna. Hjälpt eleverna använda studiehjälpmidlen i sina skrifter för att hitta information om samariter (se Handledning för skriftstudier, "Samariter"; scriptures.lds.org). Sammanfatta Johannes 4:1–8 och be sedan en elev läsa Johannes 4:9 för klassen. Framhåll hur kvinnans svar till Jesus visar den fientlighet som rådde mellan judar och samariter på den tiden. Be sedan eleverna läsa Johannes 4:10–15 tyst för sig själva. Efter en stund ställer du följande frågor:

- Hur skulle ni beskriva mötet mellan Jesus och kvinnan?
- Vad erbjöd Jesus henne?

Be en elev läsa Johannes 4:16–19 för klassen medan de andra följer med i texten och föreställer sig att de är kvinnan i den här konversationen. (*Obs: Visualisering kan göra en berättelse i skrifterna mer levande och verklig.*) Ställ sedan följande frågor:

- Vad skulle ni ha tänkt om ni var den samaritiska kvinnan? Varför?
- Hur ser man att Jesus hade ett inflytande på henne? (Påpeka förändringen i det kvinnan kallade honom: "jude" [v. 9], "Herre" [v. 11, 15] och sedan "profet" [v. 19].)

Be flera elever turas om att läsa för klassen ur Johannes 4:20–29. Be klassen hitta Frälsarens titel i vers 25 och vers 29. Be sedan eleverna tänka efter innan de besvarar följande fråga:

- Vad gjorde Frälsaren under den här korta tiden som ändrade kvinnans uppfattning om honom från att vara "jude" (v. 9) till att bli "Messias" (v. 29)? (Be eleverna berätta vad de sett i dessa skriftställen. Här följer några tänkbara svar: Han visade henne respekt, han undervisade henne om läran, han undervisade henne på ett sådant sätt att den Helige Anden kunde vittna för henne, han visade att han visste privata saker om henne, och han fokuserade sin uppmärksamhet på henne.)
- Vad kan berättelsen om Frälsaren och den samaritiska kvinnan lära er om hur Frälsaren känner för er och det inflytande han kan ha på er?
- Hur har Frälsaren haft ett inflytande på er eller på någon ni känner? Vilken inverkan hade Frälsarens inflytande?
- Vad kommer ni att göra för att bli bättre på att känna igen Frälsarens inflytande i era liv och låta hans inflytande förändra er?

Vittna om att när vi överlämnar oss åt Frälsaren så får han ett djupgående inflytande på oss. Det största inflytandet Frälsaren kan ha sker när vi inbjuder kraften i hans försoningsoffer att rena oss, lyfta oss och förvandla oss. Uppmuntra eleverna att begrunda vad de kan göra för att tacka Frälsaren för hans inflytande i deras liv.) Föreslå sedan att de gör detta.

Elevernas läsuppgift

- 2 Korintierbrevet 5:21; Hebreerbrevet 2:17–18; 4:15–16; Läran och förbunden 20:22; Matteus 4:1–11; Lukas 22:42, 44; Johannes 6:38; 3 Nephi 11:11; Johannes 4:1–29.

LEKTION 10

Kom och följ mig

Inledning

”Jag är vägen och sanningen och livet” (Joh. 14:6). ”[Jesu] väg är den stig som leder till lycka i detta liv och evigt liv i den kommande världen” (”Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd”, *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Den här lektionen

betonar Jesu Kristi inbjudan till alla att följa honom och vara hans lärjungar. Den här lektionen lyfter också fram vad det innebär att vandra lärjungeskapets stig.

Bakgrundsmaterial

- Dieter F. Uchtdorf, ”Lärjungeskapets väg”, *Liahona*, maj 2009, s. 75–78.
- Joseph B. Wirthlin, ”Följ mig”, *Liahona*, juli 2002, s. 15–18.

Lektionsförslag

Johannes 1:35–47; 2 Nephi 26:33; Alma 5:33–34

Jesu Kristus inbjuder alla att bli hans lärjungar

Be en elev att kortfattat berätta om ett tillfälle när han eller hon var på väg till en plats och svängde fel eller tog fel väg. Låt sedan eleverna läsa Johannes 14:6 och med egna ord uttrycka läran som Jesus undervisade om i den versen. (Eleverna kan formulera det på olika sätt, men de bör förstå att **om vi vill återvända för att behos vår himmelske Fader igen så måste vi följa Jesus Kristus.**)

Berätta för eleverna att efter Jesu Kristi dop och frestelserna i öknen, bad han andra att följa honom. De som följde Frälsaren då och nu kallas för *lärjungar*. Be eleverna läsa Johannes 1:35–47 och hitta namnen på Frälsarens första lärjungar och vad som gjorde att de följde honom.

Visa följande uttalande av president James E. Faust (1920–2007) i första presidentskapet och be en elev läsa det för klassen:

”Det engelska ordet för lärjunge, *disciple*, och ordet *disciplin* kommer från samma latinska ursprung – *discipulus*, som betyder elev. Det betonar övning och träning. Självdisciplin och självkontroll är genomgående och ständiga egenskaper hos Jesu efterföljare. ...

Vad är lärjungeskap? Det innebär först och främst att lyda Frälsaren” (”Lärjungeskap”, *Liahona*, nov. 2006, s. 20).

- Vad antyder den här definitionen av lärjungeskap om hur livet såg ut för Jesu Kristi första lärjungar?

Låt eleverna läsa och jämföra 2 Nephi 26:33 och Alma 5:33–34 för att se vilka andra Jesus inbjöd att komma till honom. Samtala sedan om följande frågor:

- Vad lär dessa skriftställen om Frälsarens inbjudan att komma till honom? (När eleverna besvarat frågan skriver du följande sanning på tavlan: **Jesus Kristus inbjuder alla människor att komma till honom och bli hans lärjungar.**)
- Vad sa Alma att Frälsaren lovar dem som tar emot inbjudan att komma till honom?
- Vad betyder de löftena för er?

Matteus 4:18–22; Lukas 5:11; 9:57–62; 14:25–33

Vara en Jesu Kristi lärjunge

Dela upp eleverna i par. Be dem studera Matteus 4:18–22 och Lukas 5:11 och hitta de uppoffringar som några av Jesu Kristi första lärjungar behövde göra för att kunna ta emot kallelsen att följa honom. Samtala om följande frågor:

- Hur skulle ni beskriva de första lärjungarnas sätt att bemöta Frälsarens befallning att följa honom? (Samtala om betydelsen av att de genast lämnade både nät och allt annat.)
- Vilka viktiga sanningar lär dessa skriftställen om vad det innebär att vara en Jesu Kristi lärjunge? (När eleverna besvarat frågan skriver du följande sanning på tavlan: **Att vara en Jesu Kristi lärjunge kräver lydnad och offer.**)

Ge eleverna en kopia av följande uttalande av äldste Joseph B. Wirthlin (1917–2008) i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen:

”Nät definieras allmänt som redskap för att fånga något. I [en] mer ... betydelsefull mening, kan vi definiera [ett nät som] allt som lockar oss bort eller hindrar oss från att följa kallelsen från Jesus Kristus, den levande Gudens Son.

Näten i det här sammanhanget kan vara vårt arbete, våra hobbies, våra nöjen och framför allt våra frestelser och synder. Ett nät kan kort sagt vara allt som drar oss bort från gemenskap med vår himmelske Fader eller från hans återupprättade

kyrka. ...

Det är omöjligt att räkna upp alla de nät som kan snärja oss och hindra oss från att följa Frälsaren. Men om vi är uppriktiga i vår önskan att följa honom, måste vi genast lämna världens snärjande nät och följa honom. ...

Våra liv fylls så lätt med sammanträden, möten och uppgifter. Det är lätt att fångas i en mängd nät så att ibland blotta tanken att bryta sig loss kan kännas hotande och till och med skrämmande för oss.

Ibland tycker vi att ju mer upptagna vi är, desto mer betydelsefulla är vi – som om vår ”upptagenhet” definierar vårt värde. Bröder och systrar, vi kan ägna hela livet åt att febrilt pricka av lista efter lista med sådant som till sist inte spelar någon roll.

Att göra mycket kanske inte är så viktigt. Att koncentrera sinne, hjärta och själ på sådant som har evig betydelse – det är det väsentliga” (“Följ mig”, *Liahona*, juli 2002, s. 15–16).

- Om fisken, nätet och båtarna som yrkesfiskarna lämnade kvar representerar deras materiella behov, vad kan Frälsaren kräva att du lägger åt sidan för att följa honom?
- Varför är det ibland svårt att lämna materiella bekymmer bakom sig?

- Hur kan en person inse att han eller hon fångats upp i den typ av snärjande nät som äldste Wirthlin talade om?

Låt eleverna berätta om när de svarade på Frälsarens uppmaning att följa honom (kanske genom att lämna gamla liv bakom sig eller genom att ta emot en kallelse i kyrkan). Fråga sedan:

- Hur välsignades ni av att följa denna uppmaning?

Visa följande skriftställen och frågor, eller skriv upp dem på tavlan:

Lukas 9:57–62 – Vad kan hindra oss från att följa Frälsaren?

Lukas 14:25–27, 33 – Vad kräver Frälsaren av sina lärjungar?

Lukas 14:28–32 – Vilket samband har ordet slutföra med kraven på att vara en lärjunge?

Dela upp klassen i tre grupper och ge varje grupp i uppdrag att studera ett av skriftställena och tillhörande fråga. Efter en stund ber du eleverna berätta hur skriftstället de läste svarar på deras fråga. När ni har samtalat om alla tre skriftställen frågar du:

- Vilket krav för lärjungeskap illustreras av Frälsarens liknelser? (När eleverna samtar om frågan, hjälp dem förstå följande sanning: **Lärjungeskapet kräver vår fortsatta villighet att överge allt och följa Jesus Kristus.**)

Förklara att även om lärjungeskapet innebär att vi stadigt fördjupar vår hängivenhet till och beslutsamhet att följa Frälsaren, kräver han inte att vi ska löpa fortare än vi har krafter till (se Mosiah 4:27).

Ge varje elev en kopia av följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf i första presidentskapet, och be en elev läsa det för klassen:

”Det första steget längs lärjungeskapets väg är lyckligtvis precis där vi står just nu! Vi behöver inte kvalificera oss för att ta första steget. Det spelar ingen roll om vi är rika eller fattiga. Vi måste inte vara utbildade, vältaliga eller intellektuella. Vi måste inte vara fullkomliga eller kultiverade eller väluppfostrade.

Ni och jag kan vandra längs lärjungeskapets stig i dag. Låt oss vara ödmjuka. Låt oss be till vår Fader i himlen av hela vårt hjärta och uttrycka vår önskan att komma närmare honom och lära av honom.

Ha tro. Sök och ni ska finna. Bulta och dörren ska öppnas [se Matt. 7:7]. Tjåna Herren genom att tjåna andra. Börja delta aktivt i er församling eller gren. Stärk er familj genom att bestämma er för att leva efter evangeliets principer. Var av ett hjårta och ett sinne i ert åktenskap och er familj.

I dag är dagen när vi behöver ändra på vårt liv så att vi kan få en tempelrekommendation och använda den. I dag är dagen när vi behöver ha meningsfulla hemaftnar, läsa Guds ord och tala med vår himmelske Fader i uppriktig bön. I dag är dagen att fylla vårt hjårta med tacksamhet för återställelsen av hans kyrka, levande profeter, Mormons bok och prästadömets kraft som

välsignar vårt liv. I dag är dagen att ta till oss Jesu Kristi evangelium, bli hans lärjungar och vandra längs hans väg" ("Lärjungeskapets väg", *Liahona*, maj 2009, s. 77).

- Var sa president Uchtdorf att lärjungeskapets stig börjar?
- Enligt president Uchtdorf, när är det dags att börja gå på lärjungeskapets stig?

Skriv följande på tavlan:

I dag är dagen för mig att ...

Be eleverna begrunda hur de skulle avsluta meningen med ett sätt som de tänker vara en lärjunge till Jesus Kristus på. Uppmuntra dem att genast börja göra det de tänkte på, eftersom den tanken förmodligen var en maning från den Helige Anden. Vittna om att när de tar det första steget så hjälper Herren dem bli hans lärjungar.

Elevernas läsuppgift

- Johannes 1:35–47; 2 Nephi 26:33; Alma 5:33–34; Matteus 4:18–22; Lukas 5:11; 9:57–62; 14:25–33.
- Dieter F. Uchtdorf, "Lärjungeskapets väg", *Liahona*, maj 2009, s. 75–78.

LEKTION 11

Jesus Kristus gick omkring och gjorde gott

Inledning

”Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd” lär att “[Jesus] ’gick omkring och gjorde gott’ (Apg. 10:38), men blev föraktad för det” (se *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Som Jesu Kristi lärjungar ska vi följa hans exempel på att göra gott, även om det kan leda till förföljelse. Under den här lektionen kommer eleverna att samtala om varför vi bör bemöta dem

som behandlar oss illa på grund av vår tro, med samma kärlek och respekt som Jesus visade sin följare. När vi följer Frälsarens exempel välsignas vi med modet att leva efter och försvara vår tro, och vi kan hjälpa andra komma närmare Herren.

Bakgrundsmaterial

- Dallin H. Oaks, ”Att älska andra och leva med olikheter”, *Liahona*, nov. 2014, s. 25–28.
- Jeffrey R. Holland, ”Priset för och välsignelserna av ett lärjungeskap”, *Liahona*, maj 2014, s. 6–9.
- Robert D. Hales, ”Kristligt mod: Lärjungeskapets pris”, *Liahona*, nov. 2008, s. 72–75.

Lektionsförslag

Matteus 5:43–47; 9:9–13; 12:22–30; Markus 3:1–6; 11:15–19; Johannes 11:43–53

Jesus Kristus förföljdes för att han gjorde gott

Inled lektionen genom att ställa följande fråga till eleverna:

- När ni tänker på Frälsarens exemplariska liv, vad av allt det goda han utförde under sitt jordeliv betyder mest för er?

När eleverna har svarat läser (eller återger) du följande berättelse av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum om två missionärssystrar:

”Med beundran för och som uppmuntran till alla som behöver vara ståndaktiga i dessa sista dagar säger jag till alla, och särskilt till kyrkans ungdomar, att om ni inte redan har behövt det, kommer ni en dag att kallas att försvara er tro eller till och med utvärda en del personliga skymfer bara för att ni är medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. I sådana fall krävs både mod och gott omdöme från er sida.

En missionärssystem skrev till exempel nyligen till mig: ’Min kamrat och jag såg en man som satt på en bänk på stadens torg och åt sin lunch. När vi närmade oss tittade han upp och såg våra missionärsbrickor. Med ett hemskt uttryck i ögonen hoppade han upp och höjde handen för att slå mig. Jag duckade i sista stund, men i stället spottade han ut maten över hela mig och överöste oss sedan med de hemskaste svordomar. Vi gick därifrån utan att säga något. Jag

försökte torka bort maten jag fått i ansiktet, men då träffades jag i bakhuvudet av en klump potatismos. Ibland är det svårt att vara missionär, för just då ville jag gå tillbaka, ta tag i den lille mannen och säga: "URSÄKTA?" Men det gjorde jag inte'" ("Priset för och välsignelserna av ett lärjungeskap", *Liahona*, maj 2014, s. 6).

Be eleverna läsa Matteus 5:43–47 tyst för sig själva och söka efter en princip som Jesus lärde ut i sin bergspredikan och som dessa missionärssystrar följde. (Föreslå gärna att eleverna, medan de läser, använder sig av studietekniken namnutbyte för att göra budskapet i verserna mer personligt. För att öva på den här färdigheten ersätter eleverna ord som *ni* och *du* med sina egna namn.)

- Vilken princip lär Jesus ut i de här verserna? (Eleverna kanske formulerar sina svar på olika sätt, men de bör lyfta fram följande princip: **Om vi ska följa Jesu Kristi lärdomar måste vi lära oss att älska våra ovänner och vara vänliga mot dem som förföljer oss.**)
- Vad gör den här evangelieprincipen svår att följa?

Visa följande uttalande på tavlan:

"[Jesus] 'gick omkring och gjorde gott' (Apg. 10:38), men blev föraktad för det"
("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", Liahona, apr. 2000, s. 2).

Förklara att även om Frälsaren togs emot av många människor i både Galileen och Judeen – och många såg hans goda gärningar som ett vittne om hans gudomlighet – föraktade och förföljde andra honom på grund av hans goda gärningar.

Lista följande skriftställen på tavlan under rubriken "Jesus gick omkring och gjorde gott":

Matteus 9:9–13
Matteus 12:22–30
Markus 3:1–6
Markus 11:15–19
Johannes 11:43–53

Dela klassen i mindre grupper och ge varje grupp i uppgift att studera ett av skriftställena på tavlan. Be eleverna läsa skriftstället och hitta det goda som Jesus gjorde och hur folket reagerade på det. Efter en stund ber du eleverna rapportera om det de upptäckt. Påpeka att de här skriftställena visar ett mönster i Herrens liv som vi kan lära oss av. Ställ följande fråga:

- Hur bemötte Frälsaren förföljelsen han utsattes för?

Uppmuntra eleverna att föreställa sig händelsen som skildras i skriftstället som de studerade. Fråga sedan:

- Vad skulle ni ha tänkt eller känt om ni hade sett det som Jesus gjorde vid det tillfället?
- Vad tror ni att Jesus vill att ni ska lära er av det han sa och gjorde då? (Följande princip är en av principerna som eleverna kan nämna: **När vi försöker följa Frälsarens exempel på att göra gott, måste vi ibland uthärda förföljelse.**)

Matteus 5:9–12, 21–24, 38–41; 6:14–15; 7:1–5, 12

Bemöta förföljelse

Tala om för eleverna att i bergspredikan gav Jesus Kristus sina lärjungar råd om hur de skulle bemöta förföljelser. Skriv följande ord och skriftställen på tavlan och ge varje elev i uppdrag att läsa minst ett av skriftställena. Be eleverna läsa skriftställena och hitta en princip som Jesus undervisade om och som kan vägleda dem i deras umgänge med andra.

Hur man kan bemöta förföljelse

Matteus 5:9–12

Matteus 5:21–24 (se även 3 Nephi 12:22)

Matteus 5:38–41; 7:12

Matteus 6:14–15 (se även L&F 64:9–10)

Matteus 7:1–5

Efter en stund ber du eleverna förklara principerna som de hittade och hur de kan tillämpas på våra relationer till andra. (När eleverna besvarar frågan, betona då följande sanning: **Vår himmelske Fader förväntar sig att vi följer Jesu Kristi exempel när vi blir förföljda för vår tro.**)

Visa följande uttalanden av äldste Jeffrey R. Holland och äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum:

”Försvara er tro på ett artigt sätt och med medkänsla, men försvara den”
(Jeffrey R. Holland, ”Priset för och välsignelserna av ett lärjungeskap”, *Liahona*, maj 2014, s. 9).

”Kristi efterföljare bör vara föredömen i fråga om hövlighet. Vi bör älska alla, lyssna uppmärksamt och intressera oss för deras uppriktiga övertygelser. Även om vi inte håller med dem ska vi aldrig vara ovänliga. Vårt ställningstagande och vår kommunikation ska inte vara stridslysten. Vi bör klokt förklara och driva vår ståndpunkt och begagna vårt inflytande. ...

När vår ståndpunkt inte segrar bör vi vänligt acceptera den ofördelaktiga utgången och visa hövlighet mot våra motståndare” (Dallin H. Oaks, ”Att älska andra och leva med olikheter”, *Liahona*, nov. 2014, s. 27).

Samtala med eleverna om svårigheterna med och välsignelserna av att följa råden från äldste Holland och äldste Oaks. Be sedan en elev läsa Matteus 5:9–12 för klassen.

- Vilka löften gav Jesus i de här verserna som kan göra det lättare för oss att bemöta förföljelser på grund av vår religion och tro på ett kristuslikt sätt?

Låt eleverna fundera över hur de kan tillämpa en eller flera av Frälsarens lärdomar i bergspredikan på en nuvarande relation de har, eller hur de kunde ha tillämpat dem på en tidigare händelse. Fråga om några elever vill berätta om sina tankar för klassen.

Ge eleverna en kopia av följande uttalande av äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kvorum:

”En del människor tror felaktigt att vi, när vi reagerar med tystnad, saktmod, överseende och ödmjukt bär vittnesbörd, är passiva eller svaga. Men för att älska våra ovänner, välsigna dem som förbannar oss, göra gott mot dem som hatar oss och be för dem som illvilligt utnyttjar oss och förföljer oss (se Matt. 5:44) krävs det att vi har tro, styrka och framför allt kristligt mod. ...

När vi låter bli att ge igen – när vi vänder andra kinden till och står emot ilskan – följer också vi Frälsarens exempel. Vi visar prov på hans kärlek, som är den enda kraft som kan besegra motståndaren och bemöta våra anklagare utan att i gengäld anklaga dem. Det är inte svaghet. *Det är kristligt mod. ...*

Vårt sätt att bemöta andra är olika beroende på omständigheterna. Lyckligtvis känner Herren deras hjärtan som anklagar oss och vet hur vi bäst kan bemöta dem. *När sanna lärjungar söker vägledning från Anden får de skraddarsydd inspiration vid varje tillfälle. Och vid varje tillfälle reagerar sanna lärjungar på ett sådant sätt som inbjuder Herrens Ande. ...*

*Som sanna lärjungar måste vi främst vara intresserade av andra människors välfärd, inte av att rättfärdiga oss själva. Frågor och kritik ger oss tillfälle att nå ut till andra och visa att vi och vår himmelske Fader bryr sig om dem. Vårt mål bör vara att hjälpa dem förstå sanningen, inte att försvara vårt ego eller ta hem poäng i en teologisk debatt. Vårt uppriktiga vittnesbörd är det kraftfullaste svar vi kan ge dem som anklagar oss” (“Kristligt mod: Lärjungeskapets pris”, *Liahona*, nov. 2008, s. 72, 73–74).*

Ge eleverna tid att läsa och markera principer som äldste Hales lär ut. Låt dem berätta vad de lärde sig. Vid behov kan ni samtala om en av eller samtliga följande frågor:

- Hur kan vårt sätt att bemöta andra människor påverka deras relation till Gud? (Hjälp eleverna se följande princip: **När vi följer Kristi exempel och bemöter våra motståndare med kärlek och vänlighet, kan vi stärka både deras relation till Gud och till oss.**)
- Hur är detta sätt att behandla andra en del av dopförbundet vi ingick med vår himmelske Fader? (Det är ett viktigt sätt att stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt [se Mosiah 18:9].)

Fråga eleverna om de, genom att följa Frälsarens exempel och lärdomar, har hjälpt någon komma närmare Herren. Be några elever berätta om sina upplevelser.

Uppmuntra eleverna att granska sina relationer till andra, välja en som de kan förbättra, och skriva ner hur de ska tillämpa principerna som tagits upp i dag på den relationen.

Elevernas läsuppgift

- Apostlagärningarna 10:38; Matteus 5:9–12, 21–24, 38–41, 43–47; 6:14–15; 7:1–5.
- Jeffrey R. Holland, "Priset för och välsignelserna av ett lärjungeskap", *Liahona*, maj 2014, s. 6–9.

LEKTION 12

Underverk längs vägarna i Palestina

Inledning

"[Jesus Kristus] vandrade på vägarna i Palestina, botade sjuka, gav de blinda synen åter och uppväckte döda" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Underverk var en viktig del av Frälsarens kärleksfulla jordiska verksamhet, men de visar också på hans

makt och myndighet, vilket ökar trovärdigheten på hans anspråk att vara Messias. Genom att utöva tro på Jesus Kristus kan också vi bevittna eller uppleva Frälsarens kärlek, medkänsla och makt i form av underverk.

Bakgrundsmaterial

- Dallin H. Oaks, "Miracles", *Ensign*, juni 2001, s. 6–17.
- Sydney S. Reynolds, "En Gud som gör under", *Liahona*, juli 2001, s. 12–14.

Lektionsförslag

Markus 1:39–42; 2:1–12; 5:1–8, 19, 22–43; 8:1–9; Lukas 7:11–15; 3 Nephi 17:5–9

Frälsaren utförde underverk under sin jordiska verksamhet

Skriv följande uttryck på tavlan: *stillade stormen, uppväckte döda och drev ut onda andar*. Fråga eleverna vilket av dessa underverk som Frälsaren utförde som de tycker är det största av de tre. När eleverna har svarat lägger du till *skapade jorden* i listan på tavlan och frågar vilket som är det största. Upprepa övningen med *omvända själar* och, slutligen, med *led och dog för våra synder*.

Fråga eleverna hur de skulle definiera ordet *underverk*. När eleverna har svarat visar du följande definition och ber en elev läsa den för klassen:

"[Ett underverk är] en exceptionell händelse orsakad genom Guds makt. Underverk är ett viktigt inslag i Kristi verksamhet. Begreppet innefattar helbrägdagörelse, uppväckande av döda till liv och uppståndelsen. Underverk är en del av Jesu Kristi evangelium. Tro är nödvändig för att underverk skall kunna ske" (Handledning för skriftstudier, "Underverk"; scriptures.lds.org).

- Nämn några andra underverk som Jesus utförde under sin jordiska verksamhet. (Lista elevernas svar på tavlan.)
- Varför är det viktigt att inse hur omfattande Frälsarens makt är?

Lista följande skriftställen på tavlan och låt eleverna välja ett att studera: *Markus 1:40–42; Markus 5:1–8, 19; Markus 8:1–9; Lukas 7:11–15* och *3 Nephi 17:5–9*. Be dem läsa skriftstället de valde och hitta ett underverk som Frälsaren utförde och hur det belyser hans makt. Efter en stund samtalar ni om följande frågor:

- Vilket underverk läste ni om, och vad säger det om Frälsarens makt?

- Hur kan insikten om att Frälsaren har makten att utföra underverk hjälpa er att tro på honom? (När eleverna besvarar frågan kan du nämna att århundraden innan Frälsaren föddes, förutsade profeter att han skulle utföra underverk under sin jordiska verksamhet [se 1 Nephi 11:31; Mosiah 3:5–6]. Den insikten hjälpte dem som levde före hans födelse att ha större tro på honom.)

Låt eleverna läsa skriftstället de studerade igen och hitta den uttalade anledningen till varför Jesus utförde underverket. Samtala om följande frågor:

- Vilken var den uttalade anledningen till att Frälsaren utförde det underverk som ni läste om? (Låt flera elever svara. Frälsarens medkänsla beskrivs i varje exempel. Berätta för eleverna att när de lär sig att se sådana här mönster och teman i skrifterna så förstår de skrifterna bättre.)
- Hur visade de här underverken att Frälsaren kände medkänsla?
- Vilken skillnad gör det att veta att Frälsaren ibland utförde underverk på grund av sin stora medkänsla? (När eleverna svarar, betona att **när vi utövar tro på Jesus Kristus kan vi ta del av hans stora makt och känna hans medkänsla för oss.**)

Avsluta den här delen av lektionen genom att be en elev läsa Apostlagärningarna 10:38 medan resten av klassen följer med. Fråga sedan eleverna:

- Vad innebär det att Jesus botade "alla som var i djävulens våld"? (Uttrycket kan syfta på när Jesus utförde under genom att driva ut djävlar, men också på det största underverket av alla – den andliga helbrägdagörelsen som Jesus erbjuder dem som är förtryckta av synden. Framhåll att även om den fysiska helbrägdagörelsen var en viktig del av Frälsarens verksamhet, så var resultatet tillfälligt. Den andliga helbrägdagörelsen var – och är – evig.)

Markus 2:1–12; 5:22–43

Tro på Jesus Kristus leder till underverk i våra liv

Tala om för eleverna att även om det är viktigt att veta att Jesus utförde underverk medan "han vandrade på vägarna i Palestina" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", s. 2) är det kanske ännu viktigare att veta att han fortsätter att utföra underverk i dag. Be eleverna läsa Ether 12:12, 18 tyst för sig själva och sedan skriva ner en princip i evangeliet som de lär sig av de här verserna. Låt några av eleverna berätta för klassen vad de skrev. (I svaren bör ingå följande sanning: **När vi utövar tro på Jesus Kristus kan vi se hans förunderliga makt i våra liv.**)

För att hjälpa eleverna utforska den här sanningen skriver du följande skriftställen på tavlan: *Markus 2:1–12; Markus 5:22–24, 35–43 och Markus 5:25–34.* (Obs: Framhåll gärna att skriftställena belyser ytterligare ett mönster eller tema som finns i skrifterna.) Dela klassen i grupper om tre. Ge varje grupp i uppdrag att läsa ett av skriftställena och söka efter sätt som personer visade tro på Jesus Kristus. Efter en stund frågar du:

- Vilka exempel på tro på Jesus Kristus hittade ni?

Ge varje elev en kopia av utdelningsbladet "Hela de sjuka".

Hela de sjuka

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum lär att tro krävs för att underverk ska kunna ske:

”Tro är nödvändig för helande genom himlens krafter. Mormons bok lär oss till och med att ‘om det inte finns tro bland människobarnen kan Gud inte göra underverk bland dem’ (Eth. 12:12) [se även 1 Ne. 7:12; L&F 35:9]. I ett viktigt tal om att bota de sjuka sa president Spencer W. Kimball: ‘Behovet av tro underskattas ofta. Den sjuke och familjen verkar ofta förlita sig helt på prästadömets makt och helbrägdagörelsens gåva som de hoppas att de betjänande bröderna kanske har, men det större ansvaret vilar på den som välsignas. ... Den viktigare faktorn är individens tro om denne är vid medvetande och ansvarig. ‘Din tro har frälst dig’ [Matt. 9:22] upprepades så ofta av Mästaren att det nästan blev till en refräng’ [se ‘President Kimball talar om att välsigna de sjuka’, *Nordstjärnan*, aug. 1982, s. 37]” (“Hela de sjuka”, *Liahona*, maj 2010, s. 49).

Äldste Dallin H. Oaks påminner oss också om att en viktig del av att ha tro är vår villighet att acceptera Guds vilja:

”När vi utövar den obestridliga kraften i Guds prästadöme och när vi värdesätter hans löfte att han hör och besvarar trons bön, så måste vi alltid minnas att tro och prästadömets helande kraft inte kan ge ett resultat som strider mot dens vilja vars prästadöme det är. Uppenbarelsen som anvisar kyrkans äldster att de ska lägga sina händer på de sjuka undervisar om den principen. Herren lovar att ‘den som har tro på mig till att bli helad, och inte är bestämd till att dö, skall bli helad’ (L&F 42:48; kursivering tillagd). På liknande sätt förklarar Herren i en annan nutida uppenbarelse att när man ‘ber enligt Guds vilja ... sker det alldeles som han ber’ (L&F 46:30) [se även 1 Joh. 5:14; Helaman 10:5].

Av allt detta kan vi lära oss att Herrens tjänare, då de utövar hans gudomliga kraft under förhållanden då det finns tillräckligt med tro till att helas, inte kan ge en prästadömsvälsignelse som botar en person om detta inte är i enlighet med Herrens vilja.

Som Guds barn, med vetskap om hans stora kärlek och hans fullkomliga kunskap om vad som är bäst för vår eviga välfärd, så litar vi på honom. Evangeliets första princip är tro på Herren Jesus Kristus, och tro innebär tillit. Jag kände den tilliten i ett tal som min kusin höll på en begravning för en tonårig flicka som dött av en allvarlig sjukdom. Han sa följande, som först förvånade mig men sedan lyfte mig: ‘Jag vet att det var Herrens vilja att hon skulle dö. Hon fick bra medicinsk vård. Hon mottog prästadömets välsignelser. Hennes namn fanns på bönelistan i templet. Hundratals bad för att hon skulle bli frisk. Och jag vet att det finns tillräckligt med tro i denna familj för att hon skulle ha blivit helad om det inte hade varit Herrens vilja att ta hem henne nu.’ Jag kände samma tillit i orden från en far till en annan älskad flicka som dog i cancer i tonåren. Han sa: ‘Vår familj tror på Jesus Kristus, och vår tro är inte beroende av resultat.’ De här lärdomarna klingar sanna för mig. Vi gör allt vi kan för att en närstående ska helas, och sedan lägger vi resultatet i Herrens hand” (“Hela de sjuka”, *Liahona*, maj 2010, s. 50).

För att hjälpa eleverna förstå att underverk inte kan ske utan tro, be en elev läsa det första uttalandet av äldste Joseph B. Wirthlin i de tolv apostlarnas kvorum på utdelningsbladet: Fråga sedan:

- Vilka viktiga sanningar om tro undervisade äldste Oaks om?

För ytterligare insikter från äldste Oaks kan du läsa eller återge det andra uttalandet på utdelningsbladet. Nämn gärna att äldste Oaks riktade det här talet till prästadömsbärare. Samtala om följande frågor:

- Vad krävs av oss, enligt äldste Oaks uttalande, när vi ber i tro om att underverk ska ske?
- Varför är det viktigt att komma ihåg att det vi önskar måste stämma överens med vår himmelske Faders vilja?

Vittna om att underverk fortfarande äger rum i dag. Läs följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum:

”Underverk äger rum varje dag i vår kyrkas verksamhet och i våra medlemmars liv. Många av er har bevittnat underverk, kanske fler än ni inser” (“Miracles”, *Ensign*, juni 2001, s. 6).

- Varför tror ni att vi inte alltid känner igen de underverk som sker i våra liv? (När eleverna svarar kan du påpeka att få underverk består av imponerande manifestationer av Herrens makt. Många underverk är relativt små och sker enskilt. [Se Sydney S. Reynolds, ”En Gud som gör under”, *Liahona*, juli 2001, s. 12–14.])
- Vad visar de här små, privata underverken om det intresse som vår himmelske Fader och Jesus Kristus har för oss?
- Vilka exempel på ”små” eller ”vardagliga” underverk kan ni komma på? (Om ingen svarar på frågan kan du berätta om några som syster Sydney S. Reynolds i Primärföreningens generalpresidentskap nämner i ”En Gud som gör under” [*Liahona*, juli 2001, s. 12–14].)

Låt eleverna svara på följande fråga skriftligen:

- Vad kan ni göra för att bättre känna igen och känna större tacksamhet för Herrens underverk – både små och stora – i era liv?

Uppmuntra eleverna att med en bön i hjärtat fundera över hur de kan genomföra det som de skrev ner. Avsluta lektionen genom att fråga om någon av dina elever vill vittna om Frälsaren och hur de har känt hans kärlek till dem och deras kärlek till honom.

Elevernas läsuppgift

- Markus 1:39–42; 2:1–12; 5:1–8, 19, 22–43; 8:1–9; Lukas 7:11–15; 1 Nephi 11:31; Mosiah 3:5–6; 3 Nephi 17:5–9.

- Sydney S. Reynolds, "En Gud som gör under", *Liahona*, juli 2001, s. 12–14.

LEKTION 13

Jesus Kristus kallade tolv apostlar

Inledning

Under sin jordiska verksamhet kallade, ordinerade och bemyndigade Frälsaren tolv apostlar. Han förlänade dem prästadömet's nycklar och de fick ett vittnesbörd om hans gudomlighet. Under Frälsarens ledning hjälpte apostlarna till

med att leda kyrkans arbete och de förbereddes för den tid när han inte längre skulle vara på jorden. Den här lektionen tar upp Frälsarens prästadömsmyndighet och hur han förberedde apostlarna att leda kyrkan.

Bakgrundsmaterial

- Boyd K. Packer, "De tolv", *Liahona*, maj 2008, s. 83–87.
- Edward J. Brandt, "Så gjorde han några till apostlar", *Liahona*, sep. 2001, s. 32–39.

Lektionsförslag

Matteus 10:1–8; 16:15–19; 17:1–8; Johannes 15:16

Jesus Kristus gav sina apostlar prästadömsnycklar

Inled lektionen genom att ställa följande frågor:

- Hur vet vi vilka som är myndighetspersoner i ett samhälle?
- Hur kunde en person som levde på Jesu Kristi tid känna igen hans myndighet? (Möjliga svar är hans makt, underverk och lärdomar.)

Be eleverna fundera över följande fråga: "Hur, när och av vem fick Frälsaren melkisedekska prästadömet?" Återge sedan följande uttalande av äldste B. H. Roberts (1857–1933) i de sjuttios kворum och äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kворum:

"Det här skriftstället [L&F 107:2–4] fastställer tydligt att melkisedekska prästadömet fanns före den store högprästen Melkisedek, men det fanns under ett annat namn, nämligen 'Det heliga prästadömet enligt Guds Sons orden'. Det vill säga, det var samma typ av prästadöme, samma prästadömsorden, som Guds Son bar. Men det var innan Melkisedeks dagar, innan Abraham, och därmed hundratals år innan Kristus föddes till jorden. ... Jesus, då, bar det vi i dag kallar melkisedekska prästadömet innan han kom till den här världen, och utan tvekan innan världen i sig formades, ... men 'hur, var och av vem' han tog emot det vet ingen människa, utom möjligen det sista, *det vill säga 'av vem'*. Han måste, naturligtvis, har tagit emot det av Gud" (B. H. Roberts, *Improvement Era*, maj 1908, s. 557).

”Men i fråga om Kristi jordiska verksamhet, tog han ... emot melkisedekska prästadömet här på jorden, och ordinerades till högprästens ämbete däri, och satte sålunda ett föredöme för andra och var i allt en modell för frälsning” (Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, del 3 1973], s. 157).

Visa eller skriv följande frågor på tavlan och be eleverna slå upp svaren i Matteus 10:1–8 och Johannes 15:16:

- Vilken myndighet gav Jesus Kristus sina apostlar?
- Vad kunde de göra med den myndigheten?

Efter en stund ber du eleverna samtala om det de hittade med en annan person i klassen. Be sedan några elever återge sina svar för klassen. Hjälpt eleverna inse att **Jesus gav sina apostlar den prästadömsmyndighet de behövde för att kunna göra samma verk som de hade sett honom göra.**

Be en elev läsa Matteus 16:15–19 för klassen. Fråga:

- Hur kände Petrus igen Jesu myndighet? (Genom uppenbarelse, på samma sätt som nutida lärjungar känner igen hans myndighet.)
- Vad lovade Jesus att ge till Petrus?

Be flera elever turas om att läsa för klassen ur Matteus 17:1–8. Fråga sedan:

- Varför visade sig Mose och Elias för Petrus, Jakob och Johannes?

För att hjälpa eleverna svara på frågan kan du visa följande uttalanden av profeten Joseph Smith (1805–1844) och president Joseph F. Smith (1838–1918):

”Frälsaren, Mose och Elias [Elia] gav nycklarna till Petrus, Jakob och Johannes på berget, när de förvandlades inför honom” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 103).

”Prästadömet i allmänhet är auktoritet given till människan att handla i Guds ställe. Varje man som ordinerats till någon grad inom prästadömet har fått denna myndighet delegerad till sig.

Men det är nödvändigt att varje handling som utförs med denna auktoritet görs vid rätt tid och på rätt plats, på rätt sätt och enligt rätt ordning. Makten att leda detta arbete utgör prästadömet *nycklar*” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith* [1998], s. 226).

Framhåll att vi kan läsa i Läran och förbunden 110 att Mose och Elias också visade sig för profeten Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland och förlänade dem prästadömsnycklar. Skildringen i Läran och förbunden hjälper oss förstå vad som hände på förklaringsberget. Föreslå gärna att eleverna skriver *Läran och förbunden 110:13–16* som en tvärhänvisning i marginalen bredvid Matteus 17:1–8.

Följ upp genom att ställa följande frågor:

- Varför är det viktigt att Jesu apostlar har prästadömsnycklar? (Även om eleverna kan formulera sina svar på olika sätt, bör de uttrycka följande sanning: **Jesus förlänade sina apostlar prästadömsnycklar så att de skulle ha myndighet att leda kyrkan, både före och efter hans död.** Du kan betona att **ur ett evigt perspektiv är nycklarna ytterst viktiga för att skapa och upprätthålla ordningen i Herrens kyrka, vilket bidrar till att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.**)
- Hur hjälpte Petrus, Jakobs och Johannes upplevelse på förklaringsberget dem att förbereda sig inför att leda kyrkan efter Frälsarens död?

Förklara gärna att i Matteus 18:18–19 kan vi lära oss att prästadömsnycklar gavs till alla Jesu apostlar.

Matteus 18:21–22; 26:51–56; Markus 4:35–41; 5:25–43; 9:25–29; Lukas 9:51–56; 24:44–48; Johannes 13:4–17; 21:15–17

Jesus Kristus förberedde sina apostlar för att leda kyrkan

Skriv följande uttalande på tavlan:

Innan Jesus Kristus dog förberedde han sina apostlar för att leda kyrkan.

Fråga sedan:

- Vad kan Jesu apostlar ha behövt lära sig för att kunna leda kyrkan?

Skriv några eller samtliga av följande skriftställen på tavlan:

Matteus 18:21–22

Matteus 26:51–56

Markus 4:35–41

Markus 5:25–34

Markus 5:35–43

Markus 9:25–29

Lukas 9:51–56

Lukas 24:44–48

Johannes 13:4–17

Johannes 21:15–17

Låt eleverna arbeta i par och studera en eller två av de här skriftställena och fundera över vilka principer apostlarna kan ha lärt sig av sina upplevelser med Frälsaren. Be sedan några elever berätta för klassen vad de samtalade om. Skriv gärna deras svar på tavlan. Följ sedan upp genom att ställa frågor som:

- Varför skulle det vara viktigt för apostlarna att lära sig de här principerna?
- Hur tror ni att Frälsaren har förberett nutida apostlar inför deras tjänande?
- Hur kan insikten om att Jesus Kristus vägleder sina apostlar hjälpa er att lita på deras råd?

Apostlagärningarna 1:8, 21–22; Läran och förbunden 107:23

Nutida apostlar är sanna vittnen om Jesus Kristus

Berätta för eleverna att Apostlagärningarna 1 berättar om hur apostlarna valde en ersättare för Judas Iskariot efter Frälsarens uppståndelse. Be eleverna läsa Apostlagärningarna 1:21–22 och se vilket kravet var på den nya aposteln.

- Vad krävdes av den nya aposteln? (Han skulle ha varit med dem och vara ett "vittne om [Frälsarens] uppståndelse".)
- Vad skulle den nya aposteln ordinerats att göra enligt vers 22? (Du kan låta eleverna läsa Apostlagärningarna 1:8 för att visa dem att det här var ett uppdrag som Jesus gav till alla sina apostlar.)

Be eleverna gå igenom följande skriftställen och ta reda på vad de har gemensamt: Apostlagärningarna 2:22–24, 32; Apostlagärningarna 3:12–16; Apostlagärningarna 4:31–33 och Apostlagärningarna 5:29–32. Efter en stund ber du dem samtala om det de hittade. (Se till att eleverna inser att apostlarna utförde sitt uppdrag att vittna om Jesus Kristus.)

Be eleverna fundera över hur nutida apostlars uppdrag speglar de första apostlarnas uppdrag. Be en elev läsa Läran och förbunden 107:23 för klassen. Fråga sedan klassen:

- Vilken lära undervisas det om i den här versen? (Eleverna bör inse att apostlarna har kallats som särskilda vittnen om Kristi namn i hela världen.)
- Hur har ni lagt märke till att nutida apostlar utför detta ansvar?

Be en elev läsa följande uttalande av president Boyd K. Packer i de tolv apostlarnas kvorum för klassen:

”Efter alla år som jag levt och undervisat och tjänat, efter alla de miljontals kilometer jag har rest runt i världen, med allt jag har upplevt, finns det en stor sanning som jag vill dela med mig av. Det är mitt vittnesbörd om Frälsaren Jesus Kristus. ...

Jag vittnar om att Frälsaren lever. Jag *känner* Herren. Jag är hans vittne. Jag känner till hans stora offer och hans eviga kärlek till alla vår himmelske Faders barn. Jag bär mitt särskilda vittnesbörd i all ödmjukhet men med absolut visshet”
 (“Vittnesbördet”, *Liahona*, maj 2014, s. 97).

- När har ni känt kraften i en apostels vittnesbörd om Jesus Kristus, och hur har det påverkat era vittnesbörd?
- Hur kan ni veta att det vittne som nutida apostlar bär om Jesus Kristus är sant? (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **Genom den Helige Anden kan jag veta att det vittne som nutida apostlar bär om Jesus Kristus är sant.**)

Uppmana eleverna att välja ett tillfälle som en nutida Apostel har vittnat om Kristus och med en bön i hjärtat bestämma sig för en person som de kan berätta om det för. Uppmuntra dem att personligen vittna om att apostelns budskap är sant.

Elevernas läsuppgift

- Matteus 10:1–8; 16:15–19; 17:1–8; Apostlagärningarna 1:21–22; 2:22–24, 32; 3:12–16; 4:31–33; 5:29–32; Läran och förbunden 107:23.
- Boyd K. Packer, “De tolv”, *Liahona*, maj 2008, s. 83–87.

LEKTION 14

Jesus Kristus är Messias

Inledning

Gamla testamentets profeter vittnade om den kommande Messias – en ättling till kung David som skulle befria hans folk. Jesus Kristus var "Gamla testamentets store Jehova, Nya testamentets Messias" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Under

den här lektionen kommer eleverna att utforska några profetior om Jesus Kristus i Gamla testamentet och upptäcka hur en del reagerade när de ställdes inför att ta emot eller förkasta Jesus Kristus som Messias.

Bakgrundsmaterial

- G. Homer Durham, "Jesus Kristus: orden och dess innebörd" *Nordstjärnan*, okt. 1984, s. 24–26.
- "Jesu Kristi gudomliga mission: Messias", *Liahona*, aug. 2014, s. 7.

Lektionsförslag

Jesaja 61:1–2; Lukas 4:16–24

Jesus tillkännager att han är Messias

Fråga eleverna om de har hört ett efterlängtat tillkännagivande eller sett en efterlängtat vän eller familjemedlem anlända. Tala om för eleverna att dagens lektion utforskar en liknande upplevelse bland de forntida judarna. Be en elev läsa Jesaja 61:1–2 för klassen. Fråga sedan:

- Vem handlar profetian om?

Visa videon "Jesus Declares He Is the Messiah" (Jesus förkunnar att han är Messias) (3:24) från *The Life of Jesus Christ Bible Videos*. (Ladda ner och titta på videon innan lektionen.) Be eleverna följa med i Lukas 4:16–21 medan de tittar.

Efter videon frågar du:

- Hur skulle ni sammanfatta Frälsarens budskap i Nasaret den dagen? (När eleverna svarar ser du till att samtalen fokuserar på vers 18 och vers 21.)
- Vad tror ni är viktigt i uttrycken "han har smort mig" och "i dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som lyssnar"? (Hjälpa eleverna förstå att både **Messias** och **Kristus** betyder "den smorde" genom att be dem läsa avsnittet "Messias" i Handledning för skriftstudier (se scriptures.lds.org).
- Hur uppfyllde Jesus profetian i Jesaja som han citerade (se v. 18–19)?

Matteus 21:1–11

Jesus Kristus kom som Messias

Visa eller skriv följande skriftställegrupper på tavlan och be eleverna välja en eller två att studera. När eleverna jämför avsnitten som de har valt, ber du dem också fundera över varför skriftställerna har grupperats och vad de lär om Jesus Kristus.

Jesaja 7:14; Matteus 1:21–23

Mika 5:2; Lukas 2:4–7

Sakarja 9:9; Matteus 21:6–11; Johannes 12:12–15

Psaltaren 22:17, 19; Matteus 27:35

Jesaja 53:9; Matteus 27:59–60; Johannes 19:18, 38–42

Be eleverna berätta vad de lärde sig. (Eleverna kan formulera det på olika sätt, men de bör förstå att **Jesu Kristi födelse, liv och död uppfyllde messianska profetior.**) Betona att det var den här sanningen som Frälsaren tillkännagav i Nasaret. Läs Lukas 4:28–29 för klassen. Fråga sedan:

- Hur reagerade personerna i synagogan i Nasaret på Jesu tillkännagivelse?

Tala om för eleverna att några år senare fick Jesus en helt annan reaktion från några i Jerusalem. Be flera elever turas om att läsa Matteus 21:1–11 för klassen. Innan eleverna börjar läsa uppmuntrar du klassen att föreställa sig att de var där under händelsen som skriftstället återger. Förklara för eleverna att när de lär sig att visualisera det som händer i skrifterna, ger de den Helige Anden fler möjligheter att undervisa dem.

- Varför reagerade folket i Jerusalem på det sättet? (De förstod att Jesus var den Messias de väntat så länge på.)
- Hur tror ni att ni skulle ha reagerat?

Poängtera ordet *Hosianna* i vers 9 och läs sedan upp följande definition:

”[Hosianna är] ett ord från hebreiskan som betyder ‘var snäll och fräls oss’. [Det] används som hyllningsrop och vädjan. ...

Vid Herrens intåg i Jerusalem ropade mängden ‘Hosianna’ och bredde ut palmblad som Jesus skulle rida över. På så sätt visade de att de förstod att Jesus var samme Herre som räddat Israel i forna dagar (Ps. 118:25–26; Matt. 21:9, 15; Mark. 11:9–10; Joh. 12:13). Dessa människor erkände Kristus som den länge väntade Messias. Ordet *Hosianna* har blivit ett ord till hyllning av Messias i alla tidsåldrar (1 Ne. 11:6; 3 Ne. 11:14–17). Hosiannaropet förekom vid invigningen av templet i Kirtland (L&F 109:79) och ingår nu i invigningsceremonin för alla nya tempel” (Handledning för skriftstudier, “Hosianna”; scriptures.lds.org).

Visa gärna följande syften bakom messianska profetior (hämtade ur Bruce R. McConkie, *The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], s. 28–32):

1. Messianska profetior gjorde det möjligt för dem som levde innan Jesu Kristi födelse att tro på honom, och därigenom hjälpte de dem uppnå frälsning (se 1 Ne. 10:4–6; 2 Ne. 25:18–20, 26; Mosiah 3:13).
2. Messianska profetior gjorde det möjligt för dem som levde under Kristi tid att inse att han uppfyllde dessa profetior, och därigenom hjälpte de dem uppnå frälsning (se Joh. 4:25, 29).

3. Messianska profetior hjälper dem som lever efter Jesu Kristi jordiska verksamhet att veta att han uppfyllde profetierna, och därigenom hjälper de dem uppnå frälsning (se Apg. 3:12–18; 26:22–23).

- Utifrån dessa tre syften: Hur kan det vara till nytta för er att lära er känna igen de messianska profetierna i skrifterna och inse att Kristus uppfyller de här profetierna?

Johannes 6:5–69

Följ Jesus Kristus eftersom han är Messias

Upprepa att judarna under Nya testamentets tid trodde att Messias en dag skulle komma av Davids släktlinje för att rädda sitt folk. Många trodde att han skulle befria dem från den romerska trälldomen, precis som Jehova hade befriat israeliterna i Egypten.

Be eleverna snabbt ögna igenom redogörelsen i Johannes 6:5–15. Fråga:

- Vilka underverk utförde Jesus i den här redogörelsen?
- Hur skulle ni beskriva folkets reaktion i verserna 14–15?
- Varför tror ni att de reagerade så?

Läs följande insikt av äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kvorum:

”Det fanns en tradition, som rabbinerna undervisades om och som var fast förankrad hos allmänheten, att när Messias kom så skulle han mata dem med bröd från himlen” (*The Mortal Messiah*, 4 band [1979–1981], 2:367).

Förklara att många jämförde tiden som Jehova matade Israels barn med manna (se 2 Mos. 16), med gången då Jesus matade folkmängden med fem kornbröd och två fiskar, och tolkade hans underverk som ett tecken på att han var Messias.

Be några elever turas om att läsa Johannes 6:31–32, 49–53, 60, 66 för klassen. Be klassen följa med i texten och se hur folket reagerade nästa dag och hur Jesus svarade dem.

- Varför tror ni att många förkastade Jesus den dagen?
- Vad hade de inte förstått? (Jesus var källan till det andliga livet. Han var livets bröd.)

Be en elev läsa Johannes 6:67–69 för klassen. Fråga sedan klassen:

- Vad bekräftade Petrus vittnesbörd i vers 69?
- Hur påverkades Petrus liv av hans vittnesbörd om Frälsaren?

Skriv följande ofullständiga uttalande på tavlan och be eleverna förklara hur de skulle avsluta det: **Om vi erkänner att Jesus Kristus är Messias, då**

Efter några svar ber du en elev läsa följande uttalande av president David O. McKay (1873–1970) för klassen:

”Vad ni ärligt anser om Kristus i era hjärtan avgör vad ni är och i stor utsträckning vilka era handlingar blir. Ingen kan studera denna gudomliga personlighet, kan acceptera hans lärdomar utan att bli medveten om ett upplyftande och förädlande inflytande inom sig själv” (*Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* [2003], s. 7).

Ge eleverna tid att skriva ner vad de tycker om Kristus. Låt några elever berätta vad de skrev.

Uppmuntra eleverna att fundera över vad de kan göra den här veckan för att visa att de tror på Jesus Kristus.

Elevernas läsuppgift

- Matteus 21:1–11; Lukas 4:16–24; Johannes 6:5–15, 31–32, 49–53, 66–69.
- G. Homer Durham, ”Jesus Kristus: orden och dess innebörd” *Nordstjärnan*, okt. 1984, s. 24–26.

LEKTION 15

Jesus Kristus instiftade sakramentet

Inledning

I "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd" står det: "[Jesus Kristus] instiftade nattvarden som påminnelse om sitt stora försoningsoffer" (*Liahona*, apr. 2000, s. 2). När vi tar del

av sakramentet påminns vi om att Frälsaren blödde ur varje por och dog för oss, och vi förnyar också våra förbund med Herren.

Bakgrundsmaterial

- Dallin H. Oaks, "Sakramentsmötet och sakramentet", *Liahona*, nov. 2008, s. 17–20.
- Jeffrey R. Holland, "Gör detta till minne av mig", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 67–69

Lektionsförslag

Matteus 26:26–28; Lukas 22:15

Jesus Kristus upprättade ett nytt förbund

Visa medföljande bild eller en annan bild som skildrar den sista måltiden, och be en elev förklara vilken händelse bilden föreställer:

Fråga eleverna:

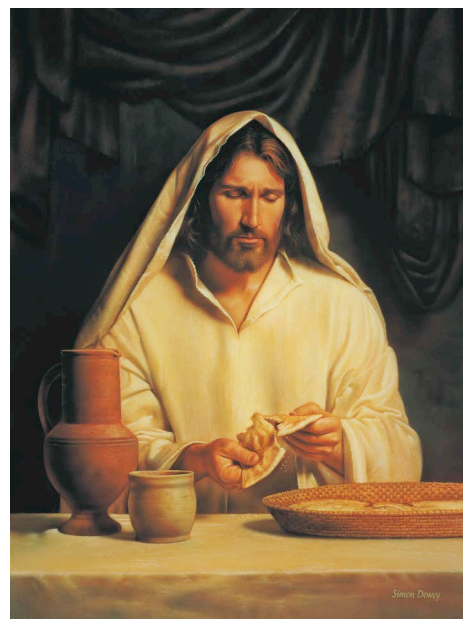
- Hur skulle det kännas om Frälsaren själv förberedde, välsignade och gav er sakramentet?

Be en elev läsa Lukas 22:15 för klassen. Uppmuntra eleverna att under lektionen tänka på varför Frälsaren ville tillbringa påskhögtiden med sina apostlar.

Be en elev läsa Matteus 26:26–28 för klassen medan eleverna följer med i texten. Samtala om följande fråga:

- Om Jesus skulle upprätta ett nytt förbund, vilket förbund skulle det ersätta?

Följande information ger en bakgrund och ett sammanhang till ert samtal: I forna dagar, när Jehova ingick sitt förbund med Israels barn, förkunnade Mose Jehovas ord för dem och folket slöt förbund att lyda dessa ord. Sedan uppsände Mose ett djuroffer, tog djurets blod och stänkte det på folket och sa: "Se, detta är blodet i det

förbund som Herren har slutit med er” (se 2 Mos. 24:3–8). Jesus syftade på Moses uttalande när han undervisade om att han skulle ingå ett nytt förbund med Guds barn genom att utgjuta sitt blod (liksom djurblodet som stänktes symboliserade att Israels barn inträdde i det gamla förbundet med Jehova). När Jesus gav vinbägaren till sina apostlar symboliserade det uppfyllelsen av det gamla förbundet och upprättandet av det nya (se Hebr. 9:12–15). Moselagen (det gamla förbundet) var, på många sätt, en storslagen profetia om Messias. Jesus Kristus uppfyllde denna profetia (se 2 Ne. 11:4; Jakob 4:5; Alma 34:13–14), särskilt i den bemärkelsen att han uppnådde det yttersta syftet med den lagen genom sitt försoningsoffer.

- Vad ska blodsoffret i både det gamla och det nya förbundet få oss att fokusera på? (Jesu Kristi försoning och att han utgöt sitt blod till våra synders förlåtelse.)

Visa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

”Sakramentet är den förrättning som ersatte den mosaiska lagens blods- och brännoffer, och med den kom Frälsarens löfte: ’Och den som kommer till mig med förkrossat hjärta och botfärdig ande skall jag döpa med eld och med den Helige Anden’ (3 Ne. 9:20)” (”Sakramentsmötet och sakramentet”, *Liahona*, nov. 2008, s. 19).

- Hur skulle ni sammanfatta de sanningar som vi har samtalat om hittills om den sista måltiden? (När eleverna svarar, betona att **Jesus Kristus uppfyllde det gamla förbundet och han upprättade det nya förbundet genom sakramentet.**)

Lukas 22:14–20; 3 Nephi 18:7, 11

Sakramentet hjälper oss att minnas Frälsaren

Dela upp eleverna i par. Be varje par läsa Lukas 22:19–20 och 3 Nephi 18:7, 11. Be dem hitta en annan anledning (förutom att upprätta ett nytt förbund) till varför Frälsaren instiftade sakramentet. Samtala om följande frågor:

- Vilket skäl gav Frälsaren till att han instiftade sakramentet? (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **När vi tar del av sakramentet bör vi minnas Frälsaren.**)
- Varför är det viktigt att vi försöker minnas Frälsaren när vi tar del av sakramentet?
- Om vi inte minns Frälsaren och det han gjorde för oss, vilken betydelse har sakramentet då?

Ge gärna varje elev en kopia av medföljande utdelningsblad, som innehåller delar av ett tal av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum. Be eleverna läsa utdelningsbladet tyst för sig själva. Efter en stund samtalar ni om följande frågor:

- Vilket råd skulle du ge en person som har svårt att fokusera på Frälsaren och hans offer när sakramentet delas ut? (När eleverna svarar kan du lyfta fram att

när vi söker efter möjligheter att tänka på Frälsarens liv och verksamhet under veckan, blir det lättare för oss att fokusera på honom när sakramentet delas ut på söndagarna.)

- Hur har ni välsignats av att försöka minnas Frälsaren och hans försoning när ni tar del av sakramentet?

1 Korintierbrevet 11:27–30; 3 Nephi 18:28–29; 20:8–9

När vi värdigt tar del av sakramentet förnyar vi våra förbund

Låt eleverna läsa och jämföra 1 Korintierbrevet 11:27–30 och 3 Nephi 18:28–29; 20:8–9 tyst för sig själva. Be dem söka efter en varning som ges om sakramentet. Fråga sedan:

- Varför är det att oförståndigt att ovärdigt ta del av sakramentet?

Återge gärna följande uttalande av äldste John H. Groberg i de sjuttios kворum, som förklarade vad det innebär att värdigt ta del av sakramentet:

”Om vi har en önskan att förbättra oss (vilket är detsamma som att omvända oss), och om vi inte är utsatta för några prästadömsrestriktioner, är vi enligt min uppfattning värdiga. Om vi emellertid inte känner någon önskan att förbättra oss, och vi inte har för avsikt att följa Andens vägledning, måste vi fråga oss: Är vi värdiga att delta, eller gör vi narr av hela syftet med sakramentet, vilket är att fungera som en katalysator för personlig omvändelse och förbättring?”

(”Sakramentets inverkan”, *Nordstjärnan*, juli 1989, s. 33).

- Vilka välsignelser utlovas dem som värdigt tar del av sakramentet? (Se 3 Ne. 20:8–9.) (Se till att eleverna förstår att **om vi tar del av sakramentet med en bön i hjärtat och en botfärdig ande, kan vi få förlåtelse för synder, precis som när vi döptes.**)

Visa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen:

”Utan några åtgärder för ytterligare rening efter vårt dop är var och en av oss förlorad i fråga om andliga ting. Vi kan inte ha den Helige Andens sällskap, och i den slutliga domen skulle vi utan tvivel bli ’evigt förkastade’ (1 Ne. 10:21). Hur tacksamma är vi inte för att Herren har gett varje döpt medlem i sin kyrka tillgång till en metod att regelbundet bli renad från syndens smuts. Sakramentet är en viktig del av denna procedur” (”Aronska prästadömet och sakramentet”, *Liahona*, jan. 1999, s. 44).

- Varför är sakramentet enligt äldste Oaks en sådan väsentlig förrättning i evangeliet?

Återge följande uttalande av äldste Oaks:

”Vi är befallda att omvända oss från våra synder och komma till Herren med ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande och ta del av sakramentet i enlighet med dess förbund. När vi förnyar våra dopförbund på detta sätt, förnyar Herren den renande effekten av vårt dop. På detta sätt blir vi renade och kan alltid ha hans Ande hos oss. Vikten av detta framgår av Herrens bud att vi ska ta sakramentet varje vecka (se L&F 59:8–9)” (“Aronska prästadömet och sakramentet”,

Liahona, jan. 1999, s. 44).

Du kan förklara att när vi värdigt tar del av sakramentet, ”förnyar vi *alla förbund* som vi ingått med Herren” (Delbert L. Stapley, i Conference Report, okt. 1965, s. 14; kursivering tillagd; se även L. Tom Perry, ”När Herrens nattvard nu vi tar”, *Liahona*, maj 2006, s. 41).

Be eleverna läsa Lukas 22:15. Fråga sedan:

- Om någon frågade er varför ni tror att Jesus var så ivrig att tillbringa påskhögtiden med sina apostlar, vad skulle ni svara? Vad skulle ni vittna om?

Vittna om att när vi kommer ihåg Jesus Kristus och hans försoningsoffer, och när vi värdigt tar del av sakramentet, förnyar vi våra förbund med Gud. Uppmana eleverna att fundera över hur de själva kan erbjuda ett ”förkrossat hjärta och en botfärdig ande” när de tar del av sakramentet. Uppmana dem att göra sakramentets förrättning till en regelbunden andlig upplevelse.

Elevernas läsuppgift

- Matteus 26:26–28; Lukas 22:17–20; 1 Korintierbrevet 11:27–30; 3 Nephi 18:1–11, 28–29; 20:8–9; Läran och förbunden 20:75–79.
- Dallin H. Oaks, ”Sakramentsmötet och sakramentet”, *Liahona*, nov. 2008, s. 17–20.

Utdrag ur äldste Jeffrey R. Holland, ”Gör detta till minne av mig”

”Om det viktigaste vi kan göra är att minnas, vad borde då komma till vårt sinne när dessa enkla och värdefulla symboler bjuds oss?

Vi skulle kunna minnas Frälsarens förtullvaro och allt vi vet att han gjort som den store Jehova, skapare av himmel och jord och allt som finns i dem. Vi kunde minnas att han redan i det stora rådet i himlen älskade oss och var underbart stark, att vi vann seger redan där genom Kristi kraft och vår tro på Lammets blod (se Upp.

12:10–11).

Vi kunde minnas den enkla storheten i hans jordiska födelse. ...

Vi kunde minnas Kristi underverk och hans lärdomar, hur han botade och hjälpte. Vi kunde minnas att han gav blinda syn och döva hörsel och rörelseförmåga åt lama och krymplingar. Då kan vi, de dagar när vi känner att vår utveckling avstannat eller vår glädje och vision mattats, sträva framåt med ståndaktighet i Kristus. ...

Vi skulle kunna minnas att trots den allvarliga mission Frälsaren givits fann han glädje i att leva, han trivdes bland människor och bad sina lärjungar att vara vid gott mod. Han sa att vi borde vara lika

hänförda över evangeliet som en som funnit en stor skatt, en verkligt dyrbar pärla, precis på sin egen tröskel. ...

Vi kunde minnas att Kristus kallade sina lärjungar vänner. ...

Vi kunde – och borde – minnas de underbara ting som kommit till oss i våra liv och att 'allt som är gott kommer från Kristus' (Moro. 7:24). ...

Vissa dagar har vi orsak att minnas den ovänliga behandling han utstod, den förkastelse han upplevde och den orättvisa – vilken orättvisa! – han uthärdade. När också vi ställs inför något av detta i livet, kan vi minnas att Kristus också var ansatt från alla håll men inte utan utväg, rådvill men inte rådlös, förföljd men inte övergiven, nedslagen men inte utslagen (se 2 Kor. 4:8–9).

När sådana svåra tider drabbar oss, kan vi minnas att Jesus behövde stiga ned under allt innan han kunde resa sig över allt, och att han led smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag för att han skulle bli fylld av barmhärtighet och veta hur han skulle bistå sitt folk i deras skröpligheter (se L&F 88:6; Alma 7:11–12).

För dem som vacklar eller snubblar är han där för att ge stöd och styrka. Slutligen är han där för att frälsa oss, och för allt detta gav han sitt liv. ...

Allt detta kan vi minnas när vi inbjuds av en knäböjande ung präst att alltid minnas Kristus” (*Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 68–69).

LEKTION 16

Frälsaren sonade alla människors synder

Inledning

"[Jesus Kristus] gav sitt liv för att sona alla människors synder. Hans offer som ställföreträdare var en storslagen gåva till alla dem som någonsin skulle leva på jorden" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum lärde att "förlösningen är den väsentliga ingrediens i vår himmelske Faders lycksalighetsplan som krävdes för att

planen skulle kunna aktiveras" (se "Han lever! Ära ske hans namn!" *Liahona*, maj 2010, s. 76). Den här lektionen fokuserar på Frälsarens intensiva lidande, som påbörjades i Getsemane och kulminerade på korset, och beskriver hur Jesus Kristus kan hjälpa oss övervinna våra synder och stärka oss i våra dagliga liv genom sin förlösning.

Bakgrundsmaterial

- David A. Bednar, "Förlösningen och jordelivets resa" *Liahona*, apr. 2012, s. 12–19.
- Jeffrey R. Holland, "Jesu Kristi förlösning", *Liahona*, mars 2008, s. 32–38.

Lektionsförslag

Markus 14:33–36; Lukas 22:39–44; 2 Nephi 9:21

Jesus Kristus led villigt förlösningens vånda

Börja gärna lektionen med att låta eleverna sjunga "Oändlig är kärleken" (*Psalmer*, nr 125) eller en annan psalm om Frälsaren. Fråga sedan när lektionen börjar:

- Hur förbereddes ni att studera Jesu Kristi förlösning av att ni sjöng "Oändlig är kärleken" (eller en annan psalm om Frälsaren)?

Be eleverna läsa Markus 14:33–36 tyst för sig själva och söka efter uttryck som beskriver Frälsarens lidande i Getsemane. Lista uttrycken som eleverna hittar på tavlan.

- Vad säger de här uttrycken er?

Låt eleverna studera Lukas 22:39–44; 2 Nephi 9:21; och Mosiah 3:7 för att hitta mer information om Frälsarens lidande under hans förlösningsoffer. Föreslå gärna att eleverna korshänvisar de här skriftställena i sina skrifter.

- Vilka viktiga sanningar lär dessa skriftställen om det lidande som Jesus utstod för oss? (I svaren bör ingå följande sanning: **Jesu Kristi lidande i Getsemane fick honom att blöda ur varje por.**)

Framhåll för eleverna att Jesu Kristi förlösning omfattade att han led för våra synder i Getsemane och på korset, att han utgöt sitt blod, hans död på korset och hans uppståndelse från graven. Be en elev att läsa följande uttalande av äldste Bruce R. McConkie i de tolv apostlarnas kворum för klassen:

”Vi känner inte till, vi kan inte återge, inget dödligt sinne kan fatta den fulla innebörden av det som Kristus gjorde i Getsemane.

Vi vet att han svettades stora blodsdroppar från varje por medan han tömde den bittra kalken som hans Fader hade givit honom.

Vi vet att han led, både till kropp och själ, mer än vad som är möjligt för människan att lida utan att dö därav. ...

Vi vet att han låg utsträckt på marken medan smärtorna och kvalen från en oändlig börda fick honom att skälva och önska att han inte behövde tömma den bittra kalken” (”Getsemanes renande kraft”, *Liahona*, apr. 2011, s. 17–18).

- Vad känner ni inför det lidande som Jesus Kristus utstod i Getsemane och på korset?

Johannes 15:13; 1 Petrusbrevet 3:18; Läran och förbunden 19:15–19

Jesus led så att vi inte skulle behöva lida som han

Ställ följande fråga:

- Varför tror ni att Jesus var villig att lida så mycket för oss?

Låt eleverna studera Johannes 15:13; 1 Petrusbrevet 3:18 och Läran och förbunden 19:15–19 tyst för sig själva och söka efter anledningar till varför Jesus Kristus villigt uthärdade försoningens smärta. Efter en stund ber du eleverna berätta om det de upptäckt. Sammanfatta gärna deras svar på tavlan enligt följande:

För att visa sin kärlek till oss.

För att förhindra att vi måste bära hela bördan av våra synder.

För att vi ska kunna omvända oss från och få förlåtelse för våra synder.

För att förhärlika Gud.

För att vi ska kunna återvända till Gud.

För att föra oss till Gud.

När du ställer följande frågor, ge eleverna tid att begrunda sina svar innan du ber dem svara. (Påminn eleverna om att när de lär sig att begrunda det de upptäcker i skrifterna, uppenbarar Anden ofta fler sanningar för dem.)

- Vad kan de här anledningarna till Jesu Kristi lidande lära er om honom?
- Hur rör de här anledningarna er personligen?

Betona för eleverna att Jesus Kristus blev vår ställföreträdare genom försoningen. Han tog vår plats, han tog på sig våra bördor, han led för våra synder. Aposteln Paulus beskrev det så här: ”Den som inte visste av synd, honom [Kristus, Sonen] har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför

Gud" (2 Kor. 5:21). Det är som om vår Herre och Frälsare gav var och en av oss följande erbjudande: "Kom till mig. Jag tar din synd och ger dig min rättfärdighet."

Vittna om att eftersom Jesus Kristus genomförde försoningen, kan vi få förlåtelse för våra synder om vi omvänder oss. Genom sitt offer för vår skull beredde han vägen så att vi kan återvända för att bo hos vår himmelske Fader som en evig familjeenhet. Jesus Kristus underkastade sig försoningen på grund av sin stora kärlek till vår himmelske Fader och oss. Uppmana eleverna att begrunda hur de på ett effektivare sätt kan söka efter och njuta av försoningens välsignelser.

Alma 7:11–13

Jesu Kristi försoning erbjuder oss hans nåd eller möjliggörande kraft

Visa följande uttalande av äldste Neal A. Maxwell i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

"När ... smärtan kom i sin fullhet, var den så svår, mycket värre än till och med han med sitt enastående intellekt någonsin hade kunnat föreställa sig! ...

Den oerhörda bördan som utgjordes av alla jordiska synder – de förflutna, de nuvarande och de kommande – tryckte ned denna fullkomliga, syndfria och känsliga själ! Alla våra brister och sjukdomar utgjorde också på något sätt en del av försoningens hemska matematik" (se Alma 7:11–12; Jes. 53:3–5; Matt.

8:17). ...

Hans lidande – *oändligt i sin omfattning* – förorsakade senare hans själs rop på korset, och det var en övergiven människas rop (se Matt. 27:46)" ("Villiga att underkasta sig", *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 1985, s. 66).

- Vad tror ni att äldste Maxwell menade med "försoningens hemska matematik"?
- Vad, förutom våra synder, bidrog till Frälsarens lidande enligt äldste Maxwell?

Be en elev läsa Alma 7:11–13 för klassen. Be resten av klassen att följa med i texten och se vilka andra förhållanden under jordelivet som Frälsaren led för. Be eleverna berätta vad de hittar och skriv deras svar på tavlan. (I svaren bör ingå smärta, bedrövelser, frestelser, sjukdomar, skröpligheter och döden.) Samtala om vad dessa förhållanden innebär och hur Jesus Kristus kan välsigna oss genom den Helige Anden när vi upplever dem.

Be en elev läsa följande uttalande av äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum för klassen:

"Frälsaren har inte bara lidit för vår orättfärdighet utan också för den otillräcklighet, orättvisa, smärta, ångest och de känslomässiga kval som så ofta ansätter oss. Det finns ingen fysisk smärta, ingen själslig ångest, inget lidande i anden, ingen skröplighet eller svaghet som du och jag upplever under vår jordiska resa som inte Frälsaren redan upplevt. Du och jag kanske ropar i ett ögonblick av svaghet: 'Ingen förstår. Ingen vet.' Ingen mänsklig varelse kanske vet det. Men Guds Son känner till det fullständigt och förstår, för han upplevde och bar våra

bördor innan vi gjorde det. Och eftersom han betalade det yttersta priset och bar den bördan, har han fullkomlig medkänsla och kan uträcka sin barmhärtiga arm mot oss i så många skeden av vårt liv. Han kan nå ut, beröra och stödja ... och stärka oss så att vi bli mer än vi någonsin kunnat bli och hjälpa oss så att vi kan göra det vi aldrig kunnat göra genom att bara förlita oss på vår egen kraft" ("Försoningen och jordelivets resa", *Liahona*, apr. 2012, s. 19).

Fråga eleverna hur de skulle sammanfatta äldste Bednars lärdomar. Fråga sedan:

- Hur ger välsignelserna som är möjliga tack vare försoningen en väg för oss att återvända till vår himmelske Faders närhet? (När eleverna svarar, betona att **tack vare Jesu Kristi försoning kan vi få tröst och styrka genom den Helige Anden att uthärda "smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag" [Alma 7:11].**)

För att hjälpa eleverna förstå Frälsarens möjliggörande kraft, eller nåd, ge var och en av dem ett av följande avsnitt i skrifterna att studera och förbereda sig för att berätta vad de lärde sig. (Skriv gärna elevernas svar på tavlan.)

2 Korintierbrevet 12:7–10

Mosiah 3:19

Mosiah 24:10–15

Alma 31:24–25, 31–33, 38

Ether 12:27

Efter en stund frågar du:

- Fundera över hur personerna som beskrivs i skriftstället stärktes av Jesus Kristus genom försoningen. När har ni eller någon ni känner stärkts på ett liknande sätt?
- Varför är det viktigt att vi förstår att vi har tillgång till Jesu Kristi möjliggörande kraft?

Visa följande uttalande av äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen:

"Det finns ett tvingande behov för var och en av oss att stärka vår insikt om vikten av Jesu Kristi försoning, så att den blir till en orubblig grund som vi bygger vårt liv på. ...

Jag uppmanar er allvarligt att etablera en personlig studieplan för att bättre förstå och uppskatta de ojämförliga, eviga och oändliga följderna av Jesu Kristi fullkomliga utförande av sin gudomligt givna kallelse som vår Frälsare och Återlösare" ("Han lever! Ära ske hans namn!" *Liahona*, maj 2010, s. 77).

Som avslutning kan du uppmana eleverna att göra upp en personlig studieplan om Jesus Kristus och hans försoning.

Elevernas läsuppgift

- Markus 14:33–36; Lukas 22:39–46; Johannes 15:13; 1 Petrusbrevet 3:18; 2 Nephi 9:21; Mosiah 3:7; Alma 7:11–13; Läran och förbunden 19:15–20.
- David A. Bednar, "Försoningen och jordelivets resa" *Liahona*, apr. 2012, s. 12–19.

LEKTION 17

Frälsaren led och dog på Golgatas kors

Inledning

När Frälsaren närmade sig slutet på sin jordiska verksamhet, "fängslades och dömdes [han] på falska grunder, förklarades skyldig för att tillfredsställa folkmassan och dömdes att dö på Golgatas kors" ("Den levande Kristus: Apostlarnas

vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Under den här lektionen betonar vi den viktiga sanningen att Jesus Kristus *tillät* att andra orsakade att han led och dog. Ingen tog hans liv ifrån honom.

Bakgrundsmaterial

- Jeffrey R. Holland, "Ingen var med honom", *Liahona*, maj 2009, s. 86–88.

Lektionsförslag

Matteus 27:26–54; Johannes 10:11–18; 19:10–11; 1 Nephi 19:9

Jesus Kristus hade makt att lägga ner sitt liv

Visa bilden Korsfästelsen (*Evangeliebilder* [2008], nr 57; se även LDS.org).

Be eleverna föreställa sig att de var en av de trofasta åskådarna som skildras på bilden medan du läser Matteus 27:26–54 för klassen. Uppmuntra eleverna att följa med i texten och fundera över hur det skulle ha varit att vara den personen och se Jesu Kristi korsfästelse. När du har läst färdigt ber du eleverna beskriva vilka tankar och känslor de fick när de föreställde sig vad den personen upplevde. Efter flera svar frågar du klassen:

- Vilka känslor har ni för Frälsaren efter att vi läst och samtalat om den här skildringen?

Be eleverna läsa Johannes 10:11, 17–18 tyst för sig själva. Efter en stund frågar du:

- Vad kan de här verserna lära oss om korsfästelsen och Jesu Kristi död? (Se till att eleverna förstår att **Fadern hade gett Jesus Kristus makt att lägga ner sitt liv och ta upp det igen.**)

Visa följande uttalande av äldste James E. Talmage i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen:

”Eftersom [Jesus] var Son till en odödlig Fader, hade döden ingen makt över honom, om han inte själv överlämnade sig åt den. Jesu Kristi liv kunde inte tas, om han inte själv ville och tillät det. Makten att ge sitt liv var medfödd hos honom liksom också makten att uppstå med sin genomstungna kropp till ett odödligt tillstånd” (se *Jesus the Christ*, [1964], s. 409).

Be en elev läsa Matteus 26:53–54 och en annan elev läsa Johannes 19:10–11 för klassen. Be eleverna följa med i texten och jämföra de två skriftställena.

- Enligt Matteusevangeliet, vilken hjälp hade Jesus Kristus tillgång till?
- Vad lär ni er av skriftstället i Johannesevangeliet? (Även om eleverna kan formulera sina svar på olika sätt, bör de få fram följande sanning: **Ingen kunde ta Jesu Kristi liv. Han led villigt döden.**)
- Om Jesus kunde ha kallat ner legioner med änglar för att få hjälp, varför tror ni att han tillät sig korsfästas?

Be en elev läsa 1 Nephi 19:9 för klassen. Samtala om betydelsen av att Jesus Kristus *lät det ske*.

- Varför tillät Frälsaren att han korsfästes?

Visa gärna följande uttalande av äldste Alexander B. Morrison i de sjuttios kvarum, och be en elev läsa det för klassen:

”Det var kärlek till alla Guds barn som fick Jesus, som var unik i sin syndfria fullkomlighet, att offra sig själv till lösen för andras synder. ... Detta var alltså den fullständiga anledningen som förde Jesus till jorden för att ’dö och lida härliggjord’ [’Vi sjunga om Guds kärlek stor’, *Psalmer*, nr 114]. Han kom ... för att sona våra synder, så att han genom att bli upplyft på korset skulle kunna dra alla människor till sig (se 3 Ne. 27:14)” (”Jag har kommit hit till världen för denna enda sak”, *Liahona*, jan. 2000, s. 30).

Lyft fram att Jesus led korsfästelsen både på grund av sin stora kärlek till sin Fader och sin kärlek till oss. Fråga sedan:

- Hur kan insikten om att Frälsaren villigt underkastade sig korsfästelsen på grund av sin kärlek till sin Fader och oss hjälpa er uthärda svåra upplevelser som ni kan ställas inför?

Matteus 27:46; Lukas 23:34–46; Johannes 19:26–30

Jesus Kristus genomförde sin jordiska mission

För att hjälpa eleverna bättre förstå vad död genom korsfästelse innebar kan du återge följande:

”Död genom korsfästelse tycks bestå av allt fasansfullt och hemskt som smärta och död *kan* innebära: yrsel, kramp, törst, svält, sömnlöshet, feber på grund av trauma, stelkramp, offentlig

skam, långvarig tortyr, fasansfull väntan, inflammerade oskötta sår – allt stegrat till det yttersta som människan kan uthärda utan att nå punkten där den lidande sjunker in i befriande medvetlöshet. Den onaturliga ställningen gjorde varje rörelse smärtsam. Sönderslitna vener och krossade senor dunkade av oavbruten vånda. Såren, inflammerade i sin utsatthet, gick över i kallbrand. Blodkärlen – särskilt de i huvud och mage – svullnade upp och tyngdes av tillrinnande blod. Och medan varje slags lidande sakta ökade i intensitet, tillkom en outhärdlig brännande och rasande törst. Alla dessa fysiska komplikationer orsakade en inre spänning och ångest, vilka gjorde att tanken på döden själv – döden, den hemska och okända fienden, vars ankomst man vanligtvis bävar inför – började kännas som en utsökt och underbar befrielse.

Sådan var den död som väntade Kristus" (Frederic W. Farrar, *The Life of Christ* [1964], s. 641).

Tala om för eleverna att Jesus Kristus uttalade sig sju gånger på korset. Skriv följande skriftställehänvisningar på tavlan (ta inte med citaten inom parentes), och låt varje elev gå igenom några av dem och ta reda på vad Jesus sa:

Lukas 23:34 ("Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.")

Lukas 23:43 ("Amen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset.")

Johannes 19:26–27 ("Kvinna, se din son.' ... 'Se din mor.'")

Matteus 27:46 ("Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?")

Johannes 19:28 ("Jag törstar.")

Johannes 19:30 ("Det är fullbordat.")

Lukas 23:46 ("Fader, i dina händer överlämnar jag min ande.")

När eleverna berättar vad de hittar sammanfattar du uttalandena på tavlan bredvid motsvarande hänvisning. Fråga eleverna:

- Vad visar de här uttalandena om Frälsaren och det han upplevde på korset?
- Vad syftade Jesus på när han förkunnade: "Det är fullbordat"? (Han hade genomgått den oändliga smärta som försoningen krävde. Du kan nämna för eleverna att i Joseph Smith Translation, Matthew 27:54 står det: "Men Jesus ropade än en gång med hög röst och sade: 'Fader, det är fullbordat, din vilja sker.' Sedan gav han upp andan." Jesus dog inte förrän han visste att han hade gjort allt som Fadern ville att han skulle göra.)

Be en elev läsa följande uttalande av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum för klassen:

"När det sista öret hade betalats, när Kristi beslutsamhet att vara trofast var lika tydlig som den var oöverbinnerlig, då slutligen, och barmhärtigt nog, var det 'fullbordat' [se Joh. 19:30]. Mot alla odds och utan hjälp eller stöd, återställde Jesus av Nasaret, den levande Gudens levande Son, det fysiska livet där döden hade häskat och förde med sig glädjande och andlig återlösning ut ur helvetiskt

mörker och förtvivlan. Med tro på den Gud han visste var där kunde han triumferande säga: 'Fader, i dina händer överlämnar jag min ande' [Luk. 23:46]" ("Ingen var med honom", *Liahona*, maj 2009, s. 88).

Be en annan elev läsa följande uttalande av äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum för klassen:

"Jesus valde att inte befrias från den här världen förrän han hade härdat ut intill änden och fullbordat det uppdrag han hade sänts att utföra för mänskligheten. På korset på Golgata överlämnade Jesus sin ande åt sin Fader med de enkla orden: 'Det är fullbordat' (Joh. 19:30). Efter att ha härdat ut intill änden befriades han från jordelivet.

Vi måste också härdas ut intill änden" ("Dopförbundet: Att vara i riket och tillhöra riket", *Liahona*, jan. 2001, s. 6).

- Vad hjälper de här två apostlarna oss förstå om det Jesus syftade på när han sa: "Det är fullbordat"? (När eleverna besvarat frågan kan du skriva följande sanning på tavlan: **Jesus Kristus uppfyllde trofast allt som vår himmelske Fader hade befallt honom att göra under jordelivet.**)
- När vi har det svårt, hur kan det då hjälpa oss att komma ihåg det Frälsaren ställdes inför och trofast uthöll för att fullgöra sin jordiska mission?
- Hur kan Jesu exempel hjälpa er att utföra det ni kom till jorden för att göra?
- Hur kan vi visa vår tacksamhet för allt som Frälsaren led för oss? (Även om eleverna kan formulera sina svar på olika sätt, bör de uttrycka följande princip: **Vi visar vår uppskattning för Frälsarens lidande på korset när vi följer hans exempel att trofast hålla ut intill änden.**)

Be eleverna överväga att på sociala medier dela sina känslor för Frälsaren och vad de har bestämt sig för att göra för att handla efter det de känner.

Elevernas läsuppgift

- Matteus 27:26–54; Lukas 23:34–46; Johannes 10:11–18; 19:10–11, 19–37; 1 Nephi 19:9.
- Jeffrey R. Holland, "Ingen var med honom", *Liahona*, maj 2009, s. 86–88.

LEKTION 18

Frälsaren verkade i andevärlden

Inledning

Nutida apostlar har vittnat om Frälsaren: "Hans offer som ställföreträdare var en storslagen gåva till alla dem som någonsin skulle leva på jorden" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Tack vare Frälsarens försoningsoffer och hans verksamhet i

andevärlden, får vart och ett av Guds barn som någonsin levt på jorden möjlighet att ta emot eller förkasta evangeliet. Under den här lektionen kommer eleverna att lära sig om Frälsarens roll i andarnas värld och vår roll i de dödas frälsning.

Bakgrundsmaterial

- Spencer J. Condie, "Frälsarens besök i andevärlden", *Liahona*, juli 2003, s. 26–30.
- Richard G. Scott, "Glädjen i att återlösa de döda", *Liahona*, nov. 2012, s. 93–95.

Lektionsförslag

Lukas 23:39–43; Läran och förbunden 138:11–24

Jesus Kristus besökte andevärlden

Visa gärna bilden Jesus begravs (*Evangeliebilder* [2008], nr 58; se även LDS.org) och Maria och den uppståndne Jesus Kristus (*Evangeliebilder*, nr 59).

Be en elev läsa följande uttalande av äldste Spencer J. Condie i de sjuttios kворum för klassen:

"Fakta om Jesu död och uppståndelse anses av kristna som grundläggande lärosatser. Men vad som hände med Jesu odödliga ande efter hans död och före hans uppståndelse är ett mysterium för alla utom de sista dagarnas heliga. Och det Jesus gjorde under timmarna mellan sin död och uppståndelse utgör den doktrinära grundvalen för byggandet av tempel över hela världen. Ett vittnesbörd om vad han gjorde kan dessutom vara till stor tröst för dem som sörjer en älskad persons bortgång" (se "Frälsarens besök i andevärlden", *Liahona*, juli 2003, s. 26).

Visa bilderna och fråga klassen:

- Vad gjorde Jesus mellan sin begravning och sin uppståndelse?

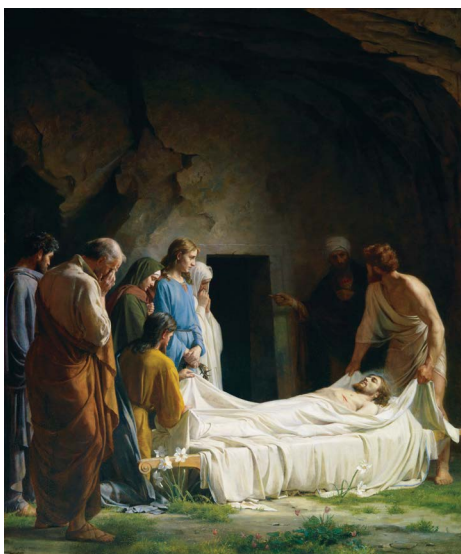
För att ge eleverna lite bakgrundsinformation ber du dem läsa Lukas 23:39–43.

- Vad sa Frälsaren till brottslingen på korset? (Påpeka att profeten Joseph Smith lärde att en mer korrekt återgivning av Frälsarens ord är: "I dag ska du vara med mig i andarnas värld" [i *History of the Church*, 5:424–425; se även Profeten Joseph Smiths lärdomar, s. 266–267]. Frälsarens ord till brottslingen missförstås av många kristna till att innebära att en person kan omvända sig från allvarliga synder när han eller hon ligger för döden. Men skrifterna lär att vi inte bör skjuta upp vår omvändelse.)
- Vad antyder de här orden att Frälsaren gjorde medan hans kropp låg i graven? (se även 1 Petr. 4:6.)

Tala om för eleverna att president Joseph F. Smith fick en uppenbarelse som beskriver Jesu Kristi besök till andarnas värld. Hjälp eleverna förstå uppenbarelsen i dess sammanhang genom att sammanfatta inledningen till och de tio första verserna i Läran och förbunden 138. Låt sedan eleverna turas om att läsa Läran och förbunden 138:11–12, 15–16, 18–19, 23–24.

Samtala om följande frågor:

- Vad säger uppenbarelsen att Frälsaren gjorde mellan sin begravning och uppståndelse? (Eleverna bör uttrycka att **Jesu besökte de rättfärdiga andarna i andevärlden medan hans kropp låg i graven.**)
- Varför fylldes de rättfärdiga andarna av glädje och fröjd? (När eleverna besvarar frågan, betona då följande sanning: **Enligt Guds plan kunde de döda som hade varit trofasta under jordelivet återlösas från döden efter Jesu Kristi uppståndelse.** Nämn gärna att inga missionärer sändes för att predika för dem i andevärlden förrän efter Frälsarens död och uppståndelse [se Luk. 16:19–31; Mose 7:36–39].)

Kristi gravläggning, av Carl Heinrich Bloch. Med tillstånd av Nationalhistoriska museet i Frederiksborgs slott i Hillerød, Danmark. Kopiering förbjuden.

Varför gråter du? © 2015 Simon Dewey. Använd med tillstånd av Altus Fine Art, altusfineart.com

Läran och förbunden 138:20–37

Alla Guds barn kommer någon gång att få tillfälle att höra evangeliet

Be eleverna läsa Läran och förbunden 138:20–21, 25–28 tyst för sig själva och hitta frågan som president Smith begrundade. (Obs: Hjälp eleverna inse vikten av att de ställer bra frågor och söker efter svar när de studerar skrifterna genom att påpeka att många av uppenbarelserna som finns nedtecknade i skrifterna gavs till följd av en innerlig fråga.) När eleverna har svarat ber du dem läsa Läran och förbunden 138:29–30 och ta reda på hur andarna i fängelset skulle höra evangeliet. Fråga:

- Vad gjorde Frälsaren bland de rättfärdiga under sitt besök i andevärlden? (Se till att eleverna lyfter fram följande sanning: **Medan Jesus var i andevärlden organiserade han frälsningsarbetet för de döda.**)

Dela upp eleverna i par. Be dem studera Läran och förbunden 138:30–37 och samtala om betydelsen av ordet *alla* som det används i verserna 30, 31 och 37. Efter en stund frågar du:

- Vad var syftet med Frälsarens verksamhet i andevärlden? (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **Frälsaren gjorde det möjligt för alla Guds barn att höra evangeliet och ta emot glädjens fullhet.**)
- Varför behövde evangeliet förkunnas för alla Guds barn? (Se L&F 138:33–34; 1 Petr. 3:18–20.)
- Vad kan det lära oss om det inflytande som Jesu Kristi försonande handling har? (Försoningens inflytande når andevärlden.)

Läs gärna följande uttalande av president Joseph Fielding Smith (1876–1972):

”Hur är det då ... med de oräkneliga tusenden som har dött och aldrig hört talas om Kristus, som aldrig haft tillfälle till omvändelse och syndernas förlåtelse och som aldrig mött en kyrkans äldste som hade myndighet? En del av era goda kristna grannar skulle säga er att de är förlorade för alltid ...

Skulle detta vara rättvist? Nej! *Herren kommer att ge varje människa tillfälle till att höra evangeliet och erhålla evigt liv eller en plats i hans rike*” (se *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 delar, 2:117, 118).

- Varför spelar de här sanningarna om andevärlden någon roll? Vilken skillnad gör det om en person känner till de här sanningarna om andevärlden?
- Hur kan kunskapen om Frälsarens verksamhet i andevärlden vara till tröst för er?

Vi kan hjälpa till med att frälsa de döda

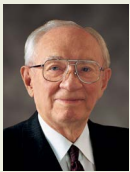

Ge varje elev ett exemplar av medföljande utdelningsblad: ”Nutidens arbete för de döda.” Dela upp klassen i små grupper. Be dem läsa uttalandena på utdelningsbladet och söka efter och samtala om välsignelserna som utlovas till dem som deltar i arbetet med att återlösa de döda.

Efter en stund ställer du följande frågor:

- Hur kan vårt tjänande i templet och vår släktforskning hjälpa dem som har dött att få tillgång till välsignelserna som Jesu Kristi försoningsoffer ger?
- Hur blir vi mer lika Frälsaren av att vi deltar i ställföreträdande förrättningar för de döda? (När eleverna besvarar frågan, betona då följande princip: **När vi utför tempelförrättningar för våra avlidna släktingar bidrar vi till deras frälsning och vi stärks mot motståndaren.**)

Återge gärna följande förklaring av president Gordon B. Hinckley (1910–2008) om hur ställföreträdande arbete för de döda liknar Frälsarens återlösande arbete:

”Det som sker i Herrens hus ... är närmare andan i Herrens offer än någon annan verksamhet som jag känner till. Varför? Därför att det utförs av dem som utan förbehåll ger av sin tid och sina medel, utan att vänta sig något tack eller någon belöning, för att göra något för andra människor som de inte själva kan göra”
 (”Elias ande”, *Nordstjärnan*, nov. 1996, s. 21; se även Ob. 1:21).

Hänvisa eleverna tillbaka till uttalandet på utdelningsbladet och fråga:

- När har ni sett eller känt en av välsignelserna som lovas dem som deltar i arbetet med att återlösa de döda?

Be eleverna reflektera över följande fråga tyst för sig själva:

- Vilket av de här löftena vill ni ha i era liv just nu, och vad är ni villiga att göra för att få det?

Uppmana eleverna att träffa församlingens handledare för släktforskning och lära sig mer om hur de kan utföra arbete för sina avlidna förfäder. Läs Läran och förbunden 128:22 för eleverna, och vittna om Jesu Kristi eviga verksamhet och det heliga arbetet för de döda som ordinerades innan världens grundläggning.

Elevernas läsuppgift

- Lukas 23:39–43; 1 Petrusbrevet 3:18–20; 4:6; Läran och förbunden 128:15, 22; 138:1–37.
- Spencer J. Condie, ”Frälsarens besök i andevärlden”, *Liahona*, juli 2003, s. 26–30.

Nutidens arbete för de döda

Äldste John A. Widtsoe (1872–1952) i de tolv apostlarnas kворum lärde följande om vår förutordinerade mission att hjälpa till med att frälsa Guds söner och döttrar:

"I vårt förjordiska tillstånd, vid tiden för det stora rådet, ingick vi ett avtal med den Allsmäktige. Herren föreslog en plan, som han hade utformat. Vi godtog den. Eftersom planen är avsedd för alla människor, blev vi medansvariga för varje människas frälsning enligt denna plan. Då och där samtyckte vi till att inte endast bli vår egen frälsare utan också ... frälsare för hela den mänskliga familjen. Vi ingick kompanjonskap med Herren.

Planens genomförande blev då inte bara Faderns verk och Frälsarens verk, utan också vårt verk. Den minsta av oss, den ringaste, har ingått kompanjonskap med den Allsmäktige om att uppnå syftet med den eviga frälsningsplanen ("The Worth of Souls", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, okt. 1934, s. 189)" (se *Läran och förbunden och kyrkans historia: Evangeliets lära, lärarhandledning* [2000], s. 173).

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum uppmuntrade kyrkans ungdomar att utföra tempeltjänst för sina egna förfäder:

"Allt arbete ni utför i templet är gott, men när ni tar emot förrättningar i en av era egna förfäders ställe blir tiden i templet ännu heligare, och ni välsignas på ett ännu större sätt. ...

Vill ni ungdomar veta ett säkert sätt att eliminera motståndarens inflytande i era liv? Fördjupa er i att forska efter era förfäder, förbered namn för de heliga ställföreträdande förrättningarna som utförs i templet och besök sedan templet för att vara deras ställföreträdare, så att de kan ta emot förrättningar som dopet och den Helige Andens gåva utgör. ... Jag känner inte till något bättre skydd från motståndarens inflytande i era liv" ("Glädjen i att återlösa de döda", *Liahona*, nov. 2012, s. 93, 94).

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum gav följande inbjudan och löfte:

"Jag inbjuder kyrkans unga att lära sig om och uppleva Elias ande. Jag uppmuntrar er att studera, att söka reda på era förfäder och förbereda er för att själva utföra ställföreträdande dop i Herrens hus för era döda förfäder (se L&F 124:28–36). Och jag vädjar till er att hjälpa andra finna sina släktingar.

När ni hörsammar den här inbjudan i tro så vänds era hjärtan till fäderna. Då inplantas i era hjärtan de löften som gavs till Abraham, Isak och Jakob. Era patriarkaliska välsignelser, med deras tillkännagivanden om härkomst, förbinder er med dessa fäder och blir meningsfullare för er. Då växer er kärlek till era förfäder och er tacksamhet mot dem. Då blir både ert vittnesbörd om Frälsaren och er omvändelse till honom någonting djupt och beständigt. Och jag lovar er att ni då skyddas mot den ondes tilltagande inflytande. När ni deltar i och älskar det här heliga verket så skyddas ni i er ungdom och i hela ert liv" ("Barnens hjärtan skall vända sig", *Liahona*, nov. 2011, s. 26–27).

LEKTION 19

Han har uppstått

Inledning

"[Jesus Kristus] uppstod från graven för att bli 'förstlingen av de insomnade' (1 Kor. 15:20). Som uppstånden besökte Herren dem som han hade älskat i livet" (se "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Den här lektionen undervisar om läran och händelserna som

förknippas med Jesu Kristi uppståndelse. När elever ökar sin förståelse av och stärker sina vittnesbörd om uppståndelsen, får de ett större perspektiv och känner hopp när de ställs inför jordelivets svårigheter.

Bakgrundsmaterial

- D. Todd Christofferson, "Jesu Kristi uppståndelse", *Liahona*, maj 2014, s. 111–114.
- Dallin H. Oaks, "Uppståndelsen", *Nordstjärnan*, juli 2000, s. 16–19.

Lektionsförslag

1 Korintierbrevet 15:12–29

Jesu Kristi uppståndelse

Visa följande uttalande av profeten Joseph Smith (1805–1844) och be en elev läsa det för klassen:

"De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 49).

Samtala med eleverna om följande fråga:

- Varför tror ni att alla andra evangelieprinciper är "tillägg" till Jesu Kristi död, begravning och uppståndelse?

Be eleverna läsa Jesaja 25:8; Mosiah 16:7–8 och Alma 33:22 tyst för sig själva och söka efter forntida profeters profetior om Jesu Kristi uppståndelse. Be dem berätta vad de hittar.

Gör följande uppställning på tavlan:

<i>Eftersom Jesus uppstod från de döda ...</i>	<i>Om Jesus inte hade uppstått från de döda, då ...</i>
<i>1 Korintierbrevet 15:20–28 Alma 11:43–45</i>	<i>1 Korintierbrevet 15:12–19, 29 2 Nephi 9:8–10</i>

Be hälften av klassen att studera skriftställena i uppställningens vänstra kolumn och söka efter välsignelser vi får tack vare Jesu Kristi uppståndelse. Be den andra hälften av klassen att studera skriftställena i den högra kolumnen och söka efter vad som skulle ha hänt om Jesus inte hade uppstått från de döda. Efter en stund ber du några att förklara vad de lärde sig. Hjälpt eleverna lyfta fram en lärosats som finns i de här verserna genom att ställa följande frågor:

- I 1 Korintierbrevet 15:20 säger aposteln Paulus att Jesus var "förstlingen av de insomnade". Vad betyder det? (Jesus var den första som uppstod.)

Be eleverna läsa 1 Korintierbrevet 15:22 igen. Fråga sedan:

- Hur skulle ni sammanfatta välsignelsen alla får tack vare att Jesus Kristus uppstod? (Eleverna bör lyfta fram följande lärosats: **Tack vare Jesu Kristi försoning och uppståndelse kommer alla som föds på jorden att uppstå.**)

Be en elev läsa följande uttalanden av president Howard W. Hunter (1907–1995) och president Marion G. Romney (1897–1988) i första presidentskapet för klassen:

"Utan uppståndelsen skulle Jesu Kristi evangelium blir en litania av kloka uttalanden och till synes oförklarliga mirakel – men uttalanden och under utan slutgiltig seger. Nej, den slutliga segern ligger i det slutgiltiga undret; för första gången i mänsklighetens historia reste sig en som var död upp till odödlighet. Han var Guds Son, Sonen till vår odödlige Fader i himmelen, och hans seger över fysisk och andlig död är de goda nyheter som varje kristen tunga ska förkunna" (se Howard W. Hunter, "En apostel vittnar om uppståndelsen", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 13).

"Han är uppstånden, han är inte här' (Mark. 16:6). Dessa ord, värtaliga i sin enkelhet, förkunnade den viktigaste händelsen i den nedtecknade historien" (Marion G. Romney, "Jesu uppståndelse", *Nordstjärnan*, okt. 1982, s. 9).

- Varför tror ni att Frälsarens uppståndelse är den "viktigaste händelsen i den nedtecknade historien"?
- Vilka tankar och känslor får ni när ni tänker på att alla vår himmelske Faders barn som föds på jorden kommer att uppstå tack vare Jesu Kristi uppståndelse?

Förklara att uppståndelsen inte bara återlöser oss från den fysiska döden utan också från den andliga döden. Om inte uppståndelsen hade skett skulle alla människor så småningom bli som djävulen (se 2 Ne. 9:6–9).

Vittna om att Jesu Kristi uppståndelse slutförde försoningen och gjorde det möjligt för Guds barn att återvända till hans närhet.

Matteus 28; Markus 16; Lukas 24; Johannes 20

Vittnen om den uppståndne Jesus Kristus

Ge eleverna en följande uppställning som utdelningsblad:

Besök av den uppståndne Jesus Kristus i Nya testamentet

Hänvisning	Personer som besöktes	Datum eller tid	Plats	Vad som hände
Joh. 20:11–18; Mark. 16:9				
Matt. 28:1–10				
Luk. 24:34; 1 Kor. 15:5				
Mark. 16:12; Luk. 24:13–32				
Mark. 16:14; Luk. 24:33, 36–49; Joh. 20:19–23				
Joh. 20:26–29				
Joh. 21:4–23				
Matt. 28:16–20; Mark. 16:15–18				
Mark. 16:19–20; Luk. 24:50–53; Apg. 1:9–11				
1 Kor. 15:6				
1 Kor. 15:7				
Apg. 7:55–56				
Apg. 9:4–6; 1 Kor. 9:1; 15:8				
Upp. 1:13–18				

Ge varje elev en eller två rader på uppställningen. Be dem studera skriftställena i sina tilldelade rader och se vem eller vilka den uppståndne Frälsaren besökte. Efter en stund ber du eleverna rapportera vad de upptäckte. För att det inte ska ta för lång tid ber du eleverna vara kortfattade. Samtala sedan om följande frågor:

- Vad lärde ni er under den här aktiviteten om alla de gånger som den uppståndne Frälsaren visade sig och vad varje person upplevde?

- Förutom de här skriftställena, vilka andra vittnen om den uppståndne Jesus Kristus finns det i skrifterna? (Eleverna kan nämna nephiterna eller profeten Joseph Smith.)
- Varför är det viktigt att veta att det har funnits många vittnen om den uppståndne Frälsaren? (Se till att eleverna förstår följande sanning: **Eftersom många personer har sett den uppståndne Jesus Kristus, kan vi lita på att han lever och att vi också kommer att leva igen efter döden.**)

Hjälp eleverna att bättre förstå vad läran om Frälsarens uppståndelse innebär och varför, som Joseph Smith lärde, alla andra principer är tillägg till Kristi död, begravning och uppståndelse, genom att ge varje elev en kopia av följande uttalande av äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kvorum. Be en elev läsa uttalandet för klassen.

”Om Jesus verkligen bokstavligen uppstod måste det innebära att han är en gudomlig varelse. Ingen dödlig människa har makten i sig själv att leva igen efter att ha dött. Eftersom Jesus uppstod kan han inte bara ha varit en snickare, en lärare, en rabbin eller en profet. Eftersom Jesus uppstod måste han ha varit en Gud, ja, Faderns enfödde Son.

Därför är det som han lärde sant, för Gud kan inte ljuga [se Enos 1:6].

Därför var han jordens skapare, som han sa [se till exempel 3 Ne. 9:15].

Därför är himlen och helvetet verkliga, som han lärde [se till exempel L&F 76].

Därför finns det en andevärld, som han besökte efter sin död [se L&F 138].

Därför ska han komma tillbaka igen, som änglarna sa [se Apg. 1:10–11] och ’personligen ... regera på jorden’ [TA 1:10; se även Topical Guide, ”Jesus Christ, Millennial Reign”].

Därför kommer alla att uppleva uppståndelsen och den yttersta domen [se till exempel 2 Ne. 9:15].

I och med att Kristi uppståndelse är verklig är tvivel på Gud Faderns allmakt, allvetande och välvilja grundlösa – han gav ju sin enfödde Son för att återlösa världen. Tvivel på meningen och syftet med livet är ogrundade. Jesus Kristus är faktiskt det enda namn genom vilket frälsning kan komma till mänskligheten. Kristi nåd är verklig och skänker både förlåtelse och rening till den botfärdige syndaren. Tro är förvisso mer än fantasi eller ett psykologiskt påhitt. Det finns fullkomlig och universell sanning och det finns sakliga och oföränderliga moralnormer, som han lärde.

I och med att Kristi uppståndelse är verklig är det både möjligt och brådskande att omvända sig från brott mot lagar och bud. Frälsarens underverk var verkliga, liksom hans löfte till sina lärjungar att de skulle utföra samma och till och med större gärningar [se Joh. 14:12]. ... I och med att Kristi uppståndelse är verklig är döden inte slutet för oss, och ’när denna vår sargade hud är borta, skall vi i vårt kött skåda Gud’ [se Job 19:26] (”Jesu Kristi uppståndelse”, *Liahona*, maj 2014, s. 113, 114).

- Hur belyser äldste Christoffersons uttalande den centrala platsen Frälsarens uppståndelse har i läran om det återställda evangeliet?

Hjälp eleverna att bättre förstå hur det faktum att uppståndelsen verkligen skedde påverkar dem personligen genom att visa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum. Be en elev läsa det för klassen:

”Det ’levande hopp’ som vi får genom uppståndelsen är vår förvisning om att döden inte är slutet på vår tillvaro som individer utan bara ett nödvändigt steg i den planerliga övergången från dödlighet till odödlighet. Detta hopp förändrar hela perspektivet på livet i dödligheten. ...

Förvisningen om uppståndelse ger oss styrka och perspektiv att uthärda jordelivets svårigheter som vi alla och de som vi älskar möter, till exempel fysiska, mentala eller känslomässiga brister som vi har med oss vid födseln eller får under jordelivet. Tack vare uppståndelsen vet vi att dessa jordiska brister bara är tillfälliga!

Förvisningen om uppståndelse ger oss också en kraftig sporre att hålla Guds bud under vårt jordeliv” (”Uppståndelsen”, *Liahona*, juli 2000, s. 18).

- Varför är det viktigt att vi utvecklar ett vittnesbörd om att Kristus verkligen uppstod? (Eleverna bör lyfta fram följande princip: **Tack vare Jesu Kristi uppståndelse kan vi känna hopp och ha ett evigt perspektiv under våra svårigheter och prövningar.**)
- Hur har insikt om uppståndelsen gett dig eller någon du känner hopp eller glädje?

Läs följande uttalande av president David O. McKay (1873–1970):

”I två och ett halvt år hade [apostlarna] uppehållits och inspirerats av Kristi närhet. Men nu var han borta. De var lämnade ensamma och verkade förvirrade och hjälplösa. ...

Vad var det som plötsligt förändrade dessa lärjungar till självsäkra, orädda, hjältemodiga talesmän för Jesu Kristi evangelium? Det var uppenbarelsen om att Kristus hade uppstigit från graven” (*Kyrkans presidenters lärdomar: David O.*

McKay [2003], s. 63).

Be eleverna tänka på någon de känner som kan stärkas av att höra uppståndelsens budskap. Uppmuntra eleverna att skapa ett tillfälle inom kort då de kan samtala om sina känslor med och vittna för den personen.

Elevernas läsuppgift

- Lukas 24:1–48; Johannes 20; 1 Korintierbrevet 15:1–29, 54–58.
- Dallin H. Oaks, ”Uppståndelsen”, *Nordstjärnan*, juli 2000, s. 16–19.

LEKTION 20

Frälsaren betjänade sina "andra får"

Inledning

Som profeterna vittnar om i "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", verkade Frälsaren "bland sina 'andra får' (Joh. 10:16) i det forna Amerika" (*Liahona*, apr. 2000, s. 3; se även 3 Ne. 11:1–17). När vi studerar det som

Mormons bok berättar om Frälsarens verksamhet, kan vi lära oss hur han tjänar sina lärjungar i varje nation och strävar efter att lyfta och ge näring åt dem en efter en.

Bakgrundsmaterial

- Ronald A. Rasband, "En och en", *Liahona*, nov. 2000, s. 36–37.

Lektionsförslag

Johannes 10:14–16; 3 Nephi 15:16–21; 16:1–3

Jesus Kristus undervisade judarna om sina "andra får"

Visa en jordglob eller en världskarta, och be en elev visa var Jesus Kristus verkade bland judarna (dagens Israel i Mellanöstern). Be eleverna slå upp Johannes 10 och ögna igenom flera av verserna och söka efter vad Jesus lärde om sig själv och sin relation till dem som följer honom. Be dem berätta vad de hittar. (Eleverna bör berätta att han är den gode herden, han känner sina får, de känner igen hans röst,

han samlar dem till sin hjord, och så vidare). Be sedan en elev läsa Johannes 10:14–16 för klassen medan eleverna följer med i texten. Fråga eleverna:

- Vad sa Frälsaren om hans "andra får"?
- Vilka "andra får" talade Frälsaren om?

Be några elever turas om att läsa 3 Nephi 15:16–21 för klassen. Fråga sedan:

- Vilka viktiga sanningar uppenbarade Jesus för nephiterna om sina "andra får"? (En sanning är att **när Jesus talade till judarna om "andra får", syftade han på andra folk som följde honom, däribland Lehis efterkommande som levde på den amerikanska kontinenten.**)
- Varför kände inte judarna i Jerusalem till Jesu "andra får"?

Visa den amerikanska kontinenten på kartan och be sedan eleverna läsa 3 Nephi 16:1–3 och Mosiah 27:30. Efter en stund frågar du:

- Var mer sa Frälsaren att han skulle uppenbara sig för sitt folk?
- Varför är det viktigt att veta att Frälsaren skulle besöka sina "får" i andra nationer? (Klargör att även om Frälsaren kan ha besökt andra människor eller nationer personligen, uppenbarar han sig oftast genom den Helige Anden. Betona för eleverna att när Jesus betjänar sina får, hjälper han till att uppfylla Faderns förbund att samla fåren tillbaka till sig.)

Vittna om att **Jesus Kristus älskar oss alla och uppenbarar sig för alla som räknas bland hans får. Han vill samla alla vår himmelske Faders barn, var de än är, och föra dem tillbaka till Faderns närhet.**

3 Nephi 11:8–17

Jesus Kristus betjänar sina efterföljare en och en

Läs 3 Nephi 11:8–17 för klassen och be eleverna följa med i texten och föreställa sig att de är där vid templet i landet Ymnighet. Fråga eleverna efteråt vad som gjorde störst intryck på dem av Frälsarens ord och handlingar i de här verserna. Ställ vid behov några av eller samtliga följande frågor:

- Vad tror ni att Jesus Kristus ville att folkmängden vid templet skulle lära sig om honom den dagen? (Eleverna bör bland annat nämna följande sanning: **Frälsaren betjänar sina efterföljare "den ene efter den andre"** [3 Ne. 11:15; se även 3 Ne. 17:21].)

Med tanke på att det fanns ungefär 2 500 personer i mängden (se 3 Ne. 17:25), vad kan Frälsarens inbjudan till var och en att känna såren i hans sida, händer och fötter lära oss om hans omsorg om oss?

- Hur kan Jesu Kristi inbjudan i 3 Nephi 11:14 tillämpas på var och en av oss i dag?
- Hur tror ni att det skulle kännas att se och röra vid Frälsarens sår?

Ge gärna ett exempel som illustrerar Herrens intresse för oss personligen genom att återge en upplevelse som äldste Ronald A. Rasband i presidentskapet för de sjuttios kvorum hade:

”Under de sista månaderna på vår mission förra året, hade vi en upplevelse som återigen inpräntade denna djupa princip att Gud känner och älskar oss var och en.

Äldste Neal A. Maxwell skulle besöka New York under en resa för kyrkans räkning, och vi underrättades om att han också ville hålla en missionskonferens.

Vi var så glada över att få detta tillfälle att lyssna till en av Herrens utvalda tjänare. Jag ombads att välja en av våra missionärer till att uppsända inledningsbönen för mötet. Jag kunde på måfå ha valt en missionär till det, men kände att jag borde begrunda det och under bön välja den som Herren ville att jag skulle be om detta. När jag gick igenom missionärslistan, var det ett namn som jag särskilt lade märke till: Äldste Joseph Appiah från Accra i Ghana. Jag kände att Herren ville att jag skulle be honom hålla bönen under mötet.

Före missionskonferensen intervjuade jag äldste Appiah enligt det vanliga schemat och berättade för honom att jag känt mig manad att be honom hålla inledningsbönen. Med ett uttryck av förundran och ödmjukhet började han gråta. Jag blev lite överraskad över hans reaktion och började säga att han inte behövde oroa sig, han behövde inte hålla bönen, när han upplyste mig om att han gärna höll inledningsbönen och att orsaken till att hans känslor svämmat över var den kärlek han kände till äldste Maxwell. Han berättade för mig att denna apostel är särskilt älskad av de heliga i Ghana och av hans egen familj. Äldste Maxwell hade kallat hans far som distriktspresident i Accra och hade beseglat hans mor och far i Salt Lake-templet.

Jag visste nu inte något om allt detta som jag just har berättat om den här missionären eller om hans familj, men Herren visste det, och han inspirerade en missionspresident å *en* missionärs vägnar för att ge honom ett minne för livet och en erfarenhet som skulle stärka hans vittnesbörd” (se ”En och en”, *Liahona*, jan. 2001, s. 36–37).

Be eleverna läsa 3 Nephi 11:15–17 igen. Fråga sedan:

- När har ni känt att vår himmelske Fader och Jesus Kristus känner er personligen?
- Vad gjorde folkmängden vid templet när de personligen och individuellt fått bevittna Frälsarens gudomlighet?

Fråga eleverna om någon av dem vill vittna om Frälsaren och när de känt hans kärlek till dem. Vittna om att även om vi inte själva har rört vid Frälsarens händer och fötter, betjänar han fortfarande oss på ett personligt sätt. Uppmuntra eleverna att tänka på hur de kan tacka vår himmelske Fader och Jesus Kristus för de gånger de personligen känt deras kärlek.

3 Nephi 11–28

Frälsaren verkade bland nephiterna

Hjälp eleverna känna igen andra viktiga aspekter av Frälsarens verksamhet bland nephiterna genom att ge dem några minuter till att söka igenom kapitelingresserna för 3 Nephi 11–28. Be klassen hitta och skriva ner viktiga inslag i Frälsarens verksamhet bland nephiterna. Medan eleverna söker efter dessa går du omkring i rummet för att se hur det går för dem. Om någon behöver hjälp, uppmuntra dem att söka i ett av följande avsnitt (orden inom parentes är endast avsedda för lärare):

3 Nephi 11:19–27 (gav prästadömets myndighet till sina lärjungar)

3 Nephi 11:31–40 (förkunnade sin lära)

3 Nephi 12–14 (undervisar på ett sätt som liknar bergspredikan i Nya testamentet)

3 Nephi 17:5–25 (botade många och betjänade barn)

3 Nephi 18:1–12 (välsignade och delade ut sakramentet)

3 Nephi 19:19–29 (bad för de tolv nephitiska lärjungarna)

3 Nephi 20:24–29 (undervisade om Faderns förbund att samla Israel)

3 Nephi 23 (befalldes att vissa skriftställen lades till i de nephitiska uppteckningarna)

3 Nephi 27:1–10 (befalldes att kyrkan skulle kallas efter hans namn)

När eleverna har haft tillräckligt med tid på sig låter du dem berätta vad de har hittat i skrifterna. När eleverna förklarar vilka inslag i Frälsarens verksamhet som de hittade, kan du använda några av eller samtliga följande frågor för att främja samtalet i klassen:

- Hur kan den aspekten av Frälsarens verksamhet ha påverkat folket?
- Varför kan det vara bra att känna igen och studera vad Jesus Kristus gjorde som ledare eller lärare?

Be eleverna fundera över följande frågor och skriva ner sina tankar:

- Med tanke på det vi har studerat i dag, vad tror ni att vår himmelske Fader vill att ni ska göra för att följa Jesu Kristi exempel i hur ni betjänar andra, bland annat främlingar, familj, släkt, vänner, eller dem ni tjänar i era ämbeten i kyrkan?

Avsluta genom att vittna om sanningarna du lärt ut under lektionen i dag.

Elevernas läsuppgift

- Johannes 10:11–16; 3 Nephi 11:1–17; 15:16–21; 16:1–3.
- Ronald A. Rasband, "En och en", *Liahona*, jan. 2001, s. 36–37.

LEKTION 21

Jesus Kristus organiserade sin kyrka

Inledning

Under sin treåriga jordiska verksamhet gav Jesus Kristus prästadömet nycklar till sina tolv apostlar. Med de nycklarna var Jesu Kristi kyrka "uppbyggd på apostlarnas och profeternas grund" (se Ef. 2:20). Den här lektionen tar upp

hur Frälsaren efter sin uppståndelse fortsatte att vägleda och leda sina apostlar och sin kyrka genom den Helige Anden, så att de kunde hjälpa till att uppfylla Herrens löfte till Abraham om att samla det skingrade Israel.

Bakgrundsmaterial

- Jeffrey R. Holland, "Profeter, siare och uppenbarare", *Liahona*, nov. 2004, s. 6–9.

Lektionsförslag

Matteus 10:1–4; 16:19; 17:3–7; 18:18; Efesierbrevet 2:19–20; 4:11–14

Jesus Kristus organiserade sin kyrka på apostlarnas och profeternas grund

Visa eleverna en nyckel eller en uppsättning nycklar och fråga vad vi menar när vi använder ordet *nycklar* i samband med evangeliet. Be flera elever turas om att läsa skriftställena i följande skriftställekedja för klassen. Be klassen följa med i texten och hitta den viktigaste händelsen som respektive skriftställe beskriver eller anspelar på.

Matteus 10:1–4 (Apostlar kallas och bemyndigas.)

Matteus 16:19 (Petrus får löftet om prästadömet nycklar [se Handledning för skriftstudier, "Prästadömet nycklar"; scriptures.lds.org].)

Matteus 17:3–7 ("Frälsaren, Mose och Elias [Elia] gav nycklarna till Petrus, Jakob och Johannes på berget, när de förvandlades inför honom" [*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 103].)

Matteus 18:18 (Hänvisningen till att binda och lösa på jorden och i himlen syftar på att prästadömet nycklar också utlovades till de andra apostlarna.)

Förklara gärna att "nycklarna" som skriftställena nämner eller anspelar på är samma sak som besejningsmakten (se Boyd K. Packer, *The Holy Temple* [1980], s. 81–87).

Fråga eleverna:

- Vad menas med prästadömet nycklar?
- Varför är det viktigt att apostlarna har prästadömet nycklar?

Be en elev läsa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum:

”Prästadömetts nycklar är den myndighet som Gud har gett prästadöms[bärare] att leda, övervaka och styra användandet av hans prästadöme på jorden’ [Handbok 2: Kyrkans förvaltning [2010], 2.1.1]. Varje handling eller förrättning som utförs i kyrkan görs under direkt eller indirekt bemyndigande av den som innehar nycklarna för det uppdraget. Som äldste Russell M. Ballard förklarade: ‘De som innehar prästadömsnycklar ... gör det bokstavligen möjligt för alla som tjänar eller arbetar troget under deras ledning att utöva prästadömetts myndighet och få tillgång till prästadömetts kraft’ [se M. Russell Ballard, ”Män och kvinnor i Herrens tjänst”, *Liahona*, apr. 2014, s. 48]” (se ”Prästadömetts nycklar och myndighet”, *Liahona*, maj 2014, s. 49).

- Hur välsignar prästadömetts nycklar enskilda medlemmar i kyrkan?

Be en elev läsa Efesierbrevet 2:19–20 för klassen. Fråga sedan klassen:

- Vad kan det här skriftstället lära oss om grunden för Frälsarens kyrka? (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **Jesus Kristus, som är hörnstenen, organiserade sin kyrka på apostlarnas och profeternas grund.**)
- Vilken betydelse har en grund och en hörnsten för en byggnad? (Grunden ger byggnaden styrka och stöd. Hörnstenen är den första stenen som placeras ut i grunden, och är referenspunkten för placeringen av alla andra grundstenar och bestämmer placeringen av hela byggnaden. Den förankrar också byggnadens väggar.)

Låt eleverna samtala om följande frågor med någon som sitter bredvid dem:

- Hur är Jesus Kristus kyrkans ”hörnsten”?
- Vad kan det här skriftstället lära oss om förhållandet mellan Frälsaren (hörnstenen) och apostlarna och profeterna (grunden)?

Be en elev läsa Efesierbrevet 4:11–14 för klassen. Be klassen följa med i texten och hitta varför Paulus sa att vi behöver apostlar, profeter och andra ledare i kyrkan för att leda de heliga.

Visa följande uttalande av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

”För att etablera en kyrka som skulle stå under hans ledning även efter det att han lämnat jorden, ’gick Jesus upp på berget för att be, och han bad hela natten till Gud.

När det blev dag, kallade han till sig sina lärjungar och valde ut bland dem tolv, som han kallade apostlar’ [Luk. 6:12–13].

Senare skulle aposteln Paulus lära oss att Frälsaren, som visste att hans död var oundviklig, hade gjort detta för att ge kyrkan en ’apostlarnas och profeternas grund’ [se Ef. 2:19–20]. Dessa bröder och andra ämbetsmän skulle verka under den uppståndne Kristi ledning.

”Varför?” Bland annat för att ’vi ... då inte längre [skall] vara barn som kastas hit och dit av vågorna och som förs bort av varje vindkast i läran, när människorna bedriver sitt falska spel och i sin list förleder till villfarelse’ [Ef. 4:14]” (”Profet, siare och uppenbarare”, *Liahona*, nov. 2004, s. 6–7).

- Hur har ni sett nutida apostlar och profeter ge en grundläggande styrka och stabilitet till kyrkan?

Apostlagärningarna 2:1–6, 14–26; 4:1–13, 18–21; Apostlagärningarna 10:9–20, 25–28, 34–35, 44–48; Apostlagärningarna 15:1–20

Jesus Kristus leder sina apostlar genom den Helige Anden

Be en elev läsa Apostlagärningarna 1:1–2 för klassen. Fråga sedan klassen:

- Hur säger Lukas att den uppståndne Jesus Kristus fortsatte att leda sina apostlar efter sin himmelfärd? (Han gav sina befallningar och sina instruktioner genom den Helige Anden.)

Vittna om att **efter Jesu Kristi uppståndelse och himmelfärd vägledde han apostlarna genom den Helige Anden**. Hjälpt eleverna se exempel på sådan vägledning genom att dela klassen i fyra grupper och ge dem följande uppgifter:

- Studera Apostlagärningarna 2:1–6, 14–26 och se hur den Helige Anden hjälpte Petrus och apostlarna på pingstdagen.
- Studera Apostlagärningarna 4:1–13, 18–21 och se hur den Helige Anden hjälpte Petrus bemöta judiska ledare.
- Studera Apostlagärningarna 10:9–20, 25–28, 34–35, 44–48 och se hur en viktig ändring i kyrkan uppenbarades för Petrus.
- Studera Apostlagärningarna 15:1–20 och se hur tidigare uppenbarelser från Jesus Kristus genom den Helige Anden påverkade Petrus beslut och hur andra ledare i kyrkan stödde hans beslut under mötet i Jerusalem.

När eleverna har haft tillräckligt med tid ber du någon från varje grupp att sammanfatta det de läste och förklara hur Jesus Kristus vägledde kyrkans ledare genom den Helige Anden. Förklara att den Helige Anden utför sina plikter under Frälsarens ledning (se Joh. 16:13–14).

Du kan använda 3 Nephi 19:7–9, 19–20 till att visa att kyrkans ledare som vi läser om i Mormons bok också fick hjälp av den Helige Anden i sin verksamhet.

Samtala med eleverna om följande fråga:

- Hur skulle ni förklara för någon varför det är viktigt att man vet att Jesus Kristus fortsatte att leda sina apostlar efter sin död?

Jesus Kristus leder kyrkans ledare i dag genom den Helige Anden

Visa följande uttalanden av president Thomas S. Monson och president Henry B. Eyring i första presidentskapet (eller dela ut dem till klassen), och be en elev läsa dem för klassen:

”Jag vittnar ... om att vår Frälsare Jesus Kristus står i ledningen för denna kyrka, som bär hans namn. Jag vet att den ljuvligaste känslan i livet är att känna hans maningar då han leder oss i främjandet av sitt verk” (Thomas S. Monson, ”Se tillbaka och gå framåt”, *Liahona*, maj 2008, s. 88).

"Jag har sett [president Thomas S. Monson] få uppenbarelse och inspiration vilket bekräftar för mig att Gud hedrar [prästadömets nycklar som profeten har]. Jag är ett ögonvittne" (Henry B. Eyring, "Den sanna och levande kyrkan", *Liahona*, maj 2008, s. 24).

- Hur belyser uttalandena sambandet mellan kyrkan på Nya testamentets tid och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga? (Hjälp eleverna förstå följande sanning: **Precis som Jesus Kristus ledde sina apostlar på Nya testamentets tid, leder han kyrkans ledare i dag på olika sätt, bland annat genom den Helige Anden.**)

Be en elev att läsa följande uttalande av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum för klassen. Be klassen att lyssna och fundera över varför kyrkans ledare behöver ledas av Frälsaren.

"Den apostoliska och profetiska grunden i kyrkan [skulle] vara till välsignelse i alla tider, men *särskilt* under prövningens eller farans tider, när vi kan känna oss som barn, förvirrade och vilsna, kanske lite rädda, tider då människans falskhet eller djävulens ondska försöker bringa oss ur balans eller vilseleda oss. För att motverka detta som händer i våra dagar har första presidentskapet och de tolv kvorum kallats av Gud och stöds av er som 'profeter, siare och uppenbarare', med kyrkans president som *förste* profet, siare och uppenbarare, *senioraposteln*. Som sådan är han den ende mannen med myndighet att använda samtliga uppenbarelsens och förvaltningens nycklar för kyrkan. I Nya testamentets tid, i Mormons boks tid och i vår tid utgör dessa ämbetsmän grundstenarna till den sanna kyrkan. De är utlagda runt om och hämtar styrka från hörnstenen, 'klippan, vår Återlösare, som är [Jesus] Kristus, Guds Son' [Hel. 5:12]" ("Profet, siare och uppenbarare", *Liahona*, nov. 2004, s. 7).

Följ upp genom att ställa några eller samtliga av följande frågor till eleverna:

- Vad tror ni det innebär att kyrkans presiderande ämbetsmän är "utlagda runt om" och hämtar styrka från hörnstenen, Jesus Kristus?
- Vilka bevis har ni sett eller när har ni känt att Frälsaren leder dem som presiderar över kyrkan i dag?
- När har generalkonferensen hjälpt er komma till Kristus och bygga på apostlarnas och profeternas grund?

Visa eller skriv följande frågor på tavlan. Be eleverna fundera över frågorna och sedan skriva ner en plan för hur de kan förbättra sig inom de områdena i sina dagböcker eller studiedagböcker.

Vad kan jag göra för att stärka mitt vittnesbörd om Frälsarens nutida apostlar?

Hur kan jag bli bättre på att lita till nutida profeter, så att jag är grundad i Jesus Kristus?

Elevernas läsuppgift

- Matteus 10:1–4; 16:19; 17:3–7; 18:18; Apostlagärningarna 2:1–6, 14–26; 4:1–13, 18–21; Apostlagärningarna 10:9–20, 25–28, 34–35, 44–48; Apostlagärningarna 15:1–11, 13–19; Efesierbrevet 2:19–20; 4:11–14.
- Jeffrey R. Holland, "Profeter, siare och uppenbarare", *Liahona*, nov. 2004, s. 6–9.

LEKTION 22

Fadern och Sonen visade sig för Joseph Smith

Inledning

I "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd" står det: "I vår tid visade [Jesus Kristus] och hans Fader sig för den unge Joseph Smith och inledde den länge utlovade tiden när allt skulle sammanfattas' (se Ef. 1:10)" (*Liahona*, apr. 2000, s. 3). Den här lektionen fokuserar på den första synens centrala roll

i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lära och Frälsarens medverkan i den synen. Den här lektionen betonar också att vi kan stärka vår tro på Gud Fadern och Jesus Kristus genom att studera den första synen.

Bakgrundsmaterial

- Gordon B. Hinckley, "Vår tros underbara grund", *Liahona*, nov. 2002, s. 78–81.
- Dieter F. Uchtdorf, "Den första synens frukter", *Liahona*, maj 2005, s. 36–38.
- Neil L. Andersen, "Joseph Smith", *Liahona*, nov. 2014, s. 28–31.

Lektionsförslag

Joseph Smith – Historien 1:14–17

Joseph Smith såg Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus

Sätt lektionen i sitt sammanhang genom att kortfattat gå igenom Joseph Smith – Historien 1:5–12. Be sedan eleverna tillämpa skriftstället på vår tid genom att lyfta fram likheter mellan Joseph Smiths upplevelser medan han sökte efter sanningen och upplevelser som andra har som söker efter sanningen i dag. (I svaren bör ingå följande: Det fanns många stridigheter mellan de olika kyrkorna. Joseph Smith kunde inte avgöra vilken kyrka som var sann genom logik eller intellekt. Religiösa ledare tolkade samma skriftställen på olika sätt.)

Be en elev läsa Joseph Smith – Historien 1:14–15 för klassen. Fråga sedan klassen:

- Varför tror ni att Satan försökte hindra Joseph Smith från att be? (Här följer några tänkbara svar: Satan kände Joseph Smith i förut tillvaron och visste att Joseph Smiths förutordinerade mission var att hjälpa till att återställa sanningen till jorden. Satan försökte hindra det från att hända.)

Be eleverna läsa Joseph Smith – Historien 1:16–17 tyst för sig själva och skriva ner lärosatser som nämns i Joseph Smiths vittnesbörd. När eleverna har haft tillräckligt med tid på sig ber du dem berätta vilka läror de funnit.

Återge gärna följande uttalande av äldste Christoffel Golden i de sjuttios kворum:

”Profeten skrev: ‘Jag [såg] två personer, vilkas glans och härlighet trotsar all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sade, medan han pekade på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom!*’ [JS–H 1:17.]

Den här upplevelsen som pojken Joseph hade, åtföljd av många andra syner och uppenbarelser, visar att Gud verkligen finns, att Fadern och hans Son Jesus Kristus är två åtskilda och distinkta varelser, att människan är skapad till Guds avbild, att vår himmelske Fader är Jesu Kristi bokstavliga Fader, att Gud fortsätter att uppenbara sig för människan, att Gud alltid är nära och intresserad av oss och att han besvarar våra böner” (“Fadern och Sonen”, *Liahona*, maj 2013, s. 100).

- Hur viktig tror ni att Joseph Smiths första syn är för de sista dagars heligas teologi? (När eleverna besvarar frågan, betona då följande: **När Fadern och Sonen visade sig för Joseph Smith återställdes många viktiga sanningar till jorden.**)
- Hur skulle ni beskriva vikten av Joseph Smiths första syn för dem som söker sanningen i dag?

Visa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008) och be en elev läsa det för klassen:

”Vår ställning som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga vilar helt och hållet på giltigheten av denna härliga första syn ... Ingenting varpå vi grundar vår lära, ingenting vi undervisar om, ingenting vi lever efter, är av större betydelse än detta första tillkännagivande. Jag vill göra gällande att om Joseph Smith talade med Gud Fadern och hans älskade Son, så är också allt annat han talade om sant. Detta är det gångjärn på vilket den port svänger som leder till frälsningens stig och evigt liv” (“Vad frågar människor oss om?” *Liahona*, jan. 1999, s. 82).

- Varför vilar ”vår ställning som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga” helt och hållet på giltigheten av den första synen? (Eleverna bör förstå att om Joseph Smiths berättelse är falsk, då återställdes inte Jesu Kristi kyrka. **Men om Joseph Smiths berättelse är sann, då inträffade återställelsen och det återställda evangeliet är sant.**)
- Hur har ni fått ett vittnesbörd om att den första synen verkligen skedde?

Låt eleverna tänka på vad de kan göra för att söka en förnyad bekräftelse på att den första synen verkligen skedde. Läs gärna följande uttalande av äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum:

”Till ungdomarna som lyssnar i dag eller läser dessa ord under kommande dagar ger jag en specifik uppmaning: Se till att få ett personligt vittnesbörd om profeten Joseph Smith. ... Läs profeten Joseph Smiths vittnesbörd i Den kostbara pärlan ... Det ... är Josefs eget vittnesbörd om det som faktiskt hände. Läs det ofta. Ni kanske vill spela in Joseph Smiths vittnesbörd med er egen röst, lyssna på det regelbundet och dela med er av det till vänner. Att lyssna på profetens

vittnesbörd med din egen röst hjälper dig att få det vittnesbörd du önskar" ("Joseph Smith", *Liahona*, nov. 2014, s. 30–31).

Innan du fortsätter, förklara för eleverna att det inte bara var under den första synen som Frälsaren besökte Joseph Smith och andra i denna tidsutdelning. Jesus Kristus visade sig till exempel för Joseph Smith och andra ledare i kyrkan flera gånger under återställsens första tid (se till exempel L&F 76:22–24; 110:1–10).

Joseph Smith – Historien 1:17–20

"Denne är min älskade Son. Hör honom!"

Be eleverna läsa Joseph Smith – Historien 1:17 och fråga dem vad vår himmelske Fader gjorde när han visade sig för Joseph Smith. (Han presenterade sin Son.) Du kan också fråga eleverna om de någonsin har undrat över varför denna del av den första synen är viktig. Läs följande uttalanden av president Joseph Fielding Smith (1876–1972) för dina elever:

"Alla uppenbarelser sedan fallet har kommit genom Jesus Kristus ... Fadern har aldrig befattat sig med människan direkt och personligen sedan fallet, och han har aldrig visat sig utom för att presentera och bära vittne om Sonen" (se *Frälsningens lära*, sammanst av Bruce R. McConkie, 3 delar, 1:29).

"När Adam var i Edens lustgård befann han sig i Gud vår evige Faders närhet. Efter sitt fall drevs han ut från Faderns närhet. ... Då, enligt skrifterna, blev Jesus Kristus förespråkaren för Adam och hans barn [se 1 Joh. 2:1; L&F 29:5; 110:4], och också deras medlare [1 Tim. 2:5; Hebr. 9:15]. Han står mellan människan och den evige Fadern och för vår talan. Från den stunden var det Jesus Kristus som ledde sina tjänare på jorden och gav profeterna uppenbarelse och vägledning. Om Joseph Smith hade varit en bedragare ... skulle han aldrig ha sagt att det var Fadern som presenterade Sonen och bad honom att ställa sin fråga till Sonen, eller att det var Sonen som svarade" (*Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band. [1957–1966], 3:58).

- Under den första synen, när Joseph Smith frågade vilken sekt som var den rätta, vem besvarade hans fråga?
- Varför var det enligt president Joseph Fielding Smith viktigt att Joseph Smith upptecknade att vår himmelske Fader presenterade Jesus Kristus och att det var Jesus Kristus som svarade på Josefs frågor? (Eleverna bör förstå följande sanning: **Sedan Adams och Evas fall har all uppenbarelse getts genom Jesus Kristus.**)
- Hur kan er kunskap om det här mönstret för uppenbarelse påverka er tro på att profetens redogörelse är sann?

Den första synen hjälper oss utveckla tro på Jesus Kristus

Be en elev att läsa följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf i första presidentskapet för klassen:

”Det är så Joseph Smiths första syn blir till välsignelse för oss personligen, för vår familj och till sist för hela den mänskliga familjen: Vi kommer till tro på Jesus Kristus genom profeten Joseph Smiths vittnesbörd. Profeter och apostlar genom mänsklighetens historia har fått gudomliga manifestationer liknande Josephs. ...

Alla dessa manifestationer, forntida och nutida, leder dem som tror till den gudomliga källan till all rättfärdighet och allt hopp – till Gud vår himmelske Fader och till hans Son Jesus Kristus. ...

Genom vår tro på profeten Josephs personliga vittnesbörd och på den första synen blir vi, genom djupgående och uppriktiga studier och böner, välsignade med en fast tro på världens Frälsare, som talade till Joseph ’på morgonen en härlig, klar dag, tidigt på våren artonhundratjugo’ (JS–H 1:14) (”Den första synens frukter”, *Liahona*, maj 2005, s. 38).

- Hur blir vi välsignade när vi lär oss om den första synen, enligt president Uchtdorf? (Även om eleverna kanske formulerar sina svar på olika sätt bör de lyfta fram följande princip: **När vi lär oss om den första synen utvecklar vi större tro på Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus.**)
- Hur stärks vår tro på Fadern och Sonen av att vi lär oss om när de visade sig för Joseph Smith? (Här följer några tänkbara svar: Den första synen är ännu ett vittne om att de lever. Den försäkrar oss om att de intresserar sig för människans angelägenheter. Den visar att de hör och besvarar böner.)
- Vilken betydelse har den första synen för ert eget vittnesbörd om återställelsen?
- Vad kan ni göra under den kommande veckan för att stärka eller få en bekräftelse om ert vittnesbörd om den första synen?

Uppmana eleverna att ta sig tid under de kommande dagarna att fundera över och be om den första synen. Föreslå att de skriver ner sina tankar och känslor om Joseph Smiths heliga upplevelse.

Elevernas läsuppgift

- Joseph Smith – Historien 1:5–26.
- Dieter F. Uchtdorf, ”Den första synens frukter”, *Liahona*, maj 2005, s. 36–38.

LEKTION 23

Frälsaren återställde sitt prästadöme, sin kyrka och sitt evangelium

Inledning

Nutida apostlar har vittnat: Vi förkunnar med allvarliga ord att [Jesu Kristi] prästadöme och hans kyrka har återställts till jorden" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 3). När du håller den här lektionen, hjälp då eleverna förstå att en del av Frälsaren eviga

verksamhet var att leda återställelsen av evangeliet och sin kyrka genom profeten Joseph Smith. Om man studerar Läran och förbunden noga ser man att den uppenbarar att Jesus Kristus leder Guds rike på jorden.

Bakgrundsmaterial

- James E. Faust, "Alltings återställelse", *Liahona*, maj 2006, s. 61–62, 67–68.
- Tad R. Callister, "Vilken är ritningen för Kristi kyrka?" (KUV:s brasafton för unga vuxna, 12 jan. 2014); LDS.org.

Lektionsförslag

Joseph Smith – Historien 1:18–20

Jesus Kristus återställde sin kyrka i de sista dagarna

Börja lektionen med att be eleverna lista några viktiga frågor som man kan ställa till sin himmelske Fader. Efter flera svar ber du en elev läsa Joseph Smith – Historien 1:18–19 för klassen. Fråga sedan:

- Vilken fråga ställde Joseph Smith till vår himmelske Fader och Jesus Kristus?
- Hur svarade Jesus? (Du kan påpeka att vers 20 nämner att Frälsaren upprepade sitt svar: "Han förbjöd mig på nytt att ansluta mig till någon av dem.")
- Om alla kyrkor hade "fel", vad behövde hända innan Herrens kyrka fanns på jorden? (Kyrkan som Herren upprättade under Nya testamentets tid behövde återställas.)

Visa följande uttalande av president James E. Faust (1920–2007) i första presidentskapet och be en elev läsa det för klassen:

"Vi tror att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är en återställelse av den ursprungliga kyrka som grundlades av Jesus Kristus, vilken var uppbyggd 'på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv' [Ef. 2:20]. Den är ingen utbrytare från någon annan kyrka" ("Alltings återställelse", *Liahona*, maj 2006, s. 68).

- Vad innebär det när vi säger att **Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är en återställelse av den kyrka som grundlades av Frälsaren under Nya testamentets tid?**

Tala om för eleverna att lektionstiden inte räcker till för att jämföra varje aspekt av Herrens ursprungliga kyrka med den återställda kyrkan. Men du kan låta eleverna läsa Lukas 6:13; 10:1; Apostlagärningarna 14:23; Efesierbrevet 4:11; Filippibrevet 1:1 och Brevet till Titus 1:5 och hitta beståndsdelar i den ursprungliga kyrkans organisation som också finns i kyrkan i dag. (Uppmuntra eleverna att hitta fler exempel genom att läsa "Vilken är ritningen för Kristi kyrka?" av broder Tad R. Callister, Söndagsskolans generalpresident, som listas i elevernas läsuppgift för den här lektionen.) Visa följande uttalande av broder Callister och be en elev läsa det för klassen:

"Om man skulle jämföra ritningen för Kristi ursprungliga kyrka med varje kyrka i världen i dag, finner man att punkt för punkt, organisation för organisation, lärosats för lärosats, förrättning för förrättning, frukt för frukt och uppenbarelse för uppenbarelse, så är det bara en som stämmer – Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga" ("Vilken är ritningen för Kristi kyrka?" [KUV:s brasafton för unga vuxna, 12 jan. 2014]; LDS.org).

- Varför är det viktigt att ha ett vittnesbörd om att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är en återställelse av Frälsarens ursprungliga kyrka? (Ett sådant vittnesbörd hjälper oss att förstå att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är Herrens kyrka på jorden i dag. Eftersom Herren är densamme i går, i dag och i evighet, bör vi förvänta oss att hans kyrka innehåller samma beståndsdelar i varje tidsutdelning.)

Läran och förbunden 1:17, 38; 18:34–35

Jesus Kristus leder återställelsens arbete

Be eleverna ögna igenom Joseph Smith – Historien 1:17 och ta reda på vad vår himmelske Fader befallde Joseph Smith att göra (lyssna på hans Son). Läs sedan följande uttalande av president Joseph Fielding Smith (1876–1972) för klassen:

"Alla uppenbarelser sedan fallet har kommit genom Jesus Kristus" (*Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 delar [1954–1956], 1:29).

För att illustrera den sanningen ber du eleverna att läsa Läran och förbunden 1:17, 38 och 18:34–35 tyst för sig själva med följande fråga i åtanke: Hur kan de här verserna hjälpa oss att bättre förstå sanningen att **Jesus Kristus leder sin kyrka genom uppenbarelse**? När eleverna har haft tillräckligt med tid på sig låter du dem berätta vad de funnit.

Visa följande uttalande av äldste Gary J. Coleman i de sjuttio, och be en elev läsa det för klassen:

”Läran och förbunden är ett nutida vittne om hur Jesus Kristus verkar bland Guds barn genom profeter och Guds tjänare, och det belyser det gudomliga mönstret för uppenbarelse som leder kyrkan och dess medlemmar i dag” (“You Shall Have My Word: The Personal Ministry of Jesus Christ in the Restoration”, i *You Shall Have My Word: Exploring the Text of the Doctrine and Covenants*, sammanst. av Scott C. Esplin, Richard O. Cowan och Rachel Cope, The 41st Annual Brigham Young University Sidney B. Sperry Symposium [2012], s. 3).

- Varför är Läran och förbunden viktig för kyrkan i dag, enligt äldste Coleman? (Den är ett nutida vittne om Jesu verksamhet, och den visar hur uppenbarelse leder kyrkan i dag.)
- Varför tror ni att det är viktigt att vår himmelske Faders barn förstår sanningen som äldste Coleman undervisade om?

Vittna om att Frälsarens besök, uppenbarelser och förlänande av prästadörets makt och nycklar under återställelsen är en viktig del av hans eviga verksamhet. Hjälp eleverna se mer i detalj hur Frälsaren ledde återställelsen av det eviga evangeliet och sin kyrka i de sista dagarna genom att visa eller dela ut följande uppställning (ta inte med uttrycken inom parentes):

Frälsaren leder återställensens arbete

Kyrkans lära	Kyrkans förrättningar	Kyrkans ledarskap
Läran och förbunden 76 – kapitelingress och -sammanfattning (härlighetsriken, livet efter döden)	Läran och förbunden 20:37, 72–74 (kraven för dop och rätt dopsätt)	Läran och förbunden 20:38–59 (prästadömsämbetens plikter)
Läran och förbunden 84:33–39 (prästadörets ed och förbund)	Läran och förbunden 20:70 (välsignandet av barn)	Läran och förbunden 20:61–62 (hålla regelbundna konferenser i kyrkan)
Läran och förbunden 128:1, 15, 18 (ställföreträdande dop för de döda)	Läran och förbunden 20:75–77, 79 (välsignandet och utdelandet av sakramentet)	Läran och förbunden 26:2 (allmänt bifall)
Läran och förbunden 131:1–4 (celestialt äktenskap är nödvändigt för upphöjelse)	Läran och förbunden 124:33–39 (templets förrättningar)	Läran och förbunden 107:22–27, 33–35, 64–67, 85–91 (kyrkans ledares plikter)
Läran och förbunden 137:6–10; 138:29–35 (de som dör utan kunskap om sanningen får möjlighet till återlösning)	Läran och förbunden 132:7, 15–20 (evigt äktenskap)	

Dela upp klassen i tre grupper och ge grupperna var sin kolumn att studera. Föreslå att varje elev läser tre eller fyra av hänvisningarna i sin tilldelade kolumn och förbereder sig på att besvara följande frågor:

- Vad återställde Frälsaren till jorden genom profeten Joseph Smith?
- Varför är principerna eller tillvägagångssätten du hittade viktiga?

Efter en stund ber du eleverna berätta vad de har hittat. När de gör det, betona att **Jesus Kristus leder återställelsens arbete**. Vid behov, ställ frågor i stil med följande:

- Varför är det viktigt att förstå att Jesus fortsätter att leda arbetet i hans kyrka och dess ledare?
- Vad har ni upplevt som hjälpte er veta att den här kyrkan är Jesu Kristi kyrka?

Om tiden tillåter kan du be en elev att läsa Läran och förbunden 1:30 för klassen. Fråga sedan klassen:

- Med tanke på det vi samtalat om i dag, varför är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga den enda sanna och levande kyrkan på hela jordens yta? (Eftersom den är den enda kyrkan på jorden med gudomlig myndighet att undervisa om Jesu Kristi sanna evangelium, utföra förrättningarna som är nödvändiga för frälsning och ta emot fortsatt uppenbarelse genom Herrens utsedda tjänare.)

Avsluta gärna lektionen genom att be en elev läsa Läran och förbunden 76:40–42 för klassen medan de andra eleverna följer med i texten. Vittna om att de verserna sammanfattar Frälsarens eviga verksamhet. Uppmana eleverna att fundera över vad de kan göra för att hedra Jesus Kristus som genomförde försoningen för att vi skulle kunna bli heliggjorda, renade och frälsta i Faderns rike.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 1:17, 38; 18:33–35; Joseph Smith – Historien 1:17–20.
- Tad R. Callister, "Vilken är ritningen för Kristi kyrka?" (KUV:s brasafton för unga vuxna, 12 jan. 2014); LDS.org.

LEKTION 24

Han lever!

Inledning

Profeten Joseph Smith förkunnade följande om Frälsaren Jesus Kristus: "Och nu, efter de många vittnesbörd som har givits om honom är detta det allra sista vittnesbördet som vi ger om honom: Att han lever!" (D&C 76:22.) Syftet med den

här lektionen är att hjälpa eleverna förstå att Frälsaren lever i dag, att han är vår förespråkare hos Fadern, och att vi genom tro på honom blir "födda som söner och döttrar åt Gud" (L&F 76:24; se även Gal. 3:26).

Lektionsförslag

Läran och förbunden 25:1; 76:19–24; 110:1–4

Jesus Kristus lever i dag

Läs följande berättelse om en upplevelse som president Lorenzo Snow (1814–1901) hade, som hans barnbarn Alice Pond återgav:

"Jag gick flera steg framför farfar i den stora korridor som leder till det celestia rummet när han bad mig stanna och sa: 'Vänta lite, Allie, jag vill berätta något för dig. Det var precis här som Herren Jesus Kristus visade sig för mig vid tiden för president Woodruffs död. Han sa till mig att jag genast skulle omorganisera kyrkans första presidentskap, att inte vänta som man gjort vid tidigare presidenters bortgång, och att jag skulle efterträda president Woodruff.'

Sedan kom farfar ett steg närmare, räckte ut vänster hand och sa: 'Han stod precis här, omkring en meter över golvet. Det såg ut som om han stod på en platta av massivt guld.'

Farfar berättade för mig vilken majestätisk person Frälsaren är och beskrev hans händer, fötter, ansikte och vackra vita skrud, att allt var så lysande vitt att han knappt kunde titta på honom.

Sedan kom [farfar] ännu ett steg närmare och lade högra handen på mitt huvud och sa: 'Jag vill att du ska komma ihåg att detta är din farfars vittnesbörd, att han med sin egen mun talade om för dig att han verkligen såg Frälsaren här i templet och talade med honom ansikte mot ansikte' [Alice Pond, i LeRoi C. Snow, 'An Experience of My Father's' *Improvement Era*, sep. 1933, s. 677]" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* [2012], s. 236–237).

- Vad får berättelsen er att tänka på?

Tala om för eleverna att Läran och förbunden innehåller två berättelser om när Frälsaren visade sig för människan i de sista dagarna. En gång när han visade sig för Joseph Smith och Sidney Rigdon i Hiram i Ohio (se L&F 76) och en gång när han visade sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland (se L&F 110). Skriv följande tre frågor på tavlan:

Vad såg de? Vad hörde de? Vad lärde de sig?

Be klassen söka efter svar på frågorna i skrifterna. Be hälften av klassen att läsa Läran och förbunden 76:19–24 och den andra hälften att läsa Läran och förbunden

110:1–4. När eleverna har haft tillräckligt med tid på sig ber du klassen berätta vad de hittat. Skriv upp det de hittade på tavlan under respektive fråga. Fråga sedan:

- Vad lär dessa verser om Jesus Kristus? (Eleverna kan hitta olika läror, bland andra följande: **Jesus Kristus är en levande, förhårligad person; vår himmelske Fader och Jesus Kristus är åtskilda personer; om vi tror på Jesus Kristus och tar emot hans evangelium blir vi födda som söner och döttrar åt Gud och Jesus Kristus är vår förespråkare hos Fadern.**)

Ge eleverna tillfälle att vittna om dessa lärdomar genom att ställa följande fråga:

- Vilken av de här sanningarna betyder särskilt mycket för er? Varför?

Tala om för eleverna att resten av lektionen fokuserar på två av lärosatserna som finns i skriftställena de läste: "Jesus Kristus är vår förespråkare hos Fadern" och "om vi tror på Jesus Kristus och tar emot hans evangelium blir vi födda som söner och döttrar åt Gud."

Läran och förbunden 29:5; 38:4; 45:3–5; Alma 33:3–11

Jesus Kristus är vår förespråkare hos Fadern

Skriv ordet *förespråkare* på tavlan och fråga eleverna om de vet vad ordet betyder. (Om så behövs berättar du att en *förespråkare* är en person som talar till stöd för någon eller för någon annans talan.) Be eleverna läsa Läran och förbunden 110:4 tyst för sig själva. Fråga sedan:

- Hur är Frälsaren en förespråkare? (Medan eleverna svarar passar du på att vittna om att **Jesus Kristus är vår förespråkare hos Fadern.**)

Visa följande frågor eller skriv upp dem på tavlan:

Vad gör Jesus Kristus kvalificerad att vara vår förespråkare?

Vad riktar Jesus Faderns uppmärksamhet på när han vädjar för vår skull?

Be eleverna arbeta i par och söka efter svar på de här frågorna i Hebreerbrevet 4:15; Läran och förbunden 29:5; 38:4 och 45:3–5. När eleverna har läst skriftställena och samtalat om frågorna på tavlan, ber du några frivilliga att berätta om sina svar för klassen.

Medan eleverna förklarar vad de lärde sig ser du till att de förstår följande: **Jesus Kristus är kvalificerad att vädja för vår skull inför Fadern eftersom han är fullkomligt rättfärdig och därför kan tillfredsställa rättvisans krav på grund av våra synder. Han är kvalificerad att vädja för vår skull på grund av sina förtjänster, sitt fullkomliga liv, och sitt blod som han utgöt för oss. Vi har inga förtjänster som gör att vi kan vädja för oss själva** (se Alma 22:14).

Be en elev läsa Läran och förbunden 45:3–5 för klassen medan de andra eleverna följer med i texten. Förklara att vår himmelske Faders verk och härlighet är hans barns upphöjelse. Så när Jesus agerar som förespråkare för dem som tror på honom, hjälper han till att utföra Faderns verk samtidigt som han ger Fadern äran (se även Matt. 10:32).

Hjälp eleverna förstå hur Jesus Kristus verkar som vår förespråkare genom att be dem läsa Zenos ord i Alma 33:3–10. Be dem hitta uttryck som Zenos upprepade (variationer av "du är barmhärtig" och "du hörde mig"). Fråga sedan:

- Vad lärde sig Zenos om Gud genom innerlig bön?

Be en elev läsa Alma 33:11 för klassen. Fråga sedan klassen:

- Vem gav Zenos äran för vår himmelske Faders generösa barmhärtighet?
- Varför vänder Gud Fadern sina straffdomar bort från oss?
- Hur hjälper Zenos undervisning er att bättre förstå och uppskatta Frälsarens roll som er förespråkare?

Visa följande uttalande av äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen:

"Det är av stor betydelse för mig, att jag vid alla tillfällen och i alla omständigheter kan närma mig nådens tron genom bön, och att min himmelske Fader hör min vädjan, och att min förespråkare, som inte syndade och vars blod utgöts, ska föra min talan (se L&F 45:3–5)" ("Jag vet vem jag förtröstar på", *Nordstjärnan*, juli 1993, s. 81).

Be en elev med egna ord beskriva principen som äldste Christofferson undervisade om. Fråga sedan:

- Hur kan ett personligt vittnesbörd om denna undervisning hjälpa er när ni har det svårt?

Mosiah 5:5–15

Om vi tror på Jesus Kristus och tar emot hans evangelium blir vi födda som söner och döttrar åt Gud

Be en elev läsa Läran och förbunden 76:24 för klassen och be de andra eleverna följa med i texten. Framhåll orden "medelst honom och genom honom och av honom ... är [vi] födda som söner och döttrar åt Gud".

Fråga eleverna:

- Vad innebär det att vi är "födda som söner och döttrar åt Gud"? (L&F 76:24; se även L&F 25:1.)

Se till att eleverna förstår att även om vi alla är vår himmelske Faders andebarn, syftar begreppet "födda som söner och döttrar åt Gud" på dem som är "födda på nytt". Tala om för eleverna att Mormons bok visar hur det går till att födas på nytt.

Visa följande uppställning eller skriv den på tavlan (utan att ta med texten inom parentes).

Vad var kung Benjamins folk villiga att göra?	Vad resulterade det i?
(Ingå förbund att lyda alla Guds bud)	(Deras hjärtan förändrades)
(Ta på sig Kristi namn)	(De föddes av Kristus)
(Utöva tro på Kristus)	(Kristus blev deras förbundsfader)

Sammanfatta kortfattat kung Benjamins budskap i Mosiah 2–4. Förklara sedan att kung Benjamins ord hade en dramatisk inverkan på hans folk, och Herrens Ande orsakade en "mäktig förändring" i deras hjärtan (se Mosiah 5:2). Be eleverna studera Mosiah 5:2–8, 15 två och två och söka efter svar på frågorna i uppställningen. När eleverna har haft tillräckligt med tid på sig ber du dem berätta vad de hittat. Fråga sedan:

- Utifrån det ni lärde er om kung Benjamins folk, hur föds man som son eller dotter åt Kristus? (Eleverna bör uttrycka följande princip: **När vi tar emot Jesus Kristus och ingår och håller förbund att lyda Guds bud, föds vi som söner och döttrar åt Kristus.**)

När eleverna samtalar om de här verserna kan de behöva hjälp med att förstå lärosatsen att vi blir Kristi barn. Läs följande uttalande av president Joseph Fielding Smith (1876–1972) för klassen:

"Frälsaren blir vår Fader ... för han erbjuder oss liv, evigt liv, genom den försoning som han utförde för oss. ...

Vi [blir] barn till Jesus Kristus, hans söner och döttrar, genom våra förbund att lyda honom" (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*, s. 51; se även Frälsningens lära, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 delar, 1:30).

- Enligt Mosiah 5:15, vilka välsignelser kan vi få som Jesu Kristi söner eller döttrar?
- Vad känner och tänker ni inför att vara en son eller dotter åt Jesus Kristus?

När du avslutar lektionen, uppmuntra då eleverna att fundera över hur de har välsignats av att de vet att Frälsaren lever, att han verkar som vår förespråkare inför Fadern, och att vi kan vara Kristi förbundssöner eller förbundsdöttrar.

Elevernas läsuppgift

- Mosiah 5:1–15; Läran och förbunden 45:3–5; 76:19–24; 110:1–4.

LEKTION 25

Jesus Kristus ska en dag återvända

Inledning

Profeter har i generationer profeterat om att Jesus Kristus ska återvända till jorden. Jesaja skrev: "Herrens härlighet skall uppenbaras, alla människor skall tillsammans se den" (Jes. 40:5). De här profetiorna hjälper Jesu Kristi lärjungar att

förbereda sig och andra för detta ojämförliga tillfälle och ger dem hopp, i kunskapen om att vår himmelske Fader förutser framtiden och förbereder världen för sin Sons härliga återkomst.

Bakgrundsmaterial

- Dallin H. Oaks, "Att förbereda oss för Kristi andra ankomst", *Liahona*, maj 2004, s. 7–10.

Lektionsförslag

Frälsaren ska komma med makt och härlighet

Ställ följande frågor till eleverna och sammanfatta deras svar på tavlan:

- Vad tänker ni på när någon pratar om Kristi andra ankomst?
- Hur tror ni att Kristi andra ankomst kommer att se ut?

Be en elev läsa Läran och förbunden 29:11 för klassen. Fråga sedan klassen:

- Vad kan det här skriftstället lära er om Kristi andra ankomst? (När eleverna besvarar frågan, betona då följande sanning: **När Frälsaren kommer tillbaka så kommer han med makt och härlighet med himlens härskaror.** Skriv den sanningen på tavlan.)

Förklara för eleverna att det finns många aspekter av Jesu Kristi andra ankomst som man kan studera i skrifterna, till exempel tecknen som föregår hans ankomst och de ogudaktigas undergång vid hans ankomst. Den här lektionen fokuserar särskilt på Frälsaren, hans ankomst i makt och härlighet och på hur vi kan förbereda oss för den stora händelsen. Ge varje elev ett exemplar av uppställningen "Profetior om Kristi andra ankomst". Låt eleverna arbeta i par och ge varje par två eller tre rader skriftställen att studera (se till att du delar ut alla rader). Be varje par att skriva i uppställningen vad deras skriftställen lär ut om Jesu Kristi andra ankomst. Efter en stund ber du eleverna rapportera om det de upptäckt.

Jesu Kristi andra ankomst

Profetior om Kristi andra ankomst	Vad vi kan lära oss om Kristi andra ankomst
Läran och förbunden 49:6–7; Joseph Smith – Matteus 1:40	
Jesaja 40:5; Matteus 16:27	
Jesaja 52:10; Läran och förbunden 133:3	
Sakarja 13:6; 14:4; Läran och förbunden 45:48, 51–53	
Jesaja 63:2; Uppenbarelseboken 19:11–13; Läran och förbunden 133:46–48	
Apostlagärningarna 1:9–11; 1 Tessalonikerbrevet 4:16	
1 Tessalonikerbrevet 4:17; Läran och förbunden 88:96–98	
Uppenbarelseboken 16:20; Läran och förbunden 133:21–24	
Läran och förbunden 5:19; 101:24–25; 133:41	
2 Petrusbrevet 3:10; Joseph Smith – Matteus 1:46–48	

Följ upp genom att ställa följande frågor:

- Utifrån det ni studerade, hur kommer Jesu Kristi makt och härlighet att uppenbaras vid hans ankomst?
- Vilka profetior om Kristi andra ankomst gjorde störst intryck på er? Varför?

(Obs: Innan du går vidare, hänvisa gärna tillbaka till uppställningen och fråga eleverna vad man kan få ut av att studera skrifterna på det sättet – att söka efter samband, mönster och teman.)

Läran och förbunden 1:12; 34:5–6; 39:20; 88:81–86, 92; 133:4–5, 10

Profeter förbereder oss för Jesu Kristi andra ankomst

Visa följande uttalande av äldste Sterling W. Sill (1903–1994) i de sjuttio och be en elev läsa det för klassen:

”Kristi andra ankomst nämns över 1 500 gånger i Gamla testamentet och 300 gånger i Nya testamentet. Om Gud ansåg detta ämne vara så viktigt, vill han säkert att vi gör någonting åt det” (Conference Report, apr. 1966, s. 19).

- Varför tror ni att det är betydelsefullt att skrifterna innehåller så många profetior om Kristi andra ankomst?

Visa följande skriftställen eller skriv upp dem på tavlan. Be eleverna själva jämföra skriftställena och se om de kan hitta två sätt vi kan förbereda oss för Kristi andra ankomst på.

L&F 1:12; 88:92; 133:4–5, 10

L&F 34:5–6; 39:20; 88:81–84

Efter en stund samtalar ni om några av eller samtliga följande frågor:

- Hur skulle ni sammanfatta sanningarna som lärs ut i de här skriftställena i en mening? (Se till att eleverna uttrycker följande princip: **Profetior om Jesu Kristi andra ankomst gavs och upptecknades i skrifterna så att vi kan förbereda oss själva och andra för den dagen.**)
- Varför behöver vi förbereda andra och inte bara oss själva för Jesu Kristi andra ankomst?
- Hur kan vi hjälpa andra att förbereda sig för Herrens återkomst?
- Hur kan ert arbete att hjälpa andra att förbereda sig för Kristi andra ankomst samtidigt hjälpa er att förbereda er själva?

Be en elev att läsa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum för klassen:

”Vi är ur stånd att ändra den andra ankomstens faktum, och vi vet inte den exakta tidpunkten, men vi kan påskynda vår egen förberedelse och försöka påverka andra människors förberedelse runt omkring oss. ...

Tänk om han skulle komma i morgon? Om vi visste att vi skulle få möta Herren i morgon – genom vår för tidiga död eller genom hans oväntade ankomst – vad skulle vi då göra i dag? Vad skulle vi ha att bekänna? Vad skulle vi upphöra med att göra? Vilka problem skulle vi reda upp? Vilka personer skulle vi förlåta? Vilka vittnesbörd skulle vi bära?

Om detta är vad vi skulle göra, varför inte göra det nu? Varför inte söka efter friden medan friden står att finna? Om oljan i våra lampor börjar tryta, låt oss då genast börja skaffa mer olja” (se ”Att förbereda oss för Kristi andra ankomst”, *Liahona*, maj 2004, s. 8, 9).

- Vad kan en person göra för att påskynda sina förberedelser för Kristi andra ankomst?
- Hur kan det vara farligt att skjuta upp vår förberedelse?

Matteus 25:1–13

Att förbereda sig för Jesu Kristi andra ankomst

Förklara för eleverna att bara några dagar innan Jesu Kristi död, frågade hans lärjungar honom om tecknen som skulle föregå hans andra ankomst (se Matt. 24:3; JS–M 1:4). Frälsarens svar finns i Matteus 24–25. Be flera elever turas om att läsa

Matteus 25:1–13 för resten av klassen och be dem att följa med i texten. Led därefter ett samtal i klassen om liknelsen om de tio jungfrurna genom att använda några av eller samtliga följande frågor och citat:

- Hur tycker ni att fem av jungfrurna handlade oförståndigt? (De oförståndiga jungfrurna gjorde inte det som behövdes för att förbereda sig för Frälsarens ankomst. När vi flitigt strävar efter att förbereda oss för Frälsarens ankomst genom att göra det vi vet är rätt, får vi stora välsignelser. Bland annat är vi då redo att möta Frälsaren när han kommer.)
- Varför är det viktigt att vi "går ut och möter honom"? (vers 6) Varför kan vi inte bara vänta på att han kommer till oss? (Se även L&F 133:5, 10, 14, 19.)
- Varför kunde de förståndiga jungfrurna inte dela med sig av sin olja till de oförståndiga jungfrurna?
- Vad kan den här liknelsen lära er om vad ni måste göra för att förbereda er för att möta Frälsaren? (Eleverna kan formulera sina svar på olika sätt, men de bör uttrycka följande princip: **Vi förbereder oss för Jesu Kristi andra ankomst när vi lyder Guds bud.** Se även L&F 45:56–57.)

Berika samtalet genom att läsa följande uttalanden av äldste Dallin H. Oaks och äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum:

"Om [liknelsen om de tio jungfrurna] sa Herren: 'Och den dagen när jag kommer i min härlighet skall liknelsen som jag framställde om de tio jungfrurna fullbordas' (L&F 45:56).

Denna liknelse som finns i Matteus 25:e kapitel, jämför de fem oförståndiga och de fem förståndiga jungfrurnas omständigheter. Alla tio hade blivit bjudna till bröllopfesten, men endast hälften av dem hade tagit med sig olja i sina lampor när brudgummen kom. De fem som stod färdiga fick gå in till bröllopfesten och dörrarna stängdes. De andra fem som hade dröjt med sina förberedelser kom för sent. Dörrarna hade stängts och Herren nekade dem att få komma in och sa: 'Jag känner er inte' [Matt. 25:12]. 'Vaka därför', sa Frälsaren sedan, 'ty ni vet inte vilken dag eller timme [Människosonen] kommer' [Matt. 25:13].

Proportionerna i denna liknelse är nedslående. Det är tydligt att de tio jungfrurna representerar medlemmarna i Kristi kyrka, för alla hade blivit bjudna till bröllopfesten och alla visste vad som krävdes för att få komma in när brudgummen kom. Men endast hälften var redo när han kom" (Dallin H. Oaks, "Att förbereda oss för Kristi andra ankomst", *Liahona*, maj 2004, s. 8).

"Var de förståndiga jungfrurna själviska och ovilliga att dela med sig eller menade de helt riktigt att man inte kan låna omvändelsens olja från någon annan? Kan den andliga styrka som kommer av konsekvent lydnad mot buden ges till en annan? Kan den kunskap som inhämtats genom hängivna studier i och begrundan över skrifterna överföras till den som behöver den? Kan den frid som evangeliet ger en trofast sista dagars helig överföras till en person som upplever motgångar eller stora svårigheter? Det uppenbara svaret på alla de här frågorna är nej.

Som de förståndiga jungfrurna helt riktigt sa, måste var och en köpa själv. De här inspirerade kvinnorna beskrev inte en affärstransaktion. I stället betonade de vårt personliga ansvar att hålla

vittnesbördets lampa brinnande och själva skaffa ett rikt förråd av omvändelsens olja. Den här dyrbara oljan skaffar man en droppe i taget – 'rad på rad [och] bud på bud' (2 Ne. 28:30), tålmodigt och ihärdigt. Det finns ingen genväg, man kan inte förbereda sig i sista minuten" (David A. Bednar, "Omvänd till Herren", *Liahona*, nov. 2012, s. 109).

- Varför bör vi vara ivriga att förbereda oss för Kristi andra ankomst?

Skriv gärna följande ofullständiga uttalande på tavlan och be eleverna fundera över det och sedan skriva ner hur de skulle avsluta det:

Jag ska förbereda mig snabbare för Kristi andra ankomst genom att

_____.

Uppmuntra eleverna att tänka på specifika sätt de kan hjälpa familj, släkt, vänner eller andra att förstå hur viktigt det är att man förbereder sig för Jesu Kristi återkomst. Uppmuntra eleverna att lova Herren att de ska följa maningarna de får.

Elevernas läsuppgift

- Matteus 25:1–13; Läran och förbunden 133:3–19.
- Dallin H. Oaks, "Att förbereda oss för Kristi andra ankomst", *Liahona*, maj 2004, s. 7–10.

LEKTION 26

Jesus Kristus ska regera som konungarnas Konung och döma världen

Inledning

Under tusenårsriket ska Jesus Kristus "regera som konungarnas Konung och som herrarnas Herre, och varje knä skall böjas och varje tunga skall prisa och dyrka honom. Var och en av oss kommer att stå inför Gud för att dömas efter sina gärningar och sitt hjärtas önskningsar" ("Den levande

Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Den här lektionen hjälper eleverna förstå att de inte behöver vänta till tusenårsriket innan de kan njuta av en del av dess välsignelser.

Bakgrundsmaterial

- Kapitel 45, "Tusenårsriket", *Evangeliets principer* [2009], s. 261–265.
- Kapitel 46, "Den yttersta domen", *Evangeliets principer* [2009], s. 267–271.
- Om tillgänglig: Kapitel 37, "Tusenårsriket och när jorden blir förhärligad", *Evangeliets lärosatser: Elevens lektionsbok*, 2:a uppl. (lektionsbok för Kyrkans utbildningsverksamhet, 2004), s. 103–105.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 65:1–6

Jesus Kristus kommer personligen att regera på jorden

Be eleverna lista saker de regelbundet ber för eller om. Låt några elever berätta vad de skrev ner, om de känner att de vill.

Be en elev läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 65 för klassen. (Om eleverna inte har tillgång till 2013 års engelskspråkiga utgåva av skrifterna, förklara att det här kapitlet är en uppenbarelse om bön som profeten Joseph Smith fick.) Förklara att i den här uppenbarelsen säger Herren till oss att be om något specifikt, särskilt när vi ser uppfyllelsen av profetior om händelser i de sista dagarna.

Be två elever turas om att läsa Läran och förbunden 65:1–2 för klassen. Be klassen följa med i texten och vara uppmärksam på Herrens beskrivning av hur evangeliets sprids. Fråga sedan:

- Vart kommer Jesu Kristi evangelium att spridas till? (Eleverna bör lyfta fram följande lärosats: **Jesu Kristi evangelium ska rulla fram till jordens ändar.** Skriv den lärosatsen på tavlan.)
- Enligt vers 2, vilken är den sten som utan händer är uthuggen ur berget?

När eleverna har svarat läser du följande uttalande av president Spencer W. Kimball (1895–1985:

” Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga ... är det rike, upprättat av himmelens Gud, som aldrig skulle förstöras eller efterträdas av något annat ... I början på 1800-talet var dagen kommen. ... Kyrkan organiserades. Den var med sina sex medlemmar mycket liten jämfört med den sten som revs loss, men inte genom människohänder, för att krossa andra riken, och rulla fram och uppfylla hela jorden. ... I dag rullar stenen fram och uppfyller jorden” (se ” ... en sten lösripen, dock icke genom människohänder”, *Nordstjärnan*, okt. 1976, s. 5, 6).

- Vad innebär det för er att tillhöra Guds rike på jorden?

Be en elev läsa Läran och förbunden 65:3–4 för klassen. Be en annan elev läsa verserna 5–6 för klassen. Be klassen följa med i texten och vara uppmärksam på vad det är Herren råder oss att be om. Samtala sedan om följande frågor:

- Vad bör vi be om, enligt de här verserna, medan vi förbereder oss för Kristi andra ankomst? (Medan eleverna besvarar frågan kan du be dem jämföra vers 6 med orden i Herrens bön i Matteus 6:10.)
- Vilka två riken nämns i vers 6? (“Guds rike” på jorden [eller kyrkan] och “himmelriket”).
- Vad har Herren befallt “Guds rike” på jorden att göra? (När eleverna svarar, betona då följande lärosats: **Guds rike på jorden, eller Jesu Kristi kyrka, kommer att sprida sig över hela världen och förbereda jordens invånare inför Kristi regering under tusenårsriket.**)

(Obs: Betona gärna att under tusenårsriket ska Kristus regera över både stat och kyrka över hela jorden. [Om tillgänglig, se *Doctrine and Covenants Student Manual*, 2:a uppl. (Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 2001), s. 139–140.]

Gör följande uppställning på tavlan eller dela ut den som ett utdelningsblad (ta inte med materialet inom parentes).

Jesus Kristus och tusenårsriket		
Vad ska Kristus göra under tusenårsriket?	Jesaja 9:6–7; 33:22; Uppenbarelseboken 11:15; 1 Nephi 22:24	(Han ska regera över Guds rike på jorden. Han ska vara domare och lagstiftare och frälsa oss.)
Var ska Kristus vara under tusenårsriket?	Sefanja 3:15–17; Läran och förbunden 29:11; 45:59	(Han ska bo på jorden mitt ibland sitt folk.)
Hur ska Kristus regera under tusenårsriket?	Uppenbarelseboken 19:15; Läran och förbunden 38:21–22	(Kristus ska vara kungen och lagstiftaren.)
Hur kommer Kristi välde att påverka jorden?	Jesaja 2:2–4; 1 Nephi 22:25–28; 2 Nephi 30:10–18	(Frid, enighet och rättfärdighet ska råda på jorden. Satan har ingen makt över människobarnens hjärtan.)

(Obs: Förklara gärna att den här aktiviteten belyser värdet av att studera skrifterna ämnesvis ibland. När vi studerar skrifterna ämnesvis, kan vi se detaljer, som mönster och teman, tydligare.)

Dela upp klassen i grupper på fyra. Be en elev i varje grupp att studera hänvisningarna och svara på frågan i den första raden i uppställningen. Be en annan elev i gruppen att göra samma sak med rad två, och så vidare. Be eleverna att särskilt vara uppmärksamma på ord och uttryck som besvarar deras tilldelade frågor. Uppmuntra gärna eleverna att markera det de hittar. Efter en stund ber du eleverna samtala om det de lärde sig med de andra i gruppen.

(Obs: Om den är tillgänglig under lektionsförberedelsen kan du läsa kommentaren för 1 Nephi 22:26 i *Mormons bok – Elevens lektionsbok* [Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 2009], s. 45–46.)

Ställ därefter följande frågor:

- Utifrån ert samtal, vad ser ni mest fram emot när det gäller tusenårsriket? (När eleverna besvarat frågan skriver du följande lärosats på tavlan: **Frälsaren kommer personligen att regera under tusenårsriket.**)
- Hur kan vi låta Frälsaren regera personligen i våra liv redan nu?
- Hur kan våra liv förändras om vi låter Kristus regera över våra liv?

Läs följande uttalande av president Spencer W. Kimball för klassen:

”När Satan är bunden i någons hem – när Satan är bunden i någons liv – då har tusenårsriket redan börjat i detta hem, i detta liv” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst. av Edward L. Kimball [1982], s. 172).

Ge eleverna tid att fundera över vad de tänker göra för att inbjuda Frälsaren att personligen regera över deras liv och deras familjer.

Johannes 5:22; Matteus 12:36–37; Uppenbarelseboken 20:12–13; Mosiah 4:30; Läran och förbunden 137:9

Jesus Kristus kommer att vara vår domare

Visa följande skriftställen eller skriv upp dem på tavlan:

Johannes 5:22

Matteus 12:36–37

Uppenbarelseboken 20:12–13

Mosiah 4:30

Läran och förbunden 137:9

Be eleverna föreställa sig hur de skulle svara om en vän ställde följande frågor: "Vem är vår domare på domens dag?" och "På vilka grunder döms vi?" Ge eleverna tillfälle att studera skriftställena som listas på tavlan och svara på frågorna. Efter en stund ber du eleverna samtala om sina svar med personen som sitter bredvid dem. Fråga sedan klassen:

- Vad har ni lärt er om domens dag? (Eleverna bör lyfta fram följande lärosats: **Jesus Kristus kommer att vara vår domare.**)
- På vilka grunder kommer Frälsaren att döma oss? (I svaren bör ingå följande lärosats: **Frälsaren kommer att döma oss utifrån våra ord, tankar och handlingar, och våra hjärtans önskningsar.**)

Läs följande uttalande av äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum för klassen:

"Vår Mästare levde ett fullkomligt och syndfritt liv och var därför fri från rättvisans krav. Han är fullkomlig på alla sätt, i kärlek, medlidande, tålmod, lydnad, förlåtelse och ödmjukhet. ...

Jag vittnar om att Frälsaren, genom ofattbar smärta och lidande till ett obeskrivligt pris, förtjänade rätten att vara vår Förlossare, vår Medlare, vår slutlige Domare" ("Försoningen kan säkra din frid och lycka", *Liahona*, nov.

2006, s. 42).

- Hur påverkar kunskapen att Jesus Kristus är vår "slutlige Domare" era känslor om den slutliga domen?

Uppmuntra eleverna att skriva följande fråga på ett kort eller pappersark och sätta upp det väl synligt: Hur ska jag att låta Jesus Kristus regera i mitt liv i dag?

Elevernas läsuppgift

- Matteus 25:31–46.
- Kapitel 45, "Tusenårsriket", *Evangeliets principer* [2009], s. 261–265.
- Kapitel 46, "Den yttersta domen", *Evangeliets principer* [2009], s. 267–271.

LEKTION 27

Jesus Kristus är världens ljus, liv och hopp

Inledning

Jesus Kristus "är världens ljus, liv och hopp" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Den här lektionen hjälper eleverna förstå att när de kommer

till Kristus, får de större hopp om evigt liv och större beslutsamhet att uthärda livets prövningar.

Bakgrundsmaterial

- Dieter F. Uchtdorf, "Hoppet om Guds ljus" *Liahona*, maj 2013, s. 70, 75–77.
- Dieter F. Uchtdorf, "Hoppets oändliga kraft", *Liahona*, nov. 2008, s. 21–24.

Lektionsförslag

Johannes 1:1–9; Läran och förbunden 88:6–13

Jesus Kristus är världens ljus

Läs följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf i första presidentskapet för klassen. Be klassen vara uppmärksam på omständigheter som kan få någon att känna sig som om de omges av mörker:

"Jag har en älskad tavla på mitt kontor som heter *Porten till ljuset*. Den målades av en vän till mig, den danske konstnären Johan Benthin, som var den förste stavspresidenten i Köpenhamn.

Tavlan visar ett mörkt rum med en öppen dörr från vilken ljus strålar in. Jag finner det intressant att ljuset som strålar in genom dörren inte lyser upp hela rummet – bara platsen precis framför dörren.

För mig är mörkret och ljuset i den här målningen en metafor för livet. Det är en del av vårt tillstånd som jordiska varelser att ibland känna att vi omges av mörker. Vi kan ha förlorat någon vi älskar, ett barn kan ha gått vilse, vi kan ha fått en oroande sjukdomsdiagnos, vi kan ha problem på arbetet och tyngas av tvivel eller rädsla, eller vi kan känna oss ensamma och oälskade.

Men även om vi känner oss vilna mitt i våra nuvarande omständigheter lovar Gud oss hoppet om hans ljus – han lovar att lysa upp vägen framför oss och visa oss vägen ut ur mörkret" ("Hoppet om Guds ljus", *Liahona*, maj 2013, s. 70).

- Vad kan göra att en person känner sig omgiven av mörker?
- Vad sa president Uchtdorf att Gud kan göra när vi känner det så?

När eleverna har svarat förklarar du att den här lektionen fokuserar på hur vi kan ta emot ljus och hopp från Gud, oavsett våra omständigheter.

Be en elev läsa Johannes 1:1–5 för klassen. Be klassen följa med i texten och se vilka ord och uttryck som Johannes använde för att beskriva Frälsaren. När eleverna har berättat vad de hittade skriver du följande lärosats på tavlan: **Jesus Kristus är världens ljus.**

Hjälp eleverna fördjupa sin insikt i lärosatsen genom att be dem läsa Johannes 1:6–9 tyst för sig själva. Fråga sedan:

- Vad kan de här verserna lära oss om Jesu Kristi roll som världens ljus?
- Be eleverna slå upp Läran och förbunden 84:46 och sedan berätta hur Jesus kan vara världens ljus för alla människor.

Berätta för eleverna att i skrifterna kallas ibland ljuset "som ger ljus åt alla människor" (Joh. 1:9), eller Kristi ljus, för "Herrens ande, Guds ande, Kristi ande eller Livets ljus" (*Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* [2004], s. 86). Kristi ljus beskrivs i Läran och förbunden 88.

Dela upp eleverna i par. Be dem studera Läran och förbunden 88:6–13 och ta reda på hur Jesus Kristus är källan till ljus och liv. Efter en stund ställer du följande frågor:

- Hur påverkar Kristi ljus alla vår himmelske Faders skapelser?
- Vad kan Kristi ljus göra för en person enligt sanningarna i de här verserna?
- Varför är det bra att förstå att ljuset som styr universum är "samma ljus som upplivar [vårt] förstånd" (L&F 88:11.)

Visa följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf och be en elev läsa det för klassen:

"Guds ljus är verkligt. Det finns tillgängligt för alla! Det ger liv åt allting [se L&F 88:11–13]. Det har kraft att lindra smärtan i det djupaste sår. Det kan vara en läkande balsam för våra själers ensamhet och sjukdom. I förtvivlans fåror kan ljuset så det klara hoppets frö. Det kan upplysa sorgens djupaste dalar. Det kan lysa upp vägen framför oss och leda oss igenom den mörkaste natt till löftet om en ny dag.

Detta är 'Jesu Kristi Ande' som 'ger ljus åt varje människa som kommer till världen' [L&F 84:45–46]" ("Hoppet om Guds ljus", *Liahona*, maj 2013, s. 75).

Samtala om följande frågor med klassen:

- Hur välsignas vi av det ljus som vår Fader i himlen erbjuder oss genom Jesus Kristus, enligt president Uchtdorf?
- När har ni upplevt de välsignelser som president Uchtdorf talade om?

Skriv följande ofullständiga uttalande på tavlan:

Världens ljus ger ...

Be eleverna läsa Läran och förbunden 88:13 igen och söka efter något som kan avsluta uttalandet på tavlan. Fråga:

- Vilka samband finns det mellan Frälsarens roll som världens ljus och hans roll som världens liv?
- Vad finns det för anknytning mellan ljus och liv? (Påpeka gärna att Jesus är "världens *liv*, därför att han genom sin uppståndelse och sin försoning räddat oss både från fysisk och andlig död" [Dallin H. Oaks, "Världens ljus och liv", *Nordstjärnan*, jan. 1988, s. 60].)
- Vad skulle hända om Frälsarens ljus och kraft slutade att uppehålla allting? (Allt liv skulle vara över.)

Förklara att skrifterna ger exempel på hur Jesus bokstavligen är världens ljus. När Frälsaren dog blev det mörkt i tre dagar, en symbol för att världens ljus hade lämnat världen (se 3 Ne. 8:20–23). Å andra sidan, när Frälsaren föddes sken en ny stjärna, stora ljus visade sig på himlen och det var ljus en dag och en natt och en dag (se Hel. 14:3–5; 3 Ne. 1:15, 21).

Psaltaren 146:5; Romarbrevet 5:3–5; 15:13; Ether 12:4, 32; Moroni 7:3, 40–41

Jesus Kristus är världens hopp

Förklara för eleverna att ordet *hopp* kan betyda flera saker. I samband med Jesu Kristi evangelium är hopp "förtröstansfull förväntan på och längtan efter rättfärdighetens utlovade välsignelser" (Handledning för skriftstudier, "Hopp"; scriptures.lds.org). Frälsaren kallas ibland för "världens hopp" eftersom rättfärdighetens utlovade välsignelser kommer till oss genom honom ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 3).

Sätt upp följande frågor och skriftställen, eller skriv upp dem på tavlan:

Vad är det sanna hoppet? (Eth. 12:4, 32; Moro. 7:3, 40–41)

Hur kan hoppet hjälpa oss under jordelivet? (Ps. 146:5; Rom. 5:3–5; 15:13)

Dela upp klassen i mindre grupper. Be grupperna studera varje skriftställe, leta efter viktiga ord och uttryck om hopp och samtala om deras svar på frågorna. Efter ett tag ber du grupperna att skriva ett eller två uttalanden om en lärosats eller princip som sammanfattar det de lärde sig om hoppets lära. Be grupperna läsa upp sina uttalanden för klassen. Se till att eleverna förstår att **hopp är att vi litar på att vi, tack vare Jesu Kristi försoning och genom lydnad mot Guds bud, får Guds utlovade välsignelser, bland annat evigt liv**. Om tiden tillåter, samtala gärna om följande frågor:

- Vad tror ni menas med ordet *förvisso* i uttrycket "förvisso hoppas på en bättre värld" (Eth. 12:4)? (Med säkerhet, tillförsikt eller visshet. Föreslå gärna att eleverna skriver in den definitionen i marginalen i deras skrifter bredvid Ether 12:4.)

- Hur kan hopp, som det beskrivs i dessa verser, vara "ett ankare för människornas själar" och hjälpa oss vara "fasta och ståndaktiga, alltid rika på goda gärningar"? (Ether 12:4.)

Visa följande uttalande och be en elev läsa det för klassen:

"När vi har hopp, litar vi på Guds löften. Vi har den trygga förvissningen att om vi 'gör rättfärdighetens gärningar' ska vi 'få [vår] lön, ja, frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen' (L&F 59:23). Mormon lärde oss att sådant hopp endast kommer genom Jesu Kristi försoning [se Moro. 7:41]" (*Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* [2004], s. 74).

- Varför måste vi tro på Jesus Kristus och hans försoning innan vi kan utveckla sant hopp? Hur hjälper det er förstå varför Jesus Kristus är världens hopp? (När vi sätter vårt hopp till Jesus Kristus, ser vi bortom jordiska problem och sorger och fokuserar på välsignelserna som hans försoning erbjuder, som uppståndelse och evigt liv.)
- Vad kan ni göra för att låta ett större hopp genomsyra era liv?

Låt eleverna som känner sig manade av den Helige Anden att berätta om när deras hopp om uppståndelsen och evigt liv genom Jesus Kristus välsignade dem eller andra.

Elevernas läsuppgift

- Psaltaren 146:5; Johannes 8:12; Romarbrevet 5:3–5; 15:13; 1 Petrusbrevet 1:3; Ether 12:4, 32; Moroni 7:3, 40–41; Läran och förbunden 88:6–13; 138:14.
- Dieter F. Uchtdorf, "Hoppet om Guds ljus" *Liahona*, maj 2013, s. 70, 75–77.

LEKTION 28

Ett eget vittnesbörd om Jesus Kristus

Inledning

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum förkunnade: "Vi bär, i egenskap av hans vederbörligen ordinerade apostlar, vittnesbörd om att Jesus är den levande Kristus, Guds odödlige Son" ("Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Under

den här kursen har vi studerat Jesu Kristi eviga verksamhet och profeternas vittnesbörd om honom. När vi får ett eget vittnesbörd genom den Helige Anden om att Jesus är den levande Kristus, är vi redo att vittna om Frälsaren för andra.

Bakgrundsmaterial

- D. Todd Christofferson, "Bli ett vittne om Kristus", *Liahona*, mars 2008, s. 58–63.

Lektionsförslag

2 Nephi 25:26; Mosiah 18:8–11

Stå som vittnen om Gud

Fråga eleverna om någon av dem varit i en situation där de var den enda medlemmen i kyrkan eller den enda som var villig att stå för kyrkans normer. Låt dem svara på följande frågor:

- Hur kändes det när ni i den situationen agerade som en Jesu Kristi efterföljare?
- Vad var det som gjorde situationen betydelsefull eller svår?

Påminn eleverna om berättelsen om Alma i Mormons bok, han som omvändes av profeten Abinadis undervisning. Efter Almas omvändelse började han också predika om evangeliet. I Mosiah 18 undervisar han om dopets förbund. Be en elev läsa Mosiah 18:8–11 för klassen. Be eleverna följa med i texten och hitta inställningar och handlingar som visar att en person är redo att ingå och hålla dopets förbund. När eleverna har svarat betonar du uttrycket "stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt" i vers 9. Fråga sedan:

- Vad innebär det att stå som vittnen om Gud Fadern och Jesus Kristus "alltid och i allting och överallt"? (Mosiah 18:9.)

Visa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen:

"Apostlarna har kallelsen och ordinationen att vara särskilda vittnen om Kristi namn i hela världen (se L&F 107:23), men skyldigheten att vittna om Kristus i alla tider och överallt gäller varje medlem i kyrkan som har mottagit den Helige Andens vittnesbörd" ("Vittnen om Kristus", *Nordstjärnan*, jan. 1991, s. 28).

- Vilka är skyldiga att vittna om Jesus Kristus enligt äldste Oaks? (Se till att eleverna inser följande sanning: **Alla medlemmar i kyrkan har slutit förbund att stå som vittnen om vår himmelske Fader och Jesus Kristus.**)
- Vi kan berätta om vår tro och vårt vittnesbörd, men på vilka andra sätt kan vi stå som vittnen om Kristus? (För att hjälpa eleverna besvara den frågan kan du be dem att studera Matteus 5:14–16 och 3 Nephi 18:24.)

Visa följande uttalande av äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

”Under sin verksamhet på västra halvklotet gav Frälsaren folket följande befallning: ’Håll ... upp ert ljus så att det lyser för världen. Se, jag är det ljus som ni skall hålla upp – det som ni har sett mig göra’ (3 Ne. 18:24). Människor ska kunna se något av Jesus Kristus i oss. Det sätt vi uppträder, pratar, ser ut och tänker på återspeglar honom och hans sätt” (“Bli ett vittne om Kristus”, *Liahona*, mars 2008, s. 60).

- Hur har ni sett andra uppträda, prata eller se ut på ett sätt som återspeglar deras tro på Jesus Kristus?
- Vad skulle ni föreslå för att hjälpa någon övervinna sin tveksamhet mot eller rädsla för att vittna om Jesus Kristus?

Skriv följande uttryck på tavlan:

Talar om Kristus

Gläds i Kristus

Predikar om Kristus

Profeterar om Kristus

Skriver om Kristus

Be eleverna läsa 2 Nephi 25:26 tyst för sig själva, och be dem förklara hur en person kan vittna om Jesus Kristus på de sätt som sammanfattas på tavlan. För att underlätta samtalet i klassen kan du vid behov använda följande uttalande av äldste D. Todd Christofferson:

”Nephis ord ’vi talar om Kristus’ [2 Ne. 25:26] antyder att vi inte är tveksamma till att prata om våra känslor för Frälsaren i samtal och informella situationer. Ofta är det samtal mellan fyra ögon där vi på ett öppet och vänligt sätt kan diskutera vem han är och vad han gjorde och undervisade om, och uppmuntra andra att också älska och följa honom.

’Vi gläds i Kristus’ antyder att vi har en positiv inställning som återspeglar vår tro på Kristus. Vi vet att ’hans nåd [är] tillräcklig’ för att vi ska kunna återlösas från död och synd och bli fullkomnade i honom (se Moro. 10:32–33). Fastän vi utsätts för besvikelser och till och med

tragedier så vet vi att vår eviga lycka är säkerställd tack vare honom. När vår tro på Jesus Kristus lyser igenom visar vi andra som 'arbetar och bär på tunga bördor' hur man får ro genom honom (se Matt. 11:28–30).

'Vi predikar om Kristus' har förstås att göra med heltids- och medlemsmissionärsarbete men också med vad vi gör på våra möten, söndagsskoleklasser och liknande situationer då han är ämnet för studium och undervisning. Vår medverkan som både lärare och elever är en del av att bära vittne om honom ...

'Vi profeterar om Kristus' innebär att vi uttrycker vårt vittnesbörd om honom genom Andens kraft (se 1 Kor. 12:3). 'Jesu vittnesbörd är profetians ande' (Upp. 19:10). Liksom de som fordom profeterade om hans första ankomst bekräftar också vi i ord och gärning profetierna om hans andra ankomst. ...

'Och vi skriver i enlighet med våra profetior' visar på det kloka i att göra en permanent uppteckning av vårt vittnesbörd om Kristus. Vi förstår att vittnesbördet vi bär 'är upptecknat i himlen så att änglarna kan se det, och de gläder sig över [oss]' (L&F 62:3). Våra efterkommande och andra kan se och glädjas åt vårt vittnesbörd om Kristus som skrevs eller nedtecknades för deras skull ("Bli ett vittne om Kristus", *Liahona*, mars 2008, s. 62–63).

När du avslutar den här delen av lektionen, uppmuntra eleverna att välja ett område på tavlan och sätta upp ett mål för vad de ska göra för att bli ett starkare vittne om Jesus Kristus.

Vittna om Jesus Kristus

Be eleverna att tänka tillbaka på terminens lektioner och nämna några av Jesu Kristi roller och några ämnen som har med honom att göra som tagits upp. Sammanfatta elevernas svar på tavlan. (Roller, till exempel: Förespråkare, Frälsare, Återlösare, Förstfödde, Enfödde, Jehova, Messias, Skaparen. Ämnen, till exempel: Jesu Kristi centrala roll i Guds plan; hans förjordiska verksamhet; att han lever; hans verksamhet efter sitt jordeliv; Kristi andra ankomst; hans tusenåriga regering; återställelsen av hans evangelium; att han leder kyrkan; och de sätt som han är världens ljus och liv på.)

Ladda ner och visa en inspelning av följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008), där han bär sitt vittnesbörd om Jesus Kristus. Om videon inte finns på ert språk kan du be en elev läsa uttalandet för klassen.

"Jesus är min vän. Ingen annan har gett mig så mycket. 'Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner' (Joh. 15:13). Han gav sitt liv för mig. Han öppnade vägen till evigt liv. Endast en Gud kunde göra detta. Jag hoppas jag är värdig att vara hans vän.

Han är mitt föredöme. Hans sätt att leva, hans absolut osjälviska handlande, hans hand uträckt till de behövande och hans slutliga offer står som föredöme för mig. ...

Han är min lärare. Ingen annan röst har någonsin talat så underbara ord ...

Han är min helbrägdagörare. Jag står i förundran över hans stora underverk. ...

Han är min ledare. Jag är hedrad att få vara en i den långa raden av människor som älskar honom och som har följt honom under de två årtusenden som gått sedan hans födelse. ...

Han är min Frälsare och min Återlösare. Genom att ge sitt liv, i smärta och utsägligt lidande, har han sträckt sig ner för att lyfta upp mig, och var och en av oss, och alla Guds söner och döttrar, från det eviga mörkrets avgrund som följer på döden. ... Min tacksamhet vet inga gränser. Min tacksägelse till min Herre har inget slut.

Han är min Gud och min Konung. Från evighet till evighet ska han regera och styra som konungarnas Konung och herrarnas Herre. På hans herradöme ska ingen ände vara. På hans härlighet ska ingen natt följa" ("Mitt vittnesbörd", *Liahona*, juli 2000, s. 85).

Beskriv följande situation för dina elever: Om någon frågar er vad ni tror om Jesus Kristus, vilka tre eller fyra tankar skulle ni betona mest? Ge eleverna tid att skriva ner sina tankar. Be sedan eleverna dela upp sig i par och återge sina svar för varandra. Uppmuntra dem att samtala om varför de valde det som de gjorde och om upplevelser de haft som kan ha stärkt deras insikt om och kärlek till Frälsaren. Efter en stund frågar du eleverna om någon av dem vill bära sitt vittnesbörd om Jesus Kristus för klassen.

Avsluta med att själv vittna om den levande Kristus eviga verksamhet. Du kan uttrycka din tacksamhet för de många viktiga roller som Herren Jesus Kristus har haft under tidens gång. Ge sedan eleverna följande uppmaning: När ni nu avslutar den här kursen, fundera över vem ni känner som kan stärkas av att höra ert vittnesbörd om Frälsaren. Under den kommande veckan och i framtiden, bestäm er för vilka ni kan hjälpa och hur ni kan vittna för dem.

Elevernas läsuppgift

- Matteus 5:14–16; 2 Nephi 25:26; Mosiah 18:8–11; 3 Nephi 18:24.
- D. Todd Christofferson, "Bli ett vittne om Kristus", *Liahona*, mars 2008, s. 58–63.

Utdelningsblad

Sinnebilder, skuggor och symboler för Jesus Kristus

Sinnebilder, skuggor och symboler för Kristus i Gamla testamentet	Uppfyllelse i Kristi liv
1 Moseboken 22:1–14	Johannes 3:16; 19:16–18; Jakob 4:4–5
2 Moseboken 3:7–8, 10–12	Matteus 1:21; 2 Nephi 6:17
2 Moseboken 12:3, 5–7, 13–14, 46	Johannes 1:29; 19:14, 31–36; 1 Petrusbrevet 1:18–19
2 Moseboken 16:14–15, 18	Johannes 6:5–10, 48–51
3 Moseboken 8:15, 30; 17:11	Hebreerbrevet 9:22; 13:12
3 Moseboken 16:2–6, 17	Hebreerbrevet 9:6–12; 10:11–12
3 Moseboken 22:19–22	Hebreerbrevet 9:14; Läran och förbunden 20:22
4 Moseboken 21:4–9	Johannes 3:14–15; Helaman 8:13–15
Jona 1:17; 2:10	Matteus 12:38–40

Sinnebilder, skuggor och symboler för Jesus Kristus

Sinnebilder, skuggor och symboler för Kristus i Gamla testamentet	Uppfyllelse i Kristi liv
1 Moseboken 22:1–14	Johannes 3:16; 19:16–18; Jakob 4:4–5
2 Moseboken 3:7–8, 10–12	Matteus 1:21; 2 Nephi 6:17
2 Moseboken 12:3, 5–7, 13–14, 46	Johannes 1:29; 19:14, 31–36; 1 Petrusbrevet 1:18–19
2 Moseboken 16:14–15, 18	Johannes 6:5–10, 48–51
3 Moseboken 8:15, 30; 17:11	Hebreerbrevet 9:22; 13:12
3 Moseboken 16:2–6, 17	Hebreerbrevet 9:6–12; 10:11–12
3 Moseboken 22:19–22	Hebreerbrevet 9:14; Läran och förbunden 20:22
4 Moseboken 21:4–9	Johannes 3:14–15; Helaman 8:13–15
Jona 1:17; 2:10	Matteus 12:38–40

Hela de sjuka

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum lär att tro krävs för att underverk ska kunna ske:

”Tro är nödvändig för helande genom himlens krafter. Mormons bok lär oss till och med att ’om det inte finns tro bland människobarnen kan Gud inte göra underverk bland dem’ (Ether 12:12) [se även 1 Nephi 7:12; L&F 35:9]. I ett viktigt tal om att bota de sjuka sa president Spencer W. Kimball: ’Behovet av tro underskattas ofta. Den sjuke och familjen verkar ofta förlita sig helt på prästadörets makt och helbrägdagörelsens gåva som de hoppas att de betjänande bröderna kanske har, men det större ansvaret vilar på den som välsignas. ... Den viktigare faktorn är individens tro om denne är vid medvetande och ansvarig. ”Din tro har frälst dig” [Matt. 9:22] upprepades så ofta av Mästaren att det nästan blev till en refräng’ [se ”President Kimball talar om att välsigna de sjuka”, *Nordstjärnan*, aug. 1982, s. 37]” (“Hela de sjuka”, *Liahona*, maj 2010, s. 49).

Äldste Dallin H. Oaks påminner oss också om att en viktig del av att ha tro är vår villighet att acceptera Guds vilja:

”När vi utövar den obestridliga kraften i Guds prästadöme och när vi värdesätter hans löfte att han hör och besvarar trons bön, så måste vi alltid minnas att tro och prästadörets helande kraft

inte kan ge ett resultat som strider mot dens vilja vars prästadöme det är. Uppenbarelsen som anvisar kyrkans äldster att de ska lägga sina händer på de sjuka undervisar om den principen. Herren lovar att ’den som har tro på mig till att bli helad, och inte är bestämd till att dö, skall bli helad’ (L&F 42:48; kur-

sivering tillagd). På liknande sätt förklarar Herren i en annan nutida uppenbarelse att när man ’ber enligt Guds vilja ... sker det alldeles som han ber’ (L&F 46:30) [se även 1 Joh. 5:14; Helaman 10:5].

Av allt detta kan vi lära oss att Herrens tjänare, då de utövar hans gudomliga kraft under förhållanden då det finns tillräckligt med tro till att helas, inte kan ge en prästadömsvälsignelse som botar en person om detta inte är i enlighet med Herrens vilja.

Som Guds barn, med vetskap om hans stora kärlek och hans fullkomliga kunskap om vad som är bäst för vår eviga välfärd, så litar vi på honom. Evangeliets första princip är tro på Herren Jesus Kristus, och tro innebär tillit. Jag kände den tilliten i ett tal som min kusin höll på en begravning för en tonårig flicka som dött av en allvarlig sjukdom. Han sa följande, som först förvånade mig men sedan lyfte mig: ’Jag vet att det var Herrens vilja att hon skulle dö. Hon fick bra medicinsk vård. Hon mottog prästadörets välsignelser. Hennes namn fanns på bönelistan i templet. Hundratals bad för att hon skulle bli frisk. Och jag vet att det finns tillräckligt med tro i denna familj för att hon skulle ha blivit helad om det inte hade varit Herrens vilja att ta hem henne nu.’ Jag kände samma tillit i orden från en far till en annan älskad flicka som dog i cancer i tonåren. Han sa: ’Vår familj tror på Jesus Kristus, och vår tro är inte beroende av resultat.’ De här lärdomarna klingar sanna för mig. Vi gör allt vi kan för att en närstående ska helas, och sedan lägger vi resultatet i Herrens hand” (“Hela de sjuka”, *Liahona*, maj 2010, s. 50).

Utdrag ur äldste Jeffrey R. Holland, "Gör detta till minne av mig"

"Om det viktigaste vi kan göra är att minnas, vad borde då komma till vårt sinne när dessa enkla och värdefulla symboler bjuds oss?"

Vi skulle kunna minnas Frälsarens föruttillvaro och allt vi vet att han gjort som den store Jehova, skapare av himmel och jord och allt som finns i dem. Vi kunde minnas att han redan i det stora rådet i himlen älskade oss och var underbart stark, att vi vann seger redan där genom Kristi kraft och vår tro på Lammets blod (se Upp. 12:10–11).

Vi kunde minnas den enkla storheten i hans jordiska födelse. ...

Vi kunde minnas Kristi underverk och hans lärdomar, hur han botade och hjälpte. Vi kunde minnas att han gav blinda syn och döva hörsel och rörelseförmåga åt lama och krymplingar. Då kan vi, de dagar när vi känner att vår utveckling avstannat eller vår glädje och vision mattats, sträva framåt med ståndaktighet i Kristus. ...

Vi skulle kunna minnas att trots den allvarliga mission Frälsaren givits fann han glädje i att leva, han trivdes bland människor och bad sina lärjungar att vara vid gott mod. Han sa att vi borde vara lika hänfödda över evangeliet som en som funnit en stor skatt, en verkligt dyrbar pärla, precis på sin egen tröskel. ...

Vi kunde minnas att Kristus kallade sina lärjungar vänner. ...

Vi kunde – och borde – minnas de underbara ting som kommit till oss i våra liv och att 'allt som är gott kommer från Kristus' (Moro. 7:24). ...

Vissa dagar har vi orsak att minnas den ovänliga behandling han utstod, den förkastelse han upplevde och den orättvisa – vilken orättvisa! – han uthärdade. När också vi ställs inför något av detta i livet, kan vi minnas att Kristus också var ansatt från alla håll men inte utan utväg, rådvill men inte rådlös, förföljd men inte övergiven, nedslagen men inte utslagen (se 2 Kor. 4:8–9).

När sådana svåra tider drabbar oss, kan vi minnas att Jesus behövde stiga ned under allt innan han kunde resa sig över allt, och att han led smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag för att han skulle bli fylld av barmhärtighet och veta hur han skulle bistå sitt folk i deras skröpligheter (se L&F 88:6; Alma 7:11–12).

För dem som vacklar eller snubblar är han där för att ge stöd och styrka. Slutligen är han där för att frälsa oss, och för allt detta gav han sitt liv. ...

Allt detta kan vi minnas när vi inbjuds av en knäböjande ung präst att alltid minnas Kristus" (*Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 68–69).

Nutidens arbete för de döda

Äldste John A. Widtsoe (1872–1952) i de tolv apostlarnas kворum lärde följande om vår förutordinerade mission att hjälpa till med att frälsa Guds söner och döttrar:

”I vårt förjordiska tillstånd, vid tiden för det stora rådet, ingick vi ett avtal med den Allsmäktige. Herren föreslog en plan, som han hade utformat. Vi godtog den. Eftersom planen är avsedd för alla människor, blev vi medansvariga för varje människas frälsning enligt denna plan. Då och där samtyckte vi till att inte endast bli vår egen frälsare utan också ... frälsare för hela den mänskliga familjen. Vi ingick kompanjonskap med Herren. Planens genomförande blev då inte bara Faderns verk och Frälsarens verk, utan också vårt verk. Den minsta av oss, den ringaste, har ingått kompanjonskap med den Allsmäktige om att uppnå syftet med den eviga frälsningsplanen (“The Worth of Souls”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, okt. 1934, s. 189)” (se *Läran och förbunden och kyrkans historia: Evangeliets lära, lärarhandledning* [2000], s. 173).

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum uppmuntrade kyrkans ungdomar att utföra tempeltjänst för sina egna förfäder:

”Allt arbete ni utför i templet är gott, men när ni tar emot förrättningar i en av era egna förfäders ställe blir tiden i templet ännu heligare, och ni välsignas på ett ännu större sätt. ...

Vill ni ungdomar veta ett säkert sätt att eliminera motståndarens inflytande i era liv? Fördjupa er i att forska efter era förfäder, förbered namn för de heliga ställföreträdande förrättningarna som utförs i templet och besök sedan templet för att vara deras ställföreträdare, så att de kan ta emot förrättningarna som dopet och den Helige Andens gåva utgör. ... Jag känner inte till något bättre skydd från motståndarens inflytande i era liv” (“Glädjen i att återlösa de döda”, *Liahona*, nov. 2012, s. 93, 94).

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum ger följande inbjudan och löfte:

”Jag inbjuder kyrkans unga att lära sig om och uppleva Elias ande. Jag uppmuntrar er att studera, att söka reda på era förfäder och förbereda er för att själva utföra ställföreträdande dop i Herrens hus för era döda förfäder (se L&F 124:28–36). Och jag väddar till er att hjälpa andra finna sina släktingar.

När ni hörsammar den här inbjudan i tro så vänds era hjärtan till fäderna. Då implantas i era hjärtan de löften som gavs till Abraham, Isak och Jakob. Era patriarkaliska välsignelser, med deras tillkännagivanden om härkomst, förbinder er med dessa fäder och blir meningsfullare för er. Då växer er kärlek till era förfäder och er tacksamhet mot dem. Då blir både ert vittnesbörd om Frälsaren och er omvändelse till honom någonting djupt och beständigt. Och jag lovar er att ni då skyddas mot den ondes tilltagande inflytande. När ni deltar i och älskar det här heliga verket så skyddas ni i er ungdom och i hela ert liv” (“Barnens hjärtan skall vända sig”, *Liahona*, nov. 2011, s. 26–27).

Besök av den uppståndne Jesus Kristus i Nya testamentet

Hänvisning	Personer som besöktes	Datum eller tid	Plats	Vad som hände
Joh. 20:11–18; Mark. 16:9				
Matt. 28:1–10				
Luk. 24:34; 1 Kor. 15:5				
Mark. 16:12; Luk. 24:13–32				
Mark. 16:14; Luk. 24:33, 36–49; Joh. 20:19–23				
Joh. 20:26–29				
Joh. 21:4–23				
Matt. 28:16–20; Mark. 16:15–18				
Mark. 16:19–20; Luk. 24:50–53; Apg. 1:9–11				
1 Kor. 15:6				
1 Kor. 15:7				
Apg. 7:55–56				
Apg. 9:4–6; 1 Kor. 9:1; 15:8				
Upp. 1:13–18				

Frälsaren leder återställelsens arbete

Kyrkans lära	Kyrkans förrättningar	Kyrkans ledarskap
Läran och förbunden 76 – kapitelingress och -sammanfattning (härlighetsriken, livet efter döden)	Läran och förbunden 20:37, 72–74 (kraven för dop och rätt dopsätt)	Läran och förbunden 20:38–59 (prästdömsämbetens plikter)
Läran och förbunden 84:33–39 (prästdörets ed och förbund)	Läran och förbunden 20:70 (välsignandet av barn)	Läran och förbunden 20:61–62 (hålla regelbundna konferenser i kyrkan)
Läran och förbunden 128:1, 15, 18 (ställföreträdande dop för de döda)	Läran och förbunden 20:75–77, 79 (välsignandet och utdelandet av sakramentet)	Läran och förbunden 26:2 (allmänt bifall)
Läran och förbunden 131:1–4 (celestialt äktenskap är nödvändigt för upphøjelse)	Läran och förbunden 124:33–39 (tempelns förrättningar)	Läran och förbunden 107:22–27, 33–35, 64–67, 85–91 (kyrkans ledares plikter)
Läran och förbunden 137:6–10; 138:29–35 (de som dör utan kunskap om sanningen får möjlighet till återlösning)	Läran och förbunden 132:7, 15–20 (evigt äktenskap)	

- Vad återställde Frälsaren till jorden genom profeten Joseph Smith?
- Varför är principerna eller tillvägagångssätten du hittade viktiga?

Jesu Kristi andra ankomst

Profetior om Kristi andra ankomst	Vad vi kan lära oss om Kristi andra ankomst
Läran och förbunden 49:6–7; Joseph Smith – Matteus 1:40	
Jesaja 40:5; Matteus 16:27	
Jesaja 52:10; Läran och förbunden 133:3	
Sakarja 13:6; 14:4; Läran och förbunden 45:48, 51–53	
Jesaja 63:2; Uppenbarelseboken 19:11–13; Läran och förbunden 133:46–48	
Apostlagärningarna 1:9–11; 1 Tessalonikerbrevet 4:16	
1 Tessalonikerbrevet 4:17; Läran och förbunden 88:96–98	
Uppenbarelseboken 16:20; Läran och förbunden 133:21–24	
Läran och förbunden 5:19; 101:24–25; 133:41	
2 Petrusbrevet 3:10; Joseph Smith – Matteus 1:46–48	

Jesus Kristus och tusenårsriket

Vad ska Kristus göra under tusenårsriket?	Jesaja 9:6–7; 33:22; Uppenbarelseboken 11:15; 1 Nephi 22:24	(Han ska regera över Guds rike på jorden. Han ska vara domare och lagstiftare och frälsa oss.)
Var ska Kristus vara under tusenårsriket?	Sefanja 3:15–17; Läran och förbunden 29:11; 45:59	(Han ska bo på jorden mitt ibland sitt folk.)
Hur ska Kristus regera under tusenårsriket?	Uppenbarelseboken 19:15; Läran och förbunden 38:21–22	(Kristus ska vara kungen och lagstiftaren.)
Hur kommer Kristi välde att påverka jorden?	Jesaja 2:2–4; 1 Nephi 22:25–28; 2 Nephi 30:10–18	(Frid, enighet och rättfärdighet ska råda på jorden. Satan har ingen makt över människobarnens hjärtan.)

Jesus Kristus och tusenårsriket

Vad ska Kristus göra under tusenårsriket?	Jesaja 9:6–7; 33:22; Uppenbarelseboken 11:15; 1 Nephi 22:24	(Han ska regera över Guds rike på jorden. Han ska vara domare och lagstiftare och frälsa oss.)
Var ska Kristus vara under tusenårsriket?	Sefanja 3:15–17; Läran och förbunden 29:11; 45:59	(Han ska bo på jorden mitt ibland sitt folk.)
Hur ska Kristus regera under tusenårsriket?	Uppenbarelseboken 19:15; Läran och förbunden 38:21–22	(Kristus ska vara kungen och lagstiftaren.)
Hur kommer Kristi välde att påverka jorden?	Jesaja 2:2–4; 1 Nephi 22:25–28; 2 Nephi 30:10–18	(Frid, enighet och rättfärdighet ska råda på jorden. Satan har ingen makt över människobarnens hjärtan.)

KYRKANS SEMINARIER
OCH RELIGIONSINSTITUT

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

SWEDISH

